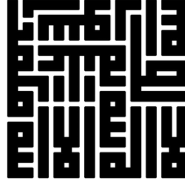

AHMED HULÛSİ

İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI

www.ahmedhulusi.org

KAPAK HAKKINDA

Ön kapak zeminindeki siyah renk karanlığı ve bilgisizliği, üzerindeki harflerin beyaz rengi ise aydınlığı ve bilgiyi temsil eder.

Kapakta yer alan amblem, Kûfi hat sanatı ile yazılmış olan "Lâ ilâhe illâ Allâh; Muhammed Rasûlullâh" cümlesidir ve bu "tanrılık kavramı yoktur, yalnızca Allâh adıyla işaret edilen vardır; Muhammed (aleyhisselâm) bu anlayışın Rasûlü'dür" anlamını taşır.

Amblemin ön kapakta ve her şeyin üzerinde yer alması, Ahmed Hulûsi'nin bu anlayışı tüm eserlerinde ve hayatı boyunca her anlamda baş tacı yapmış olmasının sembolik ifadesidir.

Karanlıktan aydınlığa açılan Kelime-i Tevhid penceresinden Allâh Rasûlü'nün nûrunu temsil eden yeşil renkte yansıyan ışık, Ahmed Hulûsi'nin kaleminden, işaret ettiği konuda aydınlanmayı amaçlayan "kitap isminde" beyaz renkte somutlaşmıştır.

Allâh Rasûlü'nün nûruyla yayılan bilginin, onu değerlendirebilenlere sağladığı aydınlanma da kitap içeriğinin özetlendiği arka kapak zeminindeki beyaz renk ile ifade edilmiştir.

İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI

AHMED HULÛSİ

ISBN:

1. Baskı: 1997
Son Baskı: 2020

Film, Baskı ve Cilt:

Kur'ân Çözüm Dağıtım Merkezi:
GYOO Mahmutbey Mah. Taşocağı Yolu Cad.
N:25 B Blok K:20 N:173 Bağcılar - İstanbul
Tel: 0553 810 82 00
www.kuraniste.org

AHMED HULÛSİ

İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI

www.ahmedhulusi.org

Ârif Allâh'a yönelir; gâfil, dedikoduyla tükenir!..

Ahmed HULÛSİ

Nankörler gafletlerinden başka bir şeyi arttırmadılar.

Ahmed HULÛSİ

Görüyorsan şükürdesin, gâfilsen küfürdesin!..

Ahmed HULÛSİ

İnsanların kurtuluşu, İslâm Dini'ni ve dayandığı Allâh sistemini anlamadadır.

Ahmed HULÛSİ

Mecazı "Hakikat" sandılar; "Hakikat"i mecazda arayarak ömürlerini zâyi ettiler.

Ahmed HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

İltica.. 1
1. İslâm.. 5
2. İslâm'da Zorlama Yoktur.. 13
3. Kelime-i Şehâdet.. 17
4. Namaz.. 19
5. Cuma Namazı 27
6. Fâtiha: "Hamd"ı Allâh Eder!..................................... 33
7. Cehennem, Rahmettir!... 39
8. Niçin Cehennem? 41
9. "Din Günü" Ne Zamandır? 49
10. "Kulluk" Nedir? 53
11. "Hidâyet" Nedir, Nasıl Oluşur?................................ 61
12. İstenmesi Zorunlu "Sırat" 73
13. Rükû.. 75
14. Secde... 77
15. Oruç... 81
16. Hac 85
17. Hac'daki İki Büyük Sır 87
18. Kâbe ve Arafat'taki Sırlar 91
19. Haccın İkinci Yönü.. 97
20. "Zemzem"in Sırrı... 105
21. Zekât.. 107
Ahmed Hulûsi Kimdir? Amacı Nedir?.......................... 111

İLTİCA

Yâ Rabbel Âlemiyn!

"Mescit" ve "cami"ler, "tapınak"lara dönüştürülmüş; "ALLÂH" adıyla tanıttığın Aziyz ve Subhan varlığın ise "tanrı" olarak algılanır olmuş!

Göktürk'lerin "göktanrı"lı din anlayışı, "müslümanlık" olarak hemen hemen bütün insanlığa yayılmış!.. Hani neredeyse ayak sesleri işitilecek tanrılarının… Son umut ise, Hz. İsa'nın "Muhammedî Hakikat"in seslenişini tasdiki!.. Zira, mecazlar hakikat sanılmış; Hakikat, mecazlarda aranır olmuş!

Kin, nefret, şiddet, intikam, gadap; kan, barut, gözyaşı günden güne sarmada Dünya'yı… Gafletin doğal sonucu, Celâl'in kuşatmada gitgide insanlığı…

İslâm'ın temel esasları, hakikatlerini yitirmiş insanların indînde; şekil ve kabuktan ibaret kalmış! Sanki, ilim kaldırılmış yeryüzünden, Deccal öncesi son günlerini yaşıyor, Dünya!

"Namaz"ın, müminin "mi'râc"ı oluşu dillerde dolaşan bir hikâye hâline gelmiş...

"EY İMAN EDENLER, "B" HARFİNİN İŞARET ETTİĞİ ANLAM İLE İMAN EDİN ALLÂH'A…" (4.Nisâ': 136)

Âyetindeki uyarın sanki Kurân'dan silinmiş; "mi'râcın namaz olmasının" anlamı üzerinde hiç durulmaz olmuş!.. Anlatılanlar yalnızca, elin-ayağın, kolun-bacağın nerede, nasıl durması gerektiği; ya da neyin nasıl giyileceği! Hiç söz edilmemekte, beynin neleri, nasıl düşünmesi gereğinden!

"Hac", çoğunluğa göre, taştan dört duvarı ziyaretle, Arafat tepesi civarında toplanıp tapınma; "Arabı zengin etme" faaliyeti!.. Medine ziyareti ise, sanki, ölmüş bir büyükelçinin kabrini ziyaret!.. Ya, "hac" dönüşü için konulmuş asılsız, Kurân'a göre hiç geçerliliği olmayan

kurallar!.. "Terazi tutmamak", "saçının kılını göstermemek"; neredeyse diri diri tabuta sokacaklar hac dönüşü insanları!

"Oruç", mânâsını yitirmiş; sağlık ve zayıflama kürlerine dönüşmüş; yalnızca bedensel bir sorunla sınırlı kalıp; "Samediyet" nûrlarının bizlerde açığa çıkışı sırrı hiç hatırlanmaz olmuş!

"Zekât"ın anlamı değişmiş, hikmeti örtülmüş, vergi sanılmış; gerekçesi açıklanmadığı için, insanlar zekâtı, devletten vergi kaçırma uyanıklığı(!) kabul ederek, bir yana atmışlar… Başkalarının hakkını, hakkıyla ödememenin gelecekte kendilerini nasıl bir faturayla karşılaştıracağını düşünemez olmuşlar!

İlim ve irfanı kaldırmaya başladığın için yeryüzünden, Din, ruhsuz bir ceset olarak; "toplumsal düzen için gelmiş bir nizam-ı ilâhî" diye pazarlanmaya başlanmış… Mecazı Hakikat sanan, Gavs(!), Kutup(!) ve Mehdi'ler(!) neredeyse her ülkede, her mahalle veya köyde ortaya çıkmış!

Yâ Rabbi, imtihanın pek zorlu!

Bir yandan açarken Hakikat'in perdesini; diğer yandan, halkı takarak gâfillerin peşine; görünmez ediyorsun gene Kendi Hakikatini!.. Perdeciyle uğraşıp, perdenin ardındaki sırra ermekten gâfil oluyorlar!

Yâ Rabbi…

Birbirimizle uğraşmakla ömrü heder edip, hakikatten gâfil olarak bu dünyadan ayrılmaktan bizi koru!.. Bize, sevdiklerinde açığa çıkardığın fiil ve davranışları nasip et!

Nimetlerinle beslenip, palazlandıktan sonra nankörlerden olmaktan arındır!

Küfrün ve şükrün, kime ve niye olduğu hakikatini idrak ettir!

Hükmüne ve takdirine razı olarak yaşamayı ve bu imanla ölmeyi nasip et!

Yâ Rabbi…

Öğretmesen, bilmezdim! İdrak ettirmesen, kavrayamazdım! Kolaylaştırmasan, hazmedemezdim!

Dilemesen, verdiğin ilmi bu kitaplar aracılığıyla yeryüzündeki kullarınla paylaşamazdım!

Ne yaptıysam, hüküm ve takdirin kadarıyla, "kul"luğumun sonucudur!..

"Hiç"im ve "Bâkî"sin!

"Takdir ettiğin kadarıyla açıkladım" diyorsam da, irfan ehli bilir ki, açan Sen'sin!.. Ve açışından sonra geçmişte olduğu gibi, bu defa da gene örteceksin! Bu arada nasip ettiklerin de paylarını alacak…

"Kul"un olduğumu fark ettirdin, yaşattın; ilmindeki sayı kadar şükretsem de gene şükürde aczimi itiraf ederim… Nankörlerden olmaktan sana sığınırım!..

"Kul"luk görevimin başarısının, senin hüküm ve takdirin ile oluşunun idrak ve huzuru içinde ölümü tattır ve sâlih "kul"larına ilhak eyle!

Yeryüzünde yaşayan, ardımda kalanlara da selâmet ihsan eyle; tezkiyeyi nasip et!

Allâhu Ekber!.. Bismillâh!..

AHMED HULÛSİ
4.5.1997
Londra

1

İSLÂM

“İslâm” nedir?

Neden **“İslâm”?**

“İslâm” kelimesi, kullanım alanı olarak iki mânâdan kaynaklanıyor;

1. Selâmete çıkma, selâmete erme anlamına…

2. Teslim olmak anlamına...

İslâm’ı anlamak için, öncelikle **“Hz. Muhammed Neyi ‘OKU’DU?”** isimli kitabımızda anlattığımız bir biçimde **“İkra”-“Oku”** diye başlayan, ilk âyetlerin mânâsını anlamak gerek. Bundan sonradır ki, **İslâm**’ın ne olduğunu anlamak daha kolay olur.

Niçin **İslâm?**

“İslâm”; selâmet bulma, selâmete erme, **“Selâm”** isminin mânâsının sizde açığa çıkması anlamında!

“Allâh”ın **“Selâm”** isminin mânâsı ortaya çıktığı zaman kişi, bir kısım ilâhî isimlerin mânâsıyla tahakkuk etmek suretiyle, “cennet yaşamı” dediğimiz yaşama geçer.

“KESİNLİKLE ALLÂH İNDÎNDE DİN İSLÂM’DIR.” (3.Âl-u İmran: 19)

Diyor **Kur’ân!..**

Din, “ALLÂH HÜKÜMLERİ bütünü”dür; **“ALLÂH DÜZENİ”**dir; **"ALLÂH SİSTEMİ”**dir!

Buradaki “ilâhî sistem” ve “ilâhî düzen” kavramlarını yanlış anlamayalım!.. Beşerî düzenlerle, sosyal-siyasî düzenlerle, siyasî rejimlerle buradaki düzen kelimesini karıştırmayalım.

"ALLÂH SİSTEMİ" dediğimiz zaman, olayı kelime şekliyle, şeriat yönüyle de ele almayalım!

Bu öyle bir düzendir ki, Kur'ân bize bu sistemin HER AN, her zerrede yürürlükte olduğunu birçok yerinde vurguluyor.

"VE LEN TECİDE Lİ SÜNNETİLLÂHİ TEBDİYLA"

"SÜNNETULLÂH'TA (Allâh'ın yaratış sisteminde) **ASLA DEĞİŞME BULAMAZSIN!"** (48.Feth: 23)

Âyeti, bu **genel düzeni ve sistemi** anlatıyor.

Yani ister nebat, ister hayvan, ister insan, ister melek, ister cin olsun, **tüm varlıklar bu genel sistem içinde kendi varoluş gayelerine uygun olarak görevlerini meydana getirmektedirler!**

"KESİNLİKLE ALLÂH İNDÎNDE DİN İSLÂM'DIR!"

Âyetinde de işaret edilen mânâ, tüm varlıkların bu **"doğal ve zorunlu teslimiyeti"**dir...

Yani bir diğer ifadesiyle;

Evren tüm içindekileriyle "ALLÂH"a teslim hâldedir!..

KESİNLİKLE TÜM VARLIKLAR ALLÂH'A TESLİMDİR; Kİ BU, GERÇEK DİNDİR!

Var olan hiçbir varlık, hakikati itibarıyla, esası itibarıyla **"ALLÂH"**a isyan edemez, âsi olamaz.

İblis'in **"Allâh"**a isyanı dahi, ezelî görevi ve varoluş programının sonucudur!.. Çünkü varoluş mertebelerinde, birçok varlıkların, kendi görevlerini yapmaları veya imtihana tâbi tutulmaları, **cinler** aracılığıyla olacaktır.

Eğer **İblis**'in o isyan dediğimiz hâli olmasa, ne Âdem cennet yaşamından ayrı düşer; ne insanlar madde bedenin getirdiği sıkıntı ve zorluklara düşer; ne de insanların geçmişteki cennet hâlinden çok daha ileri boyutlarda olan özlerindeki ilâhî gücü ortaya çıkarma çalışmaları var olurdu!..

Çünkü, zaten **Âdem**, cennet yaşamı içinde iken bugün hedeflediğimiz, istediğimiz şeylerin bir kısmına sahipti... Yani, o bir kısım ilâhî güçlerle tahakkuk ediyordu!

Cennette herkesin her istediği olacaktır!

Âdem'in de cennette hemen her istediği oluyordu!

Ancak şu farkla ki...

Âdem (aleyhisselâm) yeryüzünde yaratılmıştı!..

"Rabbin meleklere: "Ben arzda (bedende) **bir halife (**Esmâ mertebesinin farkındalığıyla yaşayan şuur sahibi) **meydana getireceğim" dedi…"** (2.Bakara: 30) âyeti de, Onun yeryüzünde varoluşunun apaçık ispatıdır!

Bizler gibi bir madde bedeni mevcuttu!.. Bu sebeple de bulunduğu yere **"yeryüzü cenneti"** denmekteydi!

Ancak yeryüzünde yaşamasına rağmen, bizim bugün elde edemediğimiz ilâhî kuvvelerle, pek çok isteklerini gerçekleştirebiliyordu...

Çünkü kendisindeki ilâhî güçlerin açığa çıkmasını engelleyen **"VEHİM"** duygusu oluşmamıştı!

"VEHİM" duygusu insanda mevcut bulunan en büyük şerr güçtür!

Var olmayan ya da var olması mümkün olmayan şeyleri imkân dâhilinde göstererek **bilinci âdeta esir eder!** Tüm korkuların, endişelerin, sıkıntıların kökeninde **"vehim"** yatar!

"Negatif varsayım" diye günümüz diline çevirebileceğimiz bu deyimin insan yaşamındaki yeri, hiç kimsenin tahmin edemeyeceği kadar büyüktür!

Eğer kişi **"VEHİM"** duygusunu kontrol altına alabilirse, yaşamı âdeta cennet yaşamına döner... Buna karşılık insan, **"vehminin"** esiri olursa, yaşamı artık bir cehennemdir!

Var olmayanı varsandıran; var olanı da görmezlikten getiren kuvvettir "VEHİM"!

İnsan, "VEHİM" hükmü altına girmemiş bir akılla herhangi bir şey düşünüp, o şeyi yapmaya karar verirse; ve bu hususta da azîmli olursa, normal şartlara göre imkânsız olan o şeyi mümkün hâle getirebilir!

Ve sanki bir madde bedeni yokmuşcasına özgür bir yaşam sürebilir... Sanki cennetteymişcesine!..

İşte **yeryüzünde yaratılmış olan Âdem** (aleyhisselâm) da, **"VEHİM"** duygusunu tatmadan yaşadığı için, bulunduğu ortam **"yeryüzü cenneti"** olarak tanımlanıyordu...

Şu gördüğümüz, içinde yaşadığımız nizam, gerçeği itibarıyla, ilâhî hükmün aşikâre çıktığı bir nizam ve düzendir.

Kâinatın ve evren içindeki her birim...

Dikkat edin, burada **"birim"** kelimesi özellikle üzerinde durulması gereken bir kelimedir; zira insan, melek, cin, hayvan, nebat hep "birim" kelimesinin içine girer...

Evet, **her birim, gerçek mânâsıyla "Allâh"a kulluk hâlindedir.** İnsanlar ve cinler için zaten bu, **Kurân**'da çok açık ve seçik vurgulanmıştır.

"<u>BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA</u> (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **<u>KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!</u>"** (51.Zâriyat: 56)

Allâh'ın bir gaye için yarattığının, o gayeye hizmet vermemesi mümkün değildir!.. Muhaldir!

Dikkat ediniz, buradaki âyette hiçbir sınırlama yoktur!..

"Müminleri kulluk etsinler diye yarattım" demiyor!.. **"Sadece insanları..."** da demiyor!..

"Cinleri..." diyor.

"Cinleri..." dediği zaman, **"şeytan ve İblis"** tavsifleriyle anlatılan **tüm cinler** dahi bunun içine giriyor!

Melekler, zaten **mutlak kulluk hâlinde!..** Bütün **melekler** doğal olarak **ALLÂH** hükümlerinin gereğini uyguluyor, yerine getiriyor... Onlar için zaten tartışma yok.

"İnsanlar ve cinler" için, acaba kulluğu yerine getiriyor mu getirmiyor mu tartışması var! Hâlbuki bu tartışma da abes!

Âyet var **Kur'ân-ı Kerîm**'de!

Âyete göre **"İNS" ve "CİN" türleri istisnasız ve sınırlamasız hepsi de "Allâh"**a kulluk etmeleri için yaratılmıştır.

"Allâh" bir nesneyi, bir birimi ne iş için yaratmışsa, o birim yaratılış gayesinin gereğini mutlaka, olduğu gibi yerine getirecektir! Bunda hiçbir tereddüt yoktur!

İşte bu yüzdendir ki, **Allâh muradına** uygun olarak yaratılmış olan bütün varlıklar, **"Allâh"**ın dileğine uygun olarak, gereken fiilleri ortaya koymaktadırlar.

Bu **“Din”**dir ve **“İslâm”**dır.

Onun içindir ki âyette: **“Kesinlikle Allâh indînde din İslâm’dır”** denmiştir.

Ve ayrıca vurgulanmıştır ki:

“KİM İSLÂM’DAN (teslim olunmuşluğun idrakından) **BAŞKA BİR DİN** (sistem ve düzen) **ARAYIŞINDAYSA, BU GEÇERSİZDİR!..”** (3.Âl-u İmran: 85)

“ALLÂH KİMİN DERÛNUNU İSLÂM’I KAVRAYACAK ŞEKİLDE GENİŞLETTİ İSE, O RABBİNDEN BİR NÛR ÜZERE DEĞİL MİDİR?..” (39.Zümer: 22)

Evet, **“İslâm”**ı gerçek anlamıyla kavrayabilmek son derece büyük ve önemli bir iştir; ki Rabbinden kendisinde açığa çıkan bu **“NÛR”** yani gerçeği fark etme-kavrama gücü, kişiyi evrensel sistemi tanıma noktasına ulaştırır!

Şimdi biz âyetleri anlamak için incelerken, öncelikle şunun üzerinde çok duracağız... Âyetin başında ve sonunda herhangi bir sınırlama, bir istisna var mı, yok mu?.. Önce buna bakacağız!

Mesela:

“‘HÛ’ Kİ SİZİ ARZDA HALİFELER OLARAK MEYDANA GETİREN…” (35.Fâtır: 39)

Derken **insanın halifeliğini “arz-yeryüzü”** ile sınırlıyor! **Yeryüzünde halife!** Burada bir sınırlama var!

Fakat, **“Kesinlikle Allâh indînde Din İslâm”**dır derken, orada bir sınırlama bir kayıt yok... Yani, Dünya’da veya falanca galakside demiyor!

Nerede?..

Dünya’da da! Dünya’nın içinde bulunduğu Güneş sisteminde de! Diğer galaksilerde de!

Kâinatın tamamında yani **bütün bu evrenin tüm yapısında, her zerrede, her noktada bütün varlıklar Allâh’a teslimdirler!** Burada kesin olarak işte bunu vurguluyor!

Yalnız burada gözden kaçırmamamız gereken nokta şudur:

“Bütün varlıklar Allâh’a teslim olmuş vaziyettedirler” derken, birimler kendi özgür iradeleriyle **“Allâh”**a teslim olmuş, değil!

Birim, "FITRATIYLA" yani varoluş şekli ve programıyla Allâh'a teslim olarak yaratılmıştır zaten!..

Birim, **Allâh**'ın indînde, dilemesine uygun olarak meydana getirilmiştir **Allâh** tarafından...

"FITRATIYLA" meydana getirildiği için de, teslim olmuş durumdadır! Yani, birimin teslimiyeti dediğimiz, **"Allâh'a teslim olma hâli"** dediğimiz, içinde bulunduğu hâl, varoluşundan yani **"fıtrat"**ından meydana geliyor otomatikman!..

Yapısından, nüvesinden, özünden meydana geliyor!

İşte bunu izah içindir ki Hz. **Rasûlullâh:**

"Her doğan çocuk İslâm fıtratı üzere doğar"[1] demiştir.

Olaya yüzeysel bakanlar diyor ki; "Müslümanlığı kabule istidatlı olarak doğar her doğan çocuk"!

Hayır! Olayı yalnızca **"müslümanlık"**la kısıtlayarak **dar anlamda** almayalım!

Her doğan çocuk; ki bunu bebek diye de; veya geniş kapsamlı olarak kâinatta var olan her varlık diye de anlamak mümkündür... **İslâm fıtratı** üzere doğar, yani **İslâm** kelimesinin açıkladığı mânâda, programlanmış olarak meydana gelir.

Nitekim başka bir âyet:

"DE Kİ: 'HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı - şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!'"** (17.İsra': 84)

Âyette geçen **"ŞÂKILE"**, daha önce izah ettiğimiz, **"FITRAT'ın oluşturduğu programın doğrultusu"**, anlamındadır...

İşte bu husus, **"İslâm"**ı açıklar.

Yani, var olan bütün birimler; **"KESİNLİKLE ALLÂH İNDÎNDE DİN İSLÂM'DIR!"** hükmünce meydana gelmiştir.

---

[1] **"Fıtrat"** konusunun içyüzü geniş bir şekilde **"Hz. MUHAMMED NEYİ 'OKU'DU?"** isimli kitabımızda açıklanmıştır. Arzu edenler bu konuyu detaylarıyla oradan inceleyebilirler. **A. HULÛSİ**

Bu yüzdendir ki "İslâm", Dünya'da sadece belli bir kavmin veya insan topluluğunun dini değil; kâinatta geçerli olan nizam, ilâhî düzendir!

Şayet bunu anlayabildiysek, artık **"İslâm"**ı dar mânâda sadece belli ölçülerle, şekillerle kayıt altına almayalım!

"İslâm"; "Allâh"ın, dilediği mânâları ortaya koymak üzere, kâinatta mevcut tüm birimleri kendi ilmiyle, ilminden, dilediği yapı ve özelliklerle; dolayısıyla da kendine "TESLİM" bir hâlde halketmesi; ve birimlerin de bu gayeye yönelik davranışları doğal olarak ortaya koymalarıdır.

Bu durumda bir kişinin **"İslâm"**ı fark ve kabul etmesinin doğal sonucu olarak ne yapması gerekir?

2

İSLÂM'DA ZORLAMA YOKTUR

Burada şu gerçeğe işaret edelim…

İslâm inancına göre, kişinin muhatabı Allâh'tır; Rasûlullâh'tır! Bunların dışında inancını kimseye ispatlama mecburiyeti yoktur!..

Kişi inanır veya inanmaz, bunun sonuçlarını da ölüm ötesi yaşamda görür!.. Çünkü bu dünya zorlama değil, "TEKLİF" dünyasıdır!

Kimsenin başkalarını herhangi bir konuda inanmaya zorlama hakkı yoktur!..

Nitekim aşağıdaki âyette bu konuya açıklık getirilmiştir:

"'DİN'de (Allâh yaratısı sistem ve düzeni {Sünnetullâh} kabul konusunda) **zorlama yoktur!.."** (2.Bakara: 256)

Ne var ki **Kur'ân-ı Kerîm**'in bu açık hükmünü ifade eden âyet, birçok müslüman olduğunu ifade eden kişi tarafından benimsenmemekte; çeşitli mantık oyunlarıyla insanlara zorla-baskıyla **İslâm** önerileri uygulattırılmak istenmektedir...

Yani, insanlar, inanmadıkları şeyi yapmaya zorlanarak, **"münafık-ikiyüzlü"** hâle getirilmektedirler!

Oysa, yaşadığımız dünya **"TEKLİF-ÖNERİ"** dünyasıdır; **"İMAN EDEN"** imanının gereğini **"iman"**ı kadarıyla yapar; **"iman"**ı olmayan da dilediği gibi yaşar ve ölüm ötesinde de bunun sonuçlarına katlanır!

"CEZA" yani yapılan veya yapılmayanın karşılığı, ölüm ötesinde ALLÂH sistemi içinde alınacaktır!

Burada bir nebze değinmek istediğim bir husus da şu…

İnsanların önemli bir kısmında **"NEFS"**inden ileri gelen bir biçimde, çevresindekilere hükmetme; önde olma; baş olma; insanları gütme duyguları

vardır!.. Oysa bu kişilerin çoğu, yaptıkları çalışmalarla kendilerini çevrelerine kabul ettirebilecekleri bir mevkîye gelememişlerdir!

İşte bu durumda, kendi yetersizliklerini kapatmak için, **dini kullanıp; "Allâh adına", "Peygamber adına", "Kur'ân adına"** diyerek; bir kisveye, etikete bürünüp, insanlara zorla yön vermeye çalışırlar!

Eğer, bu kişiler psikoanalitik incelemeye tâbi tutulursa; görülecektir ki, çoğunlukla bu kavramları, kendi psikosomatik hâllerini tatmin için ortaya koymakta; böylece de kendilerindeki küçüklük, geri kalmışlık duygusunu tatmin etmektedirler!

Orta çağın engizisyonlarını kuranlar; ve o engizisyonları günümüze taşımaya çalışanlar, herkesi cehenneme postalayanlar hep bu tür kişilikler ile onlara körü körüne, düşünmeden tâbi olanlardır!

Oysa, **KUR'ÂN** hükmüne göre; **"Lâ ikrahe fid Diyni"-"DİN İÇİNDE İKRAH YOKTUR!"**

"İKRAH"ın anlamı **"ZORLAMA"**dır!

İkrah yani zorlamanın dinde olmayışını; insanları bu konuda zorlamanın tamamıyla din dışı bir davranış olduğunu bakın değerli müfessir **Elmalılı Hamdi Yazır** ünlü tefsirinde nasıl açıklıyor:

"*Dinin mevzu efâli ıztırariye* *(zorlama)* ***değil; efâli ihtiyâriyedir*** *(kişinin kendi dileğiyle)****… Bunun için efâli ihtiyâriden birisi olan ikrah, dinde menhidir.***

Belki âlemde ikrah bulunabilir amma dinde, dinin hükmünde, dinin dairesinde olmaz veya olmamalıdır. Dinin şanı ikrah etmek değil, belki ikrahtan korumaktır.

Binâenaleyh dinî İslâm'ın bihakkın hâkim olduğu yerde ikrah *(zorlama)* ***bulunmaz ve bulunmamalıdır... Şu hâlde Din, ikrah ediniz demez, ikrah meşru ve muteber olmaz.***

İkrah ile vâki olan amelde dinin vadettiği sevap bulunmaz; rıza ve hüsnü niyet bulunmayınca hiçbir amel ibadet olmaz!

Ameller niyete göre değerlenir!.. Metalibi diniyyenin hepsi ikrahsız, hüsnü niyet ve rıza ile yapılmalıdır...

İkrah *(zorlama)* ***ile itikat mümkün değil; ikrah ile kılınan namaz, namaz değil; oruç keza; hac keza ilâh...***

***Bundan başka, bir kimsenin diğerine tecavüz edip de herhangi bir işi ikrah ile yaptırması da câiz değildir; hâsılı, hükmî İslâm altında herkes vazifesini bilihtiyâr yapmalı, İKRAHSIZ YAŞAMALIDIR!*"** (Hak Dini Kur'ân Dili, Cilt:1; Sayfa:860-861)

Esasen bu konu başlı başına bir kitapta ele alınabilecek bir değerlendirme olduğu için, daha fazla bu özellik üzerine gitmeyip, kaldığımız yerden devam edelim...

3

KELİME-İ ŞEHÂDET

Evet, kendisine Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın önerilerinin sunulduğu kişi, **"İslâm"**ı tasdik etmesi için, şu anlattığımız sistemi kavradıktan sonra, diyebilmesi gerekir ki;

"Yeryüzünde veya gökyüzünde tanrılar yoktur, sadece Allâh vardır. Kâinatı vareden ve o yoktan varettiği kâinatta her bir birimi dilediği biçimde sûretlendiren; istediği özelliklerle bezeyen; ve her biriyle dilediği mânâları ortaya koyan sadece "Allâh" vardır."

İşte bu anlamı izah etme sadedinde sıra, **"İslâm"**ı kabul ve tasdikin ilk şartı olan **"Kelime-i şehâdet"**e gelir...

Dersin ki: **"Eşhedü en lâ ilâhe illâllâh"**

"Eşhedü" yani, **"Şehâdet ederim"...**

Nasıl **"şehâdet"** edersin?..

Gözle değil; basîretimle, idrakımla, anlayış, kavrayışımla, **"şehâdet ederim"** ki; ve...

Görmekteyim, müşahede ve tespit etmekteyim, idrak etmekteyim, tasdik etmekteyim ki...

Varlığın her zerresinde mutlak olarak hükmünü icra eden ve kendisinden başkasının varlığı asla söz konusu olmayan tek mevcut sadece **"Allâh"**tır! Ki gayrı asla mevcut değildir!

"Ve eşhedü enne Muhammed'en abduHÛ ve rasûluHÛ"

Ve gene bu müşahedemin neticesinde şehâdet ederim ki Hz. **Muhammed "O"nun kulu ve Rasûlü'dür.**

"Kulu"dur, **Allâh**'ın kendisinde izhar etmek istediği mânâları, ortaya koymak suretiyle **"kulluğunu"** ifa etmekte...

Burada ayrıca Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın;

"FAKR'ımla iftihar ederim"!..

Diyerek işaret ettiği **"ALLÂH"** varlığı yanında **"hiç"**liğine işaret de mevcuttur!..

Bahsi geçen **"FAKR"**, yanlış olarak bildiğimiz **fakirlik** diye anlaşılmıştır; ki hiç ilgisi yoktur bu anlayışın, işaret edilen husus ile!

Mutlak **bilinçli kulluk** ancak **"FAKR"**[2] ile tamam olur!

Ve **"Rasûlü"**dür; **"ALLÂH HÜKÜMLERİ"**ni, **SİSTEMİ**'ni; **Allâh**'ın dilediği mânâları, bilmemiz için bize ulaştıran, bize tebliğ edendir! İşte buna da şehâdet ederim!

"İslâm"ın ilk ana şartı budur.

"İslâm"ın ilk şartı **"kelime-i şehâdettir"** de, diğer **dört** şartı nedir?

İşte çok önemli bir husus daha!

Farkında olamadığımız ve yanlışa şartlandığımız bir husus daha;

İSLÂM'IN ŞARTI 5 DEĞİLDİR!.. İSLÂM'IN, KELİME-İ ŞEHÂDETTEN SONRA 54 FARZI VARDIR...

KUR'ÂN-I KERÎM, "İSLÂM'IN ŞARTININ BEŞ OLDUĞUNU" SÖYLEMEZ!

Kur'ân-ı Kerîm, insanların üzerine farz kılınan; yani onların uymak zorunda oldukları; uymamaları hâlinde büyük zarar görecekleri **54 çok önemli kuraldan** söz eder ki, bunların ilk dördü; **namaz, oruç, hac ve zekât**tır!..

Bunların ötesinde gıybet etmemek, dedikodu yapmamak, içki içmemek, kumar oynamamak, zina yapmamak, hırsızlık yapmamak, yetim hakkı yememek ve bu gibi birçok uygulamakla zorunlu olduğumuz öneriler mevcuttur... Toplam 54 olan bu önerilerin tümü de İslâm'ın şartları arasındadır...

Bunu, böylece bildikten sonra, şimdi diğer kurallara geçelim.

---

[2] Bu konuda detaylı bilgiyi **"GAVSİYE AÇIKLAMASI"** isimli kitabımızda bulabilirsiniz.

4

NAMAZ

Bu kitabımızda, genel istek üzerine, sizlere **“namaz”, “oruç”, “hac”** ve **“zekât”** hakkındaki çeşitli yerlerde yaptığımız açıklamaları bir arada sunmayı uygun gördük… **“Kelime-i Şehâdet”**in açıklamasını geniş bir şekilde **“HZ. MUHAMMED’İN AÇIKLADIĞI ALLÂH”** isimli kitabımızda yaptığımız için o konuya burada girmeyip; dinimizin zorunlu ibadetlerinden **“namaz”** ile söze devam edeceğiz.

İnşâAllâh faydalı olur…

Kelime-i şehâdet’ten sonra, “İslâm”ın ikinci şartı Mi’râctır!

Kelime-i şehâdet ile, **“Allâh”**ın varlığına, **Tekliğine, Ahadiyetine**, O’nun dışında başka bir varlık olmadığına şehâdet ettin, tasdik ettin ya; işte bu tasdikin neticesi olarak da **“Mi’râc” yapıp Allâh’a ermek durumundasın!..**

Onun için de **İslâm**’ın ikinci şartı **“Mi’râc”**tır.

Burada şunu diyebilirsiniz; “Biz **İslâm**’ın ikinci şartı olarak **‘namaz’**ı biliriz... Nereden çıktı **‘mi’râc’?..”**

Doğru bilirsiniz! Ama, o **“namaz”**da **“mi’râc”** olmalıdır; ve dahi **namaz, “mi’râc”**tır!

Çünkü Hz. **Rasûlullâh** buyuruyor ki:

“Namaz, müminin mi’râcıdır.”

Böyle olduğuna göre, demek ki **gaye, hedef; şuurda mi’râc, bedensel namaz ise araç!**

Öyleyse ikinci şartı neymiş **“İslâm”**ın?

Mi’râc!..

İsterseniz burada bir tespit yapıp; **"İslâm**'ın şartlarının **araçlarına** göre sıralamasından söz edelim;

1. Kelime-i şehâdet,

2. Namaz,

3. Oruç,

4. Hac,

5. Zekât.

Şimdi de bu **beş zâhirî aracın** gayesi olarak hedeflenen **beş bâtınî amacı** sıralayalım:

1. "Kelime-i şehâdet"in getirisi: **"ALLÂH"ı bilmek,**

2. "Namaz"ın getirisi: **"Mi'râc"... "ALLÂH"a ermek,**

3. "Oruç"un getirisi: **"ALLÂH"ta "yok"luğunu fark ederek yaşamak (fenâfillâh),**

4. "Hac"cın getirisi: **Maarifi Billâh edinmek (BakâBillâh),**

5. "ZEKÂT"ın getirisi: **Hakk'tan eline geleni insanlarla paylaşmak.**

Evet, genellikle gözden kaçan çok önemli bir hususa da böylece dikkatinizi çekmek istiyorum...

Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın açıkladığı **"Din"**de, sistem ve düzen gereği olarak bize **teklif edilen** ve **"ibadet"** adı altında toplanan birtakım çalışmalar söz konusudur…

Ancak biliriz ki, her yapılan çalışmanın bir amacı, bir hedefi vardır!.. "Niçin bunu yapıyoruz?" sorusu, amacın ne olduğunu sorgular...

Her amacın da bir aracı vardır!

Araç, amaç içindir!

İslâm Dini gereği olarak bize teklif edilen çalışmalar, -kesinlikle farkında olmak zorundayız ki- **araçlardır!**

İslâm'ın şartları olarak bildirilen **araçlar; "İman esasları" olarak bildirilen hedefleri kavrama ve gereğini yaşayarak ölüm ötesi yaşama hazırlanma amaçları** içindir!

Ancak ne var ki, toplumlar, hedef saptırılması yüzünden, **araçları amaç edinmişler; amaçları gözden kaybetmişler; araçlarla** beyinlerini ve kavrayışlarını bloke edip ötesine geçememişlerdir!

Hemen burada aklımıza **Yunus Emre**'nin dizeleri geldi:

"*Hakikat bir denizdir, şeriat onda gemi;*

***Çokları gemiden denize dalmadılar!..*"**

Yani, **araçta takılıp kaldılar, amaca ulaşmadılar!**

Oysa önemi nedeniyle tekrar ediyorum…

Her araç, bir amaç içindir!

İslâm'ın şartları kapsamında yapılması teklif edilmiş olan fiiller, çalışmalar; insanı belli amaçlara ulaştırmak için getirilmiş **araçlar**dır!

İşte bu yüzdendir ki, düşünebilen varlıklar olarak bizlerin, araçlara başvururken, diğer yandan da amaçları çok iyi kavramamız zorunludur!

Şimdi denebilir ki, **"Biz bunları "ALLÂH"ın emrine uymak için yapıyoruz; amaç budur! Gerisine gerek yoktur!"**

Eğer olay bu kadar basit olsaydı, **Kur'ân** beş-on buyruk âyetinden ibaret olur; insanların akıl ve mantığına, kavrayışına hitap etmez;

"Hâlâ tefekkür etmeyecek misiniz?"…

"Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"…

"Hâlâ basîretle bakmayacak mısınız?"… gibisinden uyarılara gerek duymaz; 6300 küsur âyete de gerek kalmazdı!

Bu sebepledir ki, biz bir yandan **araç** olan **"ibadet"** şekillerini hakkıyla değerlendirerek yol alacağız; öte yandan da hedefi iyi kavrayarak, elimizdeki **araçla, amaca ulaşacağız!**

İşte bir **araç** olan, biçimsel **"namaz"**ı da bu anlamda, amacına uygun olarak değerlendirmek zorundayız!

Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) Efendimiz bir açıklamasında:

"NAMAZ, DİNİN DİREĞİDİR!" buyuruyor.

Dinin direği ne demektir?..

O zamanlarda, insanların çok az bir kısmı kerpiçten yapılan evde yaşarken, büyük bir kısmı çadırda yaşıyordu... Çadırın meşhur orta direği vardır. O çadırı ayakta tutan ana direk gibi; **dinin direği de namazdır!**

Kişi, **"mi'râc olan namaz"** gerçekleşmediği sürece, bir önceki basamakta yapmış olduğu **"Kelime-i Tevhid"**i tasdikinin gereğini hissedip, yaşayamaz... Bilgide kalır!

İlm-el yakîn, "Kelime-i Şehâdet"in sırrının kavranmasıdır!

Bunun Ayn-el yakîni; "namaz"ın mi'râc oluşudur!

Hakk-el yakîni; "oruç"tur.

Buraya kadarı Fenâfillâh'tır…

BakâBillâh ise "zekât"tır!

Bunlar bugüne kadar pek bahsedilmemiş şeyler olduğundan, belki de nasıl oluyor diyerek yadırgayacaksınız, şaşıracaksınız; hatta belki de reddedeceksiniz…

Ama sakın ola ki **bu açıkladıklarımı inkâr ederek nefsinize zulmetmeyin!**

"İlm-el yakîn"de; kişi ilmî idrak ile **"Allâh"**ın tekliğini, Hz. **Muhammed** (aleyhisselâm)'ın **Allâh Rasûlü** ve **Allâh kulu** oluşunu idrak ederek şehâdet eder.

Bu şehâdetin neticesinde, aldığı **ilme** göre **namazı ikame ederse** (namaz kılarsa değil), o **namazı ikame edişi ile kendisinde mi'râc başlar…**

O yaptığı **"urûc"** ile oluşan **"mi'râc"** sonucunda da **"Allâh"**a vâsıl olur!..

Bunun da neticesinde kendi varlığı ortadan kalkar; varlığında **TEK** mevcut olan **Hakk**'tan gayrı olmaz!

Bu hâlde varlığının **Hakk**'ın varlığı olduğunu kavrayınca; Kendisi varlığındaki ilâhî vasıflarla tahakkuk eder.

Ettiği zaman, **"oruç"**lu olup, zâhir olduğu kapasite çapında aç kalır, susuz kalır; açlığa ve susuzluğa tahammül gösterir; **"Samediyet tecellisi olur"** böylece de **"Hakk-el yakîn"** hâli kendisinde zuhur eder.

Evet, önce **"NAMAZ"** üzerinde duralım…

"Kulun Allâh'a en yakîn olduğu hâl ve zaman secde hâlidir" buyurulur...

Bir de namazın **"ikame"** edilmesinden söz edilir.

Namaz **"kılan"**lar vardır... Namazı **"ikame"** edenler vardır.

Namazın **"kılınması"** ayrıdır, namazın **"ikame"** edilmesi ayrıdır, **"daimî namazda"** olanlar ayrıdır.

"Zâhir ehli" yani olayın tefekkürüne girmeyenler topluluğu diye bahsedilen **"avam"** için, **"namaz kılınır".**

Namaz kılınması önerilerek, belli hareketler arasında, belli zikirlerin yapılmasıyla, bu zikirlerden ve dualardan hâsıl olan enerjinin beyin tarafından ruha yüklenmesi hedeflenmiştir...

Bu çalışmadan amaç, ruhun pozitif enerjisinin kuvvetlenerek, kişinin kendisini ölüm ötesi yaşamda güçlü bir hâle getirmesidir.

"Namaz"dan söz ederken önce şu tespiti yapalım...

Kur'ân-ı Kerîm'de **"beş vakit namaz"** kesinlikle mevcuttur; ve Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) **da bu konu kendisine açıldıktan sonra, dünyası değişene kadar bu ibadete, günde beş defa olarak devam etmiştir! Âyet:**

"'Salât'lara (namaz - Allâh'a yöneliş)**, özellikle orta 'salât'a** (ikindi - şuurda her an bunu yaşamaya) **dikkat edin."** (2.Bakara: 238)

Namazı beş vaktin altına düşürmeye kalkmak; ya da beş vakit namazı inkâr etmek, tek kelime ile **"ahmaklık"**tır!

Ancak, vaktinde kılamadığınız bir namazı daha sonraki namazın öncesinde edâ etmek de imkân dışı olmamalıdır!

Müslümanların kılmak zorunda oldukları **beş vakit namazın** vakitleri ve rekâtları şöyledir:

Sabah namazı **2 rekât,**

Öğle namazı **4 rekât,**

İkindi namazı **4 rekât,**

Akşam namazı **3 rekât,**

Yatsı namazı **4 rekât.**

Bunlar **"farz"** namazlardır... En azıyla, bu kadarı zorunludur...

Esasen **namazlar, bütün diğer "ibadet" türleri gibi** ikiye ayrılır;

1. "Farz" namazlar

2. "Nâfile" namazlar

"NÂFİLE", yani Türkçe mânâsıyla **"YARARLI"** namazları araştırmacılar kendi aralarında çeşitli şekillerde değerlendirmeye tâbi tutmuşlardır... **"Vâcip, sünnet, müstehap, mendup"** vs. gibi tâbirlerle...

İsteyenler, bu **"farz"** namazların öncesinde ya da sonrasında, vaktin elvermesine ve içinde bulundukları hâle göre, diledikleri kadar bu namazlardan kılabilirler!.. Ancak bunlar **"farz"** değildir!

Bugün camilerimizde kılınan namazların Rasûlullâh (aleyhisselâm) devrinde kılınan namazlarla tek benzerliği, farzların imamla kılınmasıdır!

Şayet bir kişi, öğle vakti dört-beş dakikasını ayırıp, bulunduğu yerde, veya camide imama uyarak **dört rekâtlık öğle namazını** kılıyorsa, bu kişi, üzerine **"farz"** olanı yerine getirmiştir!

"Farz" namaz önce ve sonrasındaki **"nâfile"** namazların, **"sünnet"** adı altında **âdeta "farzlaştırılarak"; müezzin yönetiminde tespihler ve dualarla birlikte** dinsel bir tören havasına sokulması tamamıyla sonradan oluşturulan bir düzenlemedir!

Rasûlullâh (aleyhisselâm) zamanında kılınan **"terâvih"** namazı yalnızca **"sekiz"** rekât idi!..

Hele hele, **para karşılığı okunan, "mevlid"** adı verilen törenler tamamıyla sonradan icat olup, **ibadet**le hiç ilgisi yoktur!..

İslâm Dini'nde "mevlid" diye bir ibadet mevcut değildir!

"Mevlid", Hz. Rasûlullâh Efendimiz (aleyhisselâm)'ın **âhirete intikâlinden yüzlerce yıl sonra, O**'nu övme amacıyla yazılmış bir şiir olup; bu şiirin gazel havasında okunmasının da ibadet olması, elbette kesinlikle söz konusu değildir!

Hz. Rasûlullâh, ancak "Âlemlerin Rabbi olan ALLÂH" tarafından övülebilirdi ki; bu da **Kur'ân-ı Kerîm**'de gerçekleşmiştir:

“SENİ ÂLEMLER (insanlar) **İÇİN SADECE RAHMET OLARAK İRSÂL ETTİK!”** (21.Enbiyâ’: 107)

Hükmü, **O**’nun yüce şanını gösterir!

Bizim gibi sınırlı anlayışlı insanların, O yüce Zâtı övmeye kalkışı ise, O’nun yüce şanına ancak kısıtlama getirir!

Ayrıca **Rasûlullâh** bizden, kendisini övmemizi değil; **getirdiklerini anlayarak çevremize olabildiğince verici olmamızı istiyor** ve bekliyor!.. **O**’nun ulvî şahsiyetini, kendimize geçim kaynağı yapmamızı değil!

Ayrıca kesinlikle bilelim ki, para karşılığı yapılan hiçbir çalışmanın “İslâm Dini”nde yeri yoktur!

Parayla, ne **“Kur’ân”** okutturabilirsiniz; ne **“hatim”** indirtebilirsiniz; ne de ölmüş kişilerin **“namaz”** veya **“oruç”** borçlarını ödetebilirsiniz!

Kesinlikle bilelim ki;

Kur’ân ve Rasûlullâh açıklamaları kökenli “İslâm Dini”nde belirtilen ibadetler arasında, ne “mevlid”; ne de ölünün namaz-oruç borçlarını kapatmak için yapılan “*ıskat ve devir*” törenlerine yer vardır!

Bunları yapıyorsanız, kesinlikle biliniz ki, sadece kendinizi tatmin ediyor; bu arada bazı kişilerin de bu bahaneyle geçimine yardım ediyorsunuz!

PARA ÖDENDİĞİ İÇİN YAPILAN; PARA ALINMADIĞI TAKDİRDE DE YAPILMAYACAK OLAN, HİÇBİR FİİLİN İSLÂM DİNİ’NDE KESİNLİKLE YERİ YOKTUR!

Eğer, bu yanlışı yapıyor ve bilgisizliğimizin karşılığını biraz pahalı ödüyorsak; suçu karşımızdakinde değil, kendimizde arayalım; işin gerçeğini araştırmayıp, körü körüne, bilinçsizce etrafa uyduğumuz için!

Bu arada yanlış anlaşılmasın! Biz, **“farz”**lar öncesinde ya da sonrasında **“nâfile”** namaz kılınmasına karşı değiliz!

Dileyen dilediği kadar **“nâfile” namaz** kılar; ve bunun karşılığında da büyük ecir ve sevap alır! Ancak, bu **“nâfile”** namazların, bugünkü uygulamalarla, zorunluymuşcasına, **“farz”**mışcasına takdiminin yanlış olduğunu vurguluyoruz!

“Nâfile”nin bir türü olan “sünnet” namazını, **“farz”** namazmış gibi göstermek, bu zannı vermek büyük hata ve gaflettir! Belki iyi niyetledir; ama kesinle bilgisizlik ve düşüncesizliktir!

"KOLAYLAŞTIRIN, ZORLAŞTIRMAYIN; MÜJDELEYİN, NEFRET ETTİRMEYİN"…

Buyuran **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) Efendimize düşüncesizce karşı çıkmaktır!

"DÖRT**"** ya da **"**ÜÇ**"** veya **"**İKİ**"** rekât için birkaç dakikayı ayıramayan insanın pek mazeret gösterme şansı yoktur!

Ancak, günümüz telaşesi içindeki insana, içine beş-on dakikalık **"farz"**ın da katıldığı yarım saat hatta kırk beş dakikalık, **şişirilmiş ibadetler bütününü, "farz"** diye göstermek ve kabul ettirmek oldukça güçtür!

Ve bu, dini zorlaştırarak, insanları zorla **İslâm Dini**'nden uzaklaştırmaktır!

5

CUMA NAMAZI

Hele, **Cuma namazları!..**

CUMA namazları, günümüzde, tam bir camiden insan kaçırma uygulamasıdır!

Rasûlullâh devrinde, bizâtihi **Rasûlullâh** (aleyhisselâm) tarafından **"İKİ" rekât olarak kılınan CUMA namazları, "hakikat"** şuuru olmayanlar tarafından **"YİRMİ" rekâta yükseltilmiştir!** Hele buna bir de upuzun **"buldum kaçırmayayım"** zihniyetiyle düzenlenen ve **"Din"**in amacına hizmet vermeyen hutbeleri eklerseniz; insanları **"CUMA"** namazından kaçırtmak için daha güzel bir yol bulamazsınız!

Rasûlullâh zamanında ezan okunduktan sonra kâmet getirilir ve bu kâmet sonrasında hutbeye çıkılarak müslümanlara yeni gelen vahiyler duyurulur; ya da onlara çeşitli vahiylerle ilgili açıklamalar yapılır; sonra da **<u>iki rekât Cuma namazı kılınır</u>** ve dağılınırdı!

Bu **"iki rekâtlık CUMA namazı"** sonrasındaki bugünkü **"zuhru âhir"** dedikleri namazlar tamamıyla uydurma olup; **Kur'ân ve Rasûlullâh kaynaklı Din'de** yeri yoktur!

"CUMA GÜNÜ HUTBEYİ KISA, NAMAZI UZUN TUTUN."

Şeklindeki **Rasûlullâh** buyruğu günümüzde tam tersine döndürülmüştür...

Hutbeler, **"Din"**le alâkası olmayan konularda, upuzun kendini tatmin konuşmalarına dönüştürülmüş; namaz da iki-üç âyetle geçiştirilmeye başlanmıştır!.. Oysa gerçekte hutbenin, elden geldiğince kısa tutulması, namazın da olabildiğince uzatılması; okunan âyetlerin de dikkatli seçilmesi gerekmektedir!

Ayrıca, namaz sırasında **el bağlama şekillerinin** ya da **otururken ayağını altına almanın veya yana çıkarmanın**; zorunlu örtünme miktarı

dışındaki **kıyafet tarzlarının, namazın "KABUL OLMASIYLA"** da hiçbir alâkası yoktur!.. Bu konuda getirilen tüm şartlar uydurmadır; sonradan kişilerin kendi dar anlayışlarına göre konulan yakıştırma kurallardır!

"Benim sünnetimden yüz çeviren..."

Uyarısının işaret ettiği mânânın, o devrin örf ve âdetleriyle ilgili olan giyim-kuşam ya da oturup-kalkma usulleri ile hiçbir ilgisi olmayıp; tamamıyla **RASÛLULLÂH** (aleyhisselâm)**'ın bize öğrettiği "İNANÇ ESASLARI"** ile alâkalıdır!

"SÜNNET" kelimesinden muradın ne olduğunun detaylı açıklaması **"Hz. MUHAMMED NEYİ 'OKU'DU?"** kitabımızda mevcuttur.

Din ve dinsel değerler, "SÜNNET" denilen ALLÂH indîndeki zamanüstü gerçeklerle bağlantılı olup; insanlara "Din"deki zamanüstü gerçeklerin kavratılması ve yaşamlarını bu izafî-göresel olmayan gerçekler doğrultusunda düzenlemeleri için gelmiştir!

Yine bu konuda söylenen, **"Namazda aklına başka şeyler geliyorsa namazın kabul olmaz"** fikri de kesinlikle uydurmadır! Elbette o sırada aklına başka şeyler gelebilir; ve buna rağmen de namazın geçerlidir!

Namazı **"kılan"** bir kişi velev ki, o âyetleri okurken veya tespih ederken aklı başka yerde olsa bile, bu okuduklarından meydana gelen **veriler ve enerji** beyin tarafından ruha yüklenir! O anda başka şeyler düşünse de!

Çünkü beyinde aynı anda pek çok devre çalışır. Her biri kendi devresinde, kendi varoluş gayesine ve sistemine göre görevini ifa eder.

Biz, beynimizin faaliyetlerinin pek çoğundan bîhaberiz!

Ancak, haberdar olmamamız, bir şeyi değiştirmez; ve biz, beynimizin yaptığı sayısız işlevden habersiz olsak da beyin bu görevlerini yapar...

Ayrıca, biliriz ki, biz bir yandan araba kullanır, bir yandan radyo dinler, bir yandan yolu gözler, bir yandan yanımızdakine kulak ve cevap verir, bir yandan da yediklerimizi hazmederiz!.. Ve hatta, farkında olmadığımız birçok işi yaparız! Bunların hepsi de aynı anda beyin tarafından düzenlenir ve kontrol edilir!

Bu yüzdendir ki, siz namazı kıldığınız zaman, o namazda okuduğunuz âyetler ve dualarla elde edilen enerji, siz farkında olmasanız da ruhunuza yüklenir; siz de ruhunuzun ölüm ötesi yaşam enerji ve bilgisini böylece dünyada iken elde etmiş olursunuz.

Namazın, herkese ortak kazandırdıkları, bu yönüyledir!

Bunun yanı sıra, bir de daha derinliği ile olayı **tasavvuf yoluyla** inceleyen **"havâss"** denen insanlar grubu vardır. Bunlar namazı **"ikame"** etmek isterler.

"Namaz"ın **"ikame"** edilmesi için, önce **"Allâh"** ismi mânâsının ne olduğunun anlaşılması gerekir.

Kelime-i şehâdeti, avam yani derinliğine düşünmeyenler şu anlamla söylerler... "*Allâh'tan başka tanrılar yoktur, tek tanrı Allâh'tır*"!

Böylece ötedeki, eleştirilecek ilkel tanrı anlayışını ortadan kaldırıp, gerçek anlamıyla **"ALLÂH"**ı fark etmezler! Sadece, bir isim ve tanrı olarak **Allâh**'ı kabul ederler! Hz. **Muhammed**'i **O**'nun ***elçisi*** olarak kabul ederler. Bu Kelime-i şehâdetin avam yönüdür.

Bir de **kelime-i şehâdet**in daha ileri, yani **havâssa** dönük mânâsı vardır... Bu anlam, **"Allâh'ın varlığı dışında varlık olmayışını"** izah eder.

Bu anlayışta, **"Hz. MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH"** isimli kitabımızda bahsettiğimiz mânâda **Tekliği** kavramalı; ve bunun neticesinde de **"ben"** diye var olarak zannedilen, var diye **vehmedilen** benliğin var olmadığı anlaşılmalıdır!.. İşte bu, işin **"havâss"a hitap eden** yönüdür. **"Havâss"** düzeyindeki anlayıştır.

Eğer sen, **"benliğinin var olmadığını"** anlarsan; **"var"** sandığın benliğinin, şartlanmalardan ve kendi **zannından** ileri geldiğini çözersen; vücudunun, **"yok"**tan var olmuş bir **"yok"** olduğunu kavrarsan; o zaman varlıkta her bir zerrede var olan **"TEK"** varlığın **"ALLÂH"** olduğunu idrak edersin.

"NE YANA DÖNERSEN VECHULLÂH KARŞINDADIR (Allâh Esmâ'sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)**!"** (2.Bakara: 115)

Âyetinin sırrı açılır...

O zaman, düşman, kötü, abes, çirkin kalkar; her biri ayrı bir gayeyle var olmuş güzel ve mükemmeller kalır... Diken ayrı güzeldir, kaktüs ayrı güzeldir, gül, karanfil ayrı ayrı güzeldir senin gözünde!..

İşte **"kelime-i şehâdet"**in bu **havâss** mertebesindeki görüşü, anlayışı, **namazın ikamesine** yol açar...

Burada **ince ve hassas bir noktaya dikkatinizi çekelim!..**

Namazın **"ikame"** edilmesini sağlayan **şuur, idrak**; önce namaz dışında oluşur, kavranır, hissedilir, namazda da bu hâl devam ederek **"ikame"** edilir!

Eğer, namazı **"ikame"** etme durumuna girmişsen, namaza dururken **"ALLÂHU EKBER"** dersin... Dersin de, gerisinde ne olur?..

Bunu yaşayan bilir!

Ama biz, gene de bir kısmıyla size nakledelim;

Önce sizin de duymuş olabileceğiniz iki âyete işaret edelim;

"VAY HÂLİNE O (âdet diye) **NAMAZ KILANLARA Kİ; ONLAR,** (iman edenin mi'râcı olan) **SALÂTLARINDAN** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **KOZALIDIRLAR** (gâfildirler)**!"** (107.Mâûn: 4-5)

"ONLAR (iman edenler) **SALÂTLARINDA HAKKIYLA ALLÂH'I MÜŞAHEDE ETMENİN YAŞANTISI** (huşû) **İÇİNDEDİRLER."** (23.Mu'minûn: 2)

"ALLÂH" azametini fark eden insanın, bu sonsuz yücelik yanında kendi **"hiç"**liğini fark etmesi; ve bunun sonucunda da hissettikleridir **"HUŞÛ"!**

Bu âyetlerin anlamlarını yeterince anlayamayanlar, **"sen namazda dünyadan yeteri kadar arınamıyorsun, Allâh'a yönelmiyorsun, dolayısıyla namazın kabul değildir"** gibi hükümler verirler...

Oysa bu yorum, bu anlayış tamamen yanlıştır! Çünkü **namaz**, birinci derecesinde söylediğim gibi, kılınma şekliyle, senin ölüm ötesi azaptan, cehennemden korunman için gerekli olan enerjiyi sağlayacaktır.

Burada **"huşû olmazsa, olmaz"** denmesi, **"Mi'râc olmaz"** anlamınadır! **"Allâh'a vusûl olmaz"** anlamınadır!

Kişiye **Din'de** önerilen çalışmaların iki amacı vardır:

1. Ölüm ötesi yaşamda çeşitli ortamların azabından korunması.

2. "ALLÂH"a dünyada yaşarken ermek!

Bu ikisini birbirine karıştırmamak gerekir.

İçinde **huşû** olmayan namaz, **"Mi'râc"** olmaz, ama **huşû olmayan namaz kılınır** ve **kılınan namaz kişiyi çeşitli azaplardan korur.**

İşin içyüzünü bilmeyenlerin sözlerine kapılıp; **"*Mâdemki namazı tam hakkıyla kılamıyorum o hâlde hiç kılmayayım*"** demek büyük gaflettir!

Bilmeyenlerin sözlerine kapılıp, işin gerçeğinin kapsadığı büyük sırdan mahrum kalmaktır... Papaza kızıp **"oruç"** bozmaktır!

Baklava-börek yiyemiyorum o hâlde aç kalayım; diyerek önüne gelen kuru fasulyeyi geri çevirmeye benzer!

"Namazı kıl", ayrıca da **"namazı ikame"** nasıl olur diye de araştırmanı yap!

Evet, gelelim **namazın "ikame"**sine:

Namaza dururken **"ALLÂHU EKBER"** deriz.

Başlangıç **"tekbir"**iyle birlikte, eller avuç ayaları karşıya bakar şekilde yukarı kalkar; ama kolunu kaldırma işini başına veya omuzuna kadar kaldırmışsın, veya ellerini kulağına değdirmişsin bu önemli değil!

Mühim olan, vücuda paralel bir biçimde ve avuç ayaları karşıya bakar bir şekilde ellerini başa doğru kaldırmandır... Bunun mânâsı **"Allâh ile aramdaki tüm perdeleri kaldırdım arkama attım"**, demektir.

"Tekbir" yani **"Allâhu Ekber"** sözünden murat;

"O" öylesine sınırsız, sonsuz ilim ve güç kuvvet sahibidir ki, "O"nun dışında bir varlık yoktur; demektir.

Şimdi bunu düşünerek namaza girdiğimizi düşünelim... **"Allâh"**ın Tekliğini, yüceliğini; her varlıkta her zerrede var olanın **"O"** olduğunu müşahede ederek namaza durduk.

İşte **"namazın ikamesi"** başladı...

"İnniy veccehtü vechiye lilleziy fetaresSemâvati vel Arda Haniyfen ve ma ene minel müşrikiyn" (6.En'am: 79)

"Muhakkak ki ben vechimi (bilincimi) **hanîf** (tanrı objesiz) **olarak, semâlar ve arzın Fâtır'ına** (her şeyi yaratış amacına göre programlayarak Yaratan'a) **yönelttim... Ben müşriklerden değilim!"**

"İnne Salatiy ve Nüsükiy ve mahyaye ve mematiy Lillâhi Rabbil alemiyn; ve Lâ şeriyke leHU ve Bi zâlike ümirtü ve ene evvelül müslimiyn" (6.En'am: 162-163)

"Muhakkak ki salâtım (yönelişim - namazım)**, nüsukum** (Allâh'a yaklaştırıcı işlevi olan çalışmalarım)**, hayatım ve ölümümle yaşayacaklarım; Rabb-ül âlemîn olan Allâh içindir** (Allâh Esmâ'sına ait

özelliklerin açığa çıkması içindir). **'HÛ' için ortak kavramı düşünülemez! İşte bununla hükmolundum; ben teslim olmuşluğunu yaşayanlardanım."**

Ondan sonra **"Subhaneke ve bihamdike"**yi okudun; her zerrenin **"O"**nu tespih ettiğini, **"O"**nun bütün eksik kavramlardan münezzeh olduğunu; her bir yaptığının mükemmellik olduğunu; her bir var ettiğinin ayrı bir mükemmeliyeti sergileme amacına dönük olduğunu idrak etmiş olarak dile getirdin.

"O"nun **"hamd"**ı ile **"hamd"** ederim, dedin... Yani, sadece **"Allâh"** kendi kendini idrak edip, değerlendirebilir, dedin...

Zira, "ALLÂH"ı **"ALLÂH"**ın dışında bir varlığın idrak etmesi mümkün değildir!

Övüp, yüceltmek ancak idrak etmekle mümkündür! Bizim **"Allâh"**ı değerlendirip, övmemiz, yüceltmemiz mümkün değildir…

…Ve hatta böyle bir şeye kalkışmamız "O"na bir nâkısiyet atfetmektir!

Gerçeğiyle, ancak ve sadece, **"ALLÂH"** kendi kendini anlayıp, bilir ve değerlendirir, demektir **"Hamd"**ın mânâsı!

Ondan sonra, **EÛZÜ BESMELE'Yİ** okuyup yani seni tanrına tapınmaya yönelten ve de varsayımdan oluşan düşüncelere saptırıcı olan **"CİN KÖKENLİ"** ilham ve vesveselerden, **"ALLÂH"**a sığındın...

"B"ismillâh'ir Rahmân'ir Rahıym...

"Varlığımı da oluşturup ismi "Allâh" olan Rahmân'dır Rahıym'dir… Ki O'nun namınadır eylemim!"

Dedin... Ve…

Bu arada **"ALLÂH"**, dilinde okudu!

Kendi kuvvet, kudret ve ilmiyle var olan âlemlerin Rabbi olan **"Allâh"**ın, özelliklerinin eseri olan âlemlerini seyr hâlinde olduğunu; ve o âlemlerin terbiye edici, yönlendirici, var edicisinin de **"Allâh"** olduğunu açıkladı... Daha doğrusu bunun böyle olduğunu sende dile getiren **Allâh** oldu!

Sen, **"yok"**luğunu fark ettin, böylece çıktın aradan, ortada kaldı sadece Yaradan; ve **"ALLÂH"** sende bu mânâyı ifade etmeye başladı.

6

FÂTİHA: "HAMD"I ALLÂH EDER!

İlk âyeti okuyoruz:

"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn;"

"MUTLAK değerlendirme "ALLÂH"a aittir!"

Nereden çıktı bu yorum?.. Biz bugüne kadar hiç böylesini duymamıştık!.. Bu âyetin mânâsı şimdiye kadar hep: "*Bütün övgüler âlemlerin rabbi olan Allâh'a aittir! Dolayısıyla biz başka şeye değil sadece Allâh'a hamd edelim*"... şeklinde duyduk ve okuduk!.. Bu anlamı da nereden çıkardın..?

Dediğinizi duyar gibi oluyorum!..

Anlatmaya çalışalım... Olabildiğince anlaşılır hâle dönüştürmeye çalışarak, elden geldiğince konunun içyüzünü fark ettirmeye gayret edelim...

Bilelim ki...

"ALLÂH VÂHİD-ül AHAD"dır... Kendisinin gayrı olarak, kendisini anlayacak, idrak edecek, değerlendirecek ve de övebilecek, varlık, vücud ve özellikler sahibi ikinci bir bilinç mevcut değildir!..

"ALLÂH"ı ancak, **ALLÂH** bilir... **"ALLÂH"**ı ancak **ALLÂH** değerlendirir!.. **"ALLÂH"**ı ancak **"ALLÂH"** över yani metheder!.. **"ALLÂH"**a ancak ve sadece **ALLÂH SENÂ** eder!..

Ne diyor, bugün için **"Hamidiyet"** mertebesinin; kıyamet ve sonrası için de **"Mahmudiyet"** mertebesinin mazharı ve **"bu yüzden şefaati"** olan **Efendimiz Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm):

"Senin NEFSİNE olan SENÂNI ben yapamam!.."

Alt mertebede olanın üsttekini methetmesi mümkün değildir!.. **Benim tutup Hz. Rasûlullâh'ı övmem asla mümkün değildir... Hz. Rasûlullâh'ı ancak Allâh övebilir!..**

Bir kişinin, bir diğerini övebilmesi için önce onu ihâta etmesi; o konuda, o sahada onu kapsaması; bundan sonra, onu değerlendirmesi; ve bütün bunlardan sonra da onu övmesi ya da yermesi söz konusu olabilir!..

Diyelim ki bu fakîri övecek veya yerecek birinin, önce bizim **"ilmî kişiliğimizi"** ihâta edecek bir kapasitesi olması gerekir...

Falanca ya da filanca okulu bitirmesi, ya da şu veya bu etikete sahip olması değil; **buradan izhar olan ilim mertebesini ihâta edebilecek düzeyde "bilinç kapasitesinin" olması** gerekir...

Ki bundan sonra geniş kapsamlı şekilde tüm düşünce sistemimizi ele alıp, ondaki doğruları ya da yanlışları belirleyerek, onu tenkit edebilsin; övsün ya da yersin!..

Böyle bir kapasite olmadan, anlayışının ötesinde olan bir cümle ya da fikir yüzünden bir kişiyi övmek ya da yermek, **"dedikodudan"** ileri gitmez... Ve söylenenler **laf** birikintisi olarak ancak kendi düzeyinde yer bulur!

İşte bu sebepledir ki, ne benim üstümdekini değerlendirebilmem ve buna dayanan biçimde onu övmem mümkün olur; ne de **herhangi bir yaratılmışın "ALLÂH"ı övebilmesi ve O'na hamd etmesi** mümkün olur!..

Bu yüzdendir ki;

HAMD ancak ve sadece ALLÂH'a aittir!.. HAMD işlevini yerine getirmek ancak ve sadece ALLÂH'a mahsustur!..

Lütfen biraz basîretle düşünelim...

Dünya üzerinde tek bir insanın yerini düşünün!..

Sonra, bir milyon Dünya hacmi büyüklüğündeki Güneş yanında, aynı insanın yerini düşünün!..

Sonra, yüz milyarlarla güneşin yer aldığı galaksi içinde bir insanın yerini düşünün!..

Sonra, milyarlarla galaksinin içinde yer aldığı, algılayabildiğimiz kadarıyla evrenimizde bir insanın yerini düşünün!..

Ve tüm bu bildiklerimizle birlikte, daha algılayamadığımız; hatta hiç haberimizin dahi olmadığı sayısız katmandaki boyutsal evrenleri bir **"nokta"**dan Yaratanı düşünün!..

Hafsalanız alıyor mu!!?

Sonsuz-sınırsız kavramlarından dahi münezzeh olan **VÂHİD-ül AHAD** sıfatlarıyla tanımlanan ve **ALLÂH** Adıyla İşaret Edilen'in, sayısız-sonsuz özellikleriyle meydana gelmiş olan evrenimizin henüz ne kadarını ihâta edip değerlendirebiliyoruz, ki bir de **"O"** yüce varlığı değerlendirip **O**'nu övmeye kalkalım, hamd edelim!..

Evet, ya bir garîp çoban gibi, sâfiyet ve samimiyetle **O**'nu övüp, **O**'na hamd edeceğiz...

Ya da, gerçekçi olup; **"HAMD ALLÂH'a mahsustur; biz bu konuda âciziz!"** deyip, **"yok"**luğumuzu, **"hiç"**liğimizi fark edip haddimizi aşmayacağız!.. Zira Allâh, bilgiçlik taslayıp haddini aşanları sevmez!..

Kısacası, **"HAMD ALLÂH'A AİT İŞTİR"!..**

Ve bu konuda da ortaktan münezzehtir!..

Nitekim bu hususta, **Kur'ân-ı Kerîm**'i ele aldığımız ilk anda, uyarılmaktayız **"FÂTİHA"** Sûresi'nin ilk âyetleriyle :

"Aklınızı başınıza alın ve O'nu basit bir gök tanrısı gibi düşünüp, övmeye, methetmeye, O'na yaranmak için bin türlü hâllere girmeye kalkmayın!.. Siz bu konuda O'nu değerlendirmekten âcizsiniz... Allâh'ı ancak Allâh değerlendirip, Allâh'a ancak Allâh HAMD eder! Size de yakışan, HAMD'ı ancak Allâh'ın yapabileceğini idrak ederek, bu konuda yetersizliğinizi fark etmiş bir hâlde haddinizi bilmektir!.."

Ayrıca... Hz. **Rasûlullâh** yanındaki derecesi malûmumuz olan Hz. **Ebu Bekir Sıddîk**, bu konuda şöyle uyarmıştır bizleri:

"ALLÂH'ın kavranılamayacağını fark etmek, "ALLÂH"ı idrakın ta kendisidir!"

İSLÂM DİNİ'nin **"ALLÂH"** özel ismiyle işaret edilen varlık hakkında vurgulamak istediği kesin gerçek şudur;

"Var olan yegâne vücud sahibi varlık sonsuz-sınırsız TEK'tir!.. O'ndan gayrı bir varlık mevcut değildir!.."

Algıladığımız ve tüm varlıklar tarafından algılanan, her **"şey"** ise, **O**'nun **Esmâ**'sının **"varsandırdığı" terkipler** hâlindeki mânâlardan ibarettir!

İş böyle olunca, elbette ki **"El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn"** yani **"HAMD ALLÂH'A MAHSUSTUR"** demekten başka bir şey kalmıyor bizlere; ki ehli bilir, bu da oldukça yüksek bir mertebedir!

"ALLÂH" ismiyle işaret edileni, kendi **"yok"**luğundan, **O**'nunla müşahede mertebesidir, bu!

Bakın bu konuda değerli müfessir **Elmalılı Hamdi Yazır, "Hak Dini Kur'ân Dili"** isimli (Allâh rahmet eylesin) büyük emek verdiği tefsirinde ne diyor:

"***Hani herkesin malûmu ve aksayi emeli olarak matlûbu olan HAMD hakikati yok mu... İşte hamidiyet, mahmudiyet bütün cins ile ve hatta bütün meratibi ve bütün envaü efradiyle o hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır; Allâh'ın mülküdür... Çünkü, Allâh'tır... Çünkü ilâh...***

Fakat lisanımızda bu tafsili icmal eden bir harfi tarif olmadığı için biz sadece hamd, diye alel ıtlak cins ifade ederiz, bilen bilir, bilmeyen başkasının bildiğinden haberdar olmaz." (Cilt: 1; Sayfa: 62)

Evet, **Hamd, Allâh'a mahsustur; Allâh'ın hakkıdır, ancak O hamd edebilir; Allâh'ın tasarrufu altındadır, ancak O değerlendirebilir… Çünkü Allâh'tır, gayrı mevcut değildir... Bütün bunları bilen, bilir; bilmeyen ne bilir!**

Evet, şayet **"El hamdu lillâh"**ın mânâsını anlayabildiysek, şimdi gelelim **"Rabbil âlemiyn"** deyişinin mânâsına...

"RAB" kelimesi esas itibarıyla **"terbiye"** demek olmasına karşın, burada **"terbiyeyi oluşturan"** anlamında olarak kullanılmış; ve **"terbiyenin oluşması"**na da **"RUBÛBİYET"** denilmiştir.

"Terbiye" bir şeyi kademe kademe, peyderpey kemâline eriştirmektir.

"RAB"; her an, her **"şey"**i varediş gayesine uygun bir biçimde hazırlayan, geliştiren, olgunlaştıran, varoluş gayesinin gereğini ortaya koyduran ve bunun için gerekli her şeyi sağlayan; kısacası, nesneyi mevcut hâliyle ortaya çıkartma özelliğine sahip olan, demektir...

"RAB"bin bu özellikleri ise, **"Allâh'ın isimleri"** şeklinde bilmemiz gereken kadarıyla **"Esmâ ül Hüsnâ"**da özetlenmiştir... Yani, bir diğer deyişle, **"ALLÂH"** İsmiyle İşaret Edilen'in **"Esmâ ül Hüsnâ"** diye tanımlanan bir kısım özellikleri, O'nun **"RUBÛBİYET"**ini oluşturur!

Algıladığımız ve algılayamadığımız her **"şey"**, **"RAB"**bin **"Esmâ ül Hüsnâ"** ile bir kısmı tanımlanan özellikleriyle yaratılmış ve varlıklarını devam ettirir bir hâlde bulunmaktadır, ki bu da onun **"RAB"** tarafından **"terbiye"** edilmesinden başka bir şey değildir…

Her **"şey"**in bu **"terbiye"** altında yaşamını sürdürmekte olduğu gerçeği, şu âyetle daha da açık bir şekilde vurgulanmaktadır:

"HAREKET EDEN HİÇBİR CANLI YOKTUR Kİ ONUN 'Bİ'NASİYESİNDE (alnında-beyninde var olarak/beyninden) **TUTMUŞ OLMASIN** (Fâtır'ın beyni programlaması)**…"** (11.Hûd: 56)

Öyle ise bizim algılamakta olduğumuz ya da algılayamadığımız her **"şey"**, her an, **O**'nun ilmi kapsamında ve iradesi altında, **O**'nun kudretiyle yaşamını sürdürüp, fiillerini ortaya koymaktadır!

"ÂLEMLER"e gelince...

Her birimin; dikkat buyurula; her insanın, meleğin, cinin ya da hayvanın değil, <u>birimin</u> diyoruz!..

Her birimin algılamakta olduğu kendi boyutu, onun **"âlemi"**dir!.. Ve bu itibarla, en gerçekçi anlamıyla, her bilinçli **"birim"**in kendisi, başlıbaşına bir **"âlem"**dir!

Zira, gerçekte, algılanan her şey, algılayanın zihninde oluşan, imajdan başka bir şey değildir!

Bizim gördüğümüz her şey, beynimizde oluşan imajın-görüntünün ta kendisidir... Görüyorum dediğimiz zaman, gerçeği itibarıyla biz şunu demek istiyoruz:

Dışarıdan beynime yansıyan tesirler, daha önceden beynimde yerleşik verilerle birleşerek zihnimde şöyle bir görüntü meydana getiriyorlar! Zihnime GÖRE, algıladıklarım böyle bir görüntü ve düşünce meydana getiriyor bende...

Ama acaba mutlak gerçek ne?..

Gelin gene rahmetli **Elmalılı Hamdi Yazır'ın** meşhur tefsirindeki **"Rabb-ül âlemîn"** yorumuna bir göz atalım...

"*Basîret ile tahlil ve teemmül edildiği zaman görülür ki; bütün âlem, bizim, zihni ve harice yansıyan şuunatı şuuriyemizin yekûnu bulunan hâdisattır…*

Rabbül âlemiyn de bunların mâverâsında olup, aralarındaki nisbeti hakkiyetle daima vahdâniyeti, rubûbiyeti tecelli eden vacibülvücud Hak Teâlâ'dır…

Ehli şuhud (gerçeği algılayanlar) için, âlemde bir şey yoktur ki görülsün de arkasında, ondan evvel, veya ondan sonra, onunla beraber ALLÂH Teâlâ görülmesin!

"Hatırına ne gelir ise, Allâh onun arkasındadır" tâbiri âharla, ONUN ARKASINDA ALLÂH VARDIR!..

***Binâenaleyh, âlem, mâsivâyı Allâh, ve ALLÂH mâverâyı âlemdir; ve biz bu âlem vesilesiyle, mâverâsındaki Allâh Teâlâ'yı hakkiyet dediğimiz bir şuur nisbeti ile tasdik ederiz...*"** (Cilt: 1; Sayfa: 71)[3]

Evet, gerçekte, bizim algıladığımız her şey, şuurumuza yani bilincimize yansıyan **"Allâh"** İsmiyle İşaret Edilen'in bir kısım özelliklerini açıklayan isimlerinin çeşitli terkipler hâlindeki mânâlarından başka bir şey değildir…

"RUBÛBİYET" ve **"RAB"** konusunu oldukça geniş bir şekilde **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabımızda anlatmaya çalıştık...

Bu hususu detaylı incelemek isteyenler, o kitabımıza başvurabilirler...

Esasen bu kitabımızda incelenen pek çok konunun temelini, o kitabımızdaki özet bilgiler oluşturmaktadır...

Dolayısıyla, bu iki kitabın birbiri ardınca tetkik edilmesi, sanırım birçok konunun daha kolay anlaşılmasına vesile olacaktır...

Bütün bu izahlardan sonra, şimdi toplu olarak **"El hamdu lillâhi Rabbil'âlemiyn"** âyetinin işaret ettiği mânâyı anlatmaya çalışırsak, açıklayabileceğimiz kadarıyla, karşımıza şu mânâ çıkar:

"Her birimi dilediği gibi meydana getirip, varediş gayesine uygun bir biçimde kemâline ulaştıran ALLÂH ismiyle işaret edileni anlayıp, idrak edip, değerlendirmek, birimlere ait bir şey olmayıp; HAMD, ancak her "şey"in "RAB"bi olan ALLÂH'a mahsustur!.."

---

[3] Yukarıya aldığımız bölüm ile bundan evvel naklettiğimiz bölümler de, gereksiz bulunmuş ve önemli addedilmemiştir ki; merhumun günümüz diline uyarlanan tefsirine alınmamıştır... Verdiğimiz cilt ve sayfa numaraları, eserin orijinaline aittir.

7

CEHENNEM, RAHMETTİR!

“Er RAHMÂN-ir RAHIYM”in mânâlarından daha başkalarına gelince...

Bu konuya daha önce, **“besmele”**nin izahında değinmiştik... Burada da değişik yönüyle işaret edelim…

“Er RAHMÂN” O’dur ki...

Mutlak **“rahmet”** sahibi olarak, tüm mânâları, varlığından, varlığıyla meydana getirmektedir...

“RAHMET”; “Zâtî” ve **“Sıfatî”** olarak ikiye ayrıldığı gibi; **“Rahmet-i âmme”** ve **“Rahmet-i hassa”** olarak dahi müşahede edilir…

“Rahmet-i Zâtî”; bütün varlıkların zâtının ancak ve sadece **Allâh** İsmiyle İşaret Edilen’in Zâtı ile kaîm ve var olmasıdır; ki bundan dolayı, var olan her şeyin **“Allâh’ın rahmetine”** ermişliğinden, söz edilir.

“Rahmet-i Sıfatî” ise, varlıklarda zuhur eden tüm mânâların orijinalinin (terkipsellik söz konusu olmaksızın) **“ALLÂH”** isimlerinin işaret ettiği özelliklere dayanmasıdır.

“Rahmet-i Âmme”nin özelliklerinden biri de şu yaygın rahmettir ki, bu **“rahmet”** sonucu, ölüm ötesi yaşamda, tüm insanların azapları, bir gün gelir sona erer... Ebediyen cehennem ortamında kalacak olsalar bile! **“Rahmân”**ın **rahmeti** cehennemdekilere bile erer!

Bir kısım insanların **“ebeden cehennemde kalacaklarına”** dair **Kur’ân-ı Kerîm**’de hüküm bulunmasına rağmen, ebeden azap çekeceklerine dair bir açıklama mevcut bulunmamaktadır!

İşte bu da **“Rahmet-i Âmme”** yani **yaygın rahmet** iktizasıdır...

Burada **“rahmeti”** anlatırken, çok karşılaştığımız bir sorunun da cevabını hemen vermeye çalışalım...

"Mâdem Allâh rahmet sahibi, öyle ise niçin cehennem yaratılmış?"…

Benzeri sorular hemen pek çok kişinin kafasını karıştırmakta...

8

NİÇİN CEHENNEM?

Din olgusunda en anlaşılamamış konulardan bir tanesi bu **"cehennem"** olayıdır!

İnsanlar niçin cehenneme atılacaktır?

Bunu kim, nasıl yapacaktır?

Cehennem niçin yaratılmış?..

Cehennemde yaşayanlar var mı?..

"Zebânîler" kimdir, nedir?

Niçin cehennemde yanarlar?..

Yanmanın türleri var mıdır?..

Cehennemin ateşi nasıl bir şeydir?..

Ateş içinde yaşam nasıl devam eder?..

Ve daha bu gibi pek çok soru akla gelirken; cevap olarak konuya hiçbir açıklık getirmeyen; hatta âdeta kişileri isyana sürükleten basit izahlar ve mantıksız yaklaşımlar, düşünmeye çalışan pek çok insanın problemi olmaktadır. Biz, Cenâb-ı **Hakk**'ın bu konuyu bize açtığı ölçüde, ve insanların hafsalalarının reddetmeyeceği sınırlar içinde kalarak, dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım...

"Cehennem" kelimesinin bir genel anlamı vardır, bir de özel anlamı vardır!..

Genel anlamıyla **"cehennem"**, insanların azap duydukları ortam ve çevre şartlarıdır!

Bu itibarla, **"dünya cehennemi"**nden, **"kabir cehennemi"**nden, **"mahşer cehennemi"**nden söz edilebilir... Bulunduğunuz hapishane,

hastahane ve daha başka ortamlar sizin için **"cehennem"** olabilir... Bunlar hep **göresel** cehennemlerdir...

Keza, kabir âlemine geçen kişinin durumuna göre **"kabir cehennemi"**nden bahsedilmesi dahi, yine **bu göresel** cehennem şekliyledir.

Buna karşın, özel anlamıyla, **"Cehennem"** vasfına dayalı bir şekilde isimlenen ortam, gelecekte Dünya'yı tamamıyla kuşatacak olan Güneş'tir!.. Ancak bu göze görünen şekli ve yapısıyla değil, şu anda da mevcut olan **ışınsal ikizi itibarıyladır! "İkizi"** sözcüğüyle ikincisi anlamını değil; madde gözünün göremediği ikincil yapısını murat ediyoruz ki, bu ruh boyutunda değerlendirilen ikincil yapıdır!.. Biz şu anda ise Güneş'in gaz boyutunu görmekteyiz!

Dünya'nın ışınsal ikizini de, şu anda **"ölüp"**, Dünya'nın ışınsal ikizine geçenler görmektedirler ve anlattığımız şartları oradan seyretmekteler.

Bir süre sonra **Güneş, Dünya'dan 500 milyon defa daha büyük hacme ulaşacak** ve bu süreç içinde de, çevresindeki Merkür, Venüs, Dünya ve Ay'ı yutup, eritip, buhar edecek; sınırları Mars yörüngesine ulaşan bir **kızıl dev** hâlini alacaktır...

İşte o zaman, Dünya'nın çekim alanına bağlı tüm insanların **"ruh bedenleri"** yani **"holografik ışınsal bedenli insanlar"**, Dünya'nın çekim alanının gücünü yitirmesi sebebiyle, erimekte olan Dünya'dan kaçmak isteyecekler ve Dünya'yı kuşatan dev Güneş'in ışınsal derinliklerinden geçerek uzaklaşma yolu arayacaklardır!

Allâh'a tapınma amacıyla değil; kişinin ruhsal enerjisinin güçlendirilmesi gayesiyle teklif edilmiş ibadetleri, zikirleri yapmış olanlar, elde ettikleri **"nûr-enerji"** nispetinde Dünya üzerinden ayrılıp, Güneş'in radyasyon alev dilimleri içinden geçerek kaçabileceklerdir ki, bu durum **"sırat"** diye anlatılmıştır; sembolik bir **"köprü-yol"** tanımlaması ile!

Cehennemin alevleri **"semum"** diye ifade edilmiştir **Kurân**'da; ki bunun günümüzdeki anlamı **"zehirleyen ve tahrip eden ışınım"** demektir!..

Taşları, yani maddeyi yakıp yok eden; buna karşın insanların **"ışınsal bedenlerini"** ise sadece **"yakan", "yıpratan", "deforme eden"** Güneş radyasyonu, cehennemin dev alev dilimlerini oluşturmaktadır; ki bu alev dilimleri hâlen, günümüzde 800 bin kilometreye kadar yükselmektedir... Varın siz, o günkü Dünya'dan 500 milyon kere daha büyük hâlin şartlarını eğer hafsalanız alıyorsa düşünün!

Cehennemde, iki türlü yanış söz konusudur…

Birincisi, **fiziki** yani **bedensel**; ikincisi, **manevî** yani **düşünsel**dir!

Birincisi, cehennemin yüksek ısısındaki radyasyonun fotonlarının ışınsal yapıyı tahribinden doğmaktadır...

İkinci tür yanış ise, kişinin kafasına yerleşmiş, yanlış bilgi ve şartlanmaların oluşturduğu kabullerin, orada karşıt gerçekleriyle karşılaşmalarından meydana gelecektir!..

Bunun en başta gelen sebebi ise, kişideki **"benlik"** duygusu ve **"sahiplik düşüncesi", "hırs", "tamah", "kendini beden kabullenme ve bunun sonucu olarak sadece bedensel zevkler istikametinde hayvansı yaşam türü"** gibi sebepler...

Manevî yanma neden?..

Herhangi bir nesnenin sahibi olduğunuzu düşünüyorsunuz ve o nesneyi yitirdiğiniz anda başlıyorsunuz **yanmaya!** Oysa, **"Allâh verdi, Allâh aldı"** deyip işi bitirebilseniz, **"yanma"** olayı bir anda sona erecek, ya da hiç olmayacak!..

Esasen cehennemdeki **"yanma"**ların kökeninde büyük ölçüde, toplumsal şartlandırmalar; bu şartlandırmaların oluşturduğu değer yargıları; ve nihayet bunların tümünün meydana getirdiği duygular yatar!..

Hangi şey ya da konu için **"ille de böyle olmalı"** diyorsanız, sizi mutlaka bir **"yanma"** bekliyordur... Kaçınılmazdır!

Çünkü, er ya da geç, bir gün o şey sizin istediğinizin dışındaki bir hâle dönüşecek; neticede siz de bundan dolayı **"yanacaksınız"** demektir!

Kişilerin büyük çoğunluğu, Dünya'da yaşarken **"yanmaya"** başlar!.. Bir kısmının yanması da ölümle, yani biyolojik bedeni terk edişiyledir!.. Çünkü, sahibi olduğunu sandığı her şeyin elinden çıktığını, yitirildiğini bizzat yaşamaktadır!

"YANMA" niçin **"RAHMET"**tir?..

"Cennetlikler" niçin cennete girmeden önce cehennemde **"yanar"**lar?..

Çünkü, **"yanmadıkları"** takdirde, üzerlerine yerleşmiş, şartlanmalara dayanıp gerçekçi olmayan değer yargılarıyla, asla cennete giremezler de ondan!

"Rahmet" onların **"yanmalarını"** sağlamaktadır!.. **"Yanarak"** arınmaktadırlar! **"Yanma"**; gerçeğe uygun olmayan düşünce ve duygulardan, şartlanmalara dayanan kabullenişlerden **"arınma"**dan dolayı olmaktadır!

Kişiler yanlış kabulleniş, duygu ve düşüncelerinin sonucu olarak; karşılaştıkları anlayışlarına, kabullerine ters düşen olaylar yüzünden azap duyarlar.

Şayet kişi, gerçeğe yönelmesini engelleyen **"ama etraf ne der!"** kavramını terk edebilirse; idrakı ve inancı istikametinde; gerçek hedef doğrultusunda yürüyebilirse, pek çok **"yanma"**lardan kurtulmuş olur.

İnsanın, özünü, hakikatini, gerçek yapısını ve boyutlarını idrak ettirip yaşatan **"tasavvuf"** ile **"hâl"**lenmesi ise, daha Dünya'da iken, tüm **"yanma"**lardan kurtulmasına vesile olur!..

İnsan, şayet cehennem olmasaydı, **"yanma"** olmasaydı, **"arınma süreci"** demek olan **"yanma"** ile karşılaşmasaydı; böyle bir **"rahmet"** kendisine ulaşmasaydı, mevcut hâliyle asla cennet yaşamına ulaşamazdı!

Dolayısıyla **"yanma"** tamamen, azaplardan arınma işlevini oluşturan bir **"rahmet"** mekanizmasıdır. Tıpkı, operatörün merhamet edip kangrenli bacağı kesmesi gibi!

"Zebânî"lere gelince...

Bilelim ki, her ortamın kendine has canlı türleri vardır...

Her gezegenin ve yıldızın, kendine has canlı bilinçli birimleri var olduğu gibi; evrenin farklı boyutlarının oluşturduğu değişik katmanların dahi, farklı canlı türleri vardır; ve bütün bunlar hep bilinçli varlıklardır! İşte bunların hepsi birden din terminolojisinde sadece **"melek"** kelimesiyle tanımlanmıştır.

Beyinlerimiz genel yapısı itibarıyla, sadece beş duyu dediğimiz **"kesitsel algılama araçlarıyla"** gelen verileri değerlendirmek için programlanmış olduğundan, algıladığımız kesitin dışında kalan boyutlardan ve bu boyut katmanına ait canlılarından habersiz yaşamaktayız!

Oysa, gerçekte, bırakın başka gezegen ve yıldızlarda yaşayanları; **"cin"** ismiyle işaret edilen ve her an beyinlerimizi etkilemeye çalışan, aramızda yaşamakta olan canlı türlerinin dahi farkında değiliz!.. Nerede kaldı, başka gezegenler ya da yıldızdakiler!

Her neyse!..

İşte, **Güneş'in içinde yaşamını sürdürmekte olan canlılara**, bilinçli varlıklara da **Kur'ân-ı Kerîm'de "zebânî"** denilmiştir!..

Bunlar bir tür **"melek"**lerdir!.. **"NÛR"** yapılı olmaları; ve o ortam içinde meydana gelmeleri sebebiyle, diğer ortamlardan oraya girecek varlıklara **GÖRE** çok zor olan şartlara rağmen; içinde bulundukları şartlardan hiç etkilenmeden; tıpkı bizim yaşayamadığımız su ortamında balıkların yaşaması gibi; Güneş'in çok yüksek radyasyon ortamında doğal hayatlarını sürdürmektedirler...

Çok iri bedenleri ve dışarıdan o ortama gireceklere göre de, çok seri hareket kabiliyetleri mevcuttur!.. Balığın suyu yutup, suyu çıkarması gibi, onlar da **"ateş"** yerler ve **"ateş"** çıkartırlar! Oraya gidecek olan gerek insten gerek cinden tüm canlılarla top gibi oynarlar, **"Aklınız olsaydı, buraya düşmezdiniz, sizi uyaranlar gelmedi mi?"** derler...

Biz, doğal ortamımızda, nasıl gücümüzün yettiğine hükmediyor, kuşu kafese koyuyor, hayvanları kendi anlayışımıza göre terbiye(!) ediyor; ayıların burnuna kanca takıp, "marifet öğretiyoruz" diye kızgın saç üzerinde zıplatıp, yürütüyorsak... **"Zebânîler"** de kendi doğal ortamlarına dışarıdan gelen varlıkları öylece **"terbiye"**(!) ederler!..

Ama o insanlar, ya da diğer canlılar bundan azap ve ıstırap duyarlarmış, elbette ki bu onların sorunu değildir!

"Zebânî" denmesinin sebebi, **"zebûn edici"** olmalarıdır... Ve bu kelime genel olarak sıfatlarından dolayı kullanılan isimdir...

Yani, öylesine güç sahibi, hükmedici ve dilediklerini yaptırıcı varlıklardır ki, onların güçleri karşısında, herkes aşağılanır, ezilir, azap ve ıstırap duyar!..

Tıpkı, burada **"cin"**lerin hükmüne girip, sersefil sokaklara düşen bir kısım insanlar gibi... Ya da sirklerdeki **"terbiyeci"**lerin eline düşmüş hayvanlar, ya da laboratuvarlarda kullanılan ve en az bizim kadar yaşama hakkı olan kobaylar gibi!

Öyle ise, yapılacak en iyi iş, o şartlara en iyi şekilde hazırlanmaktır!..

Sanırım, cehennemin **"arındırıcı"** fonksiyonu ile bir **"rahmet"** olduğunu; insanların azap duymaları için oraya atılmadıklarını; yanlış düşünce ve duyguları sonucu ortaya koydukları fiillerin, otomatik olarak o ortama gidilmeyi oluşturduğunu, ve azabın da bütün bunların neticesi olarak duyulacağını yeterince açıklamış olduk...

Son bir ilave daha yapalım bu hususa...

Cennete gidecek kişiler, ancak **"Allâh ahlâkıyla ahlâklanmış"** kişiler olacağına göre, düşünmek zorunludur, nedir **"ALLÂH"**ın **"ahlâkı"..?**

Neyse, konuyu daha fazla genişletmeden, tekrar, kaldığımız noktadan devam edelim...

"Rahmet-i Âmme"nin ne olduğunu; ve neler getirmekte olduğunu öğrendikten sonra, geldik **"Rahmet-i Hassa"**ya...

"Rahmet-i Hassa", "özel rahmeti"dir ki, bunu **"kendine seçtiği"** kullarına ihsan eder!

"…ALLÂH DİLEDİĞİNİ KENDİNE SEÇER!.." (42.Şûrâ: 13)

Ve;

"YAPTIĞINDAN SORU SORULMAZ!.." (21.Enbiyâ': 23)

Bu rahmetiyle kendine seçtiği kulunu, önce **"şirki hafî"** denilen **"gizli şirk"**ten, yani **"benlik"**ten ve onu, **"öteNde bir tanrı varsanma"** düşüncesinden arındırır; sonra, kendi **"ahlâkıyla ahlâklandırır"** ve bütün bunlardan sonra da **"keşif"** veya **"fetih"** ile mükâfatlandırarak cennet yaşamına başlatır! Ötesini ise ancak yaşayanlar bilir! Zira, **"Allâh isim ve sıfatlatıyla tahakkuk etmenin"** ne olduğunu anlatmanın yeri bu kitap değildir!

"RAHIYM" isminin işaret ettiği mânâlardan bir diğerine gelince...

"Rahmân"ın rahmeti **"arındırıcı"**dır, demiştik... Elbette ki, arınma işleminin getirdiği bir azap veya sıkıntı da söz konusudur...

Mesela operatörün, tüm bedeni kangren olmaktan kurtarmak için, bir bacağı kesmesi kişiye olan merhametinin getirdiği bir rahmettir... Ve biz, bu işlemin getirdiği bütün acıya ve ıstıraba rağmen, o doktora teşekkür ederiz!..

İşte bu, başlangıcında bize acı veren, fakat neticesi iyi olan **"rahmet"**tir! **Rahmân**'dandır...

"RAHIYM"in rahmeti ise böyle olmayıp, herhangi bir **"arındırma"** ya da **"ıstıfa"** gayesi gütmeyen; sırf zevk veren, güzellikleri tattıran, kişiye hoş gelen hâlleri yaşatan **"rahmet"**tir...

Esasında, kitaplarda **"müminlere cennette sunulacak rahmet"** diye anlatılan bu **"Rahıym'in rahmeti"** anlatılanlardan hayli farklı bir olaydır...

Bir kere şunu kesinlikle bilelim ve hiç unutmayalım ki, **"ALLÂH"**ın bütün isimlerinin mânâları, her an geçerli ve yürürlüktedir!

İşbu sebeple, **"RAHIYM"** isminin mânâsı **"şimdi geçerli değildir de, cennete girildikten sonra geçerli olacaktır"** şeklindeki anlayış, tamamıyla asılsızdır.

"ALLÂH"ın **"RAHIYM"** isminin mânâsı, her an, her yerde yaşanmaktadır! Bizim bunu fark etmemiz ya da fark etmememiz hiçbir şeyi değiştirmez…

Ancak ne var ki, bunun daha fazla açıklanması mahzurludur... Ancak ehli bilir!

Cennet ehli, bu ismin mânâsını yaşarken; ve belki de birçoğu bunun orada nasıl ve nereden oluştuğunu fark etmemişken; Dünya üzerinde bu ismin mânâsını yaşamış ve yaşamakta olan birçok zevât bulunmaktadır...

"Evliyaullâh"ın **"keşif ve fetih"** sahibi olanları yanı sıra, **"mukarrebler", "muhakkikler", "müferridûn"** ve **"marifeti Billâh"** sahipleri, hâlen farkında olarak, **"B"** harfinin sırrıyla **"RAHIYM"** isminin mânâsını yaşamakta ve tecellilerini seyretmektedirler...

Ayrıca, **"Lâ havle velâ kuvvete illâ "B"illâh"** ifadesinin mânâsı dahi **"RAHIYM"**dendir!

Öyle ise, **"RAHIYM"** isminin mânâsını, sanki **"ölüm ötesi yaşamda, cennet ortamında ortaya çıkacakmış"** gibi düşünmek tamamıyla gaflettir!

"Allâh" İsmiyle İşaret Edilen'in, bütün bildiğimiz isimlerinin işaret ettiği özellikler, her an ve her boyutta sürekli olarak açığa çıkmaktadır…

Üstelik, evrendeki sayısız **"melek"**ler dahi her an bu ismin mânâsıyla kaîm bir yaşam içindeyken!

Geldik şimdi bundan sonraki âyete...

9

“DİN GÜNÜ” NE ZAMANDIR?

“MÂLİKİ” veya **“MELİKİ YEVMİD DİYN”...**

“DİN GÜNÜ”nün **“MÂLİK”**i veya **“MELİK”**i...

Bu âyette geçen kelime bazıları tarafından **“MÂLİK”** ve bazıları tarafından da **“MELİK”** olarak anlaşılmakta ve öylece değerlendirilmektedir...

Yani bu âyeti bazıları;

“MÂLİK”İDİR DİN GÜNÜNÜN...

Bazıları da;

“MELİK”İDİR DİN GÜNÜNÜN...

Diye okumakta ve anlamaktadırlar...

Şayet, **“MÂLİK”**i diye anlarsak... **“Sahip olduğu üzerinde, özgürce ve tasarrufundan dolayı kimseye hesap vermeksizin, dilediğini yapan”** anlamıyla karşılaşırız...

Şayet, **“MELİK”**i şeklinde okur ve kabul edersek... Bu defa da; **“yönetim, kurallandırma, fiilleri değerlendirme, yetki güç sahibi”** olan bir Zât olarak anlarız...

Esasen, **“ALLÂH”** ismiyle kendisine işaret eden, Zât’ını her iki vasıfla da vasıflandırmıştır...

Ancak, görüldüğü üzere, ilgili âyette **“<u>Din günü</u>”** tâbiri geçmekte; ve biz gramer kurallarınca bu ifadeyi de onunla bağlantılı olarak anlamak mecburiyetinde olduğumuz için; hangi şekilde olayın çözümüne yaklaşacağız, ona bakmak gerekmektedir...

“DİN” kelimesinin anlamlarından biri yönüyle, **“yapılan işlerin karşılığına ermek”** olarak anlaşılabilir... Ayrıca, **“<u>Kesin itaat ve boyun</u>**

eğme" mânâsına da gelir... Fark edersek eğer, her iki anlam da, her an geçerli olandır; gelecekte bir zamanda oluşacak bir olay değil!

Ama, **"DİN", "kıyamet"** demek değildir!..

Bu gerçeğe rağmen, her **an içinde** yapılan tüm işlerin karşılığı -oluşmuyormuş- verilmiyormuş gibi anlaşılması yüzünden; hayallerde, son bir gün düşünülmüş; ve **"o son günde herkes yaptıklarının karşılığını alacaktır"**, diye sanılmıştır!

Mâûn Sûresi'nin ilk âyetini hatırlayalım:

"GÖRDÜN MÜ DİNİNİ (Sünnetullâh'ı) **YALANLAYAN ŞU KİMSEYİ?"** (107.Mâûn: 1)

Yani, **ALLÂH'IN SİSTEM VE DÜZENİNİ** yalanlayanı gördün mü?..

Mahşerde, bir günü elli bin sene olan zaman boyutuna geçileceğine göre; insanlar, binlerle sene uzunluğundaki **"gün"**lerden oluşan binlerle sene sürecek **"mahşer"** ve **"sırat"** sürecini yaşayacaklarına göre; olayı sanki tek bir **"gün"**müşcesine değerlendirip, **"ALLÂH"**ı yalnızca o günün **"Mâlik"**i veya **"Melik"**i olarak kabullenmek, bizim müşahedemize göre gerçekçi olmuyor!..

Tespitimize göre...

ALLÂH indîndeki anlardan bir **"AN"** vardır ki; o an, **"tek gün"**dür...

O'na göre **"an"**larından yalnızca bir **"an"** olan o bildiğimiz **"gün"** = **"an"** içinde, bize göre ezelden-ebede, her dem **O**'na boyun eğilmekte ve **O**'nun hükmü geçmektedir! Yani, **"Mâlik"**iyeti ve **"Melik"**iyeti sonsuzdur!

Şimdi burada şu soru akla gelebilir;

"Bu dünyada birçok kişi, büyük kötülükler yapmasına rağmen karşılığını almıyorlar!.. Bu da **"yapılanların karşılığını verme gününün"** yaşadığımız şu gün olmayıp, gelecekte, **âhiretteki** bir **"gün"** olduğunu göstermez mi?"

Bu soruyu soranlar, **"tanrı"** kavramından arınıp **"ALLÂH"**ı tanıma konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıkları için, önemli bir hususu gözden kaçırmaktadırlar...

Her insan, her an, bir önceki anda yaptığının karşılığına ermektedir!.. Çünkü:

"ALLÂH SERİY'UL HİSAB"dır!..

Ancak ne var ki, biz, o kişinin, fiilinin ertesinde erdiği şartları değerlendirmekte yetersiz kalıyor; ve sanıyoruz ki, o yaptığının karşılığını görmemiştir! Bu yüzden de düşünüyoruz ki, yaptığının şimdi almadığı karşılığını, gelecekte alacaktır!

Oysa…

"ALLÂH"ın "MEKR"i vardır!..

Kişilerin pek çoğu, yaptığı yanlışlarının karşılığına **"mekr"** yolundan erer!..

Servet, çoluk-çocuk, mevki-koltuk, ünvan-etiket, şan-şöhret gibi şeylerin imtihan aracı olduğu, ve uyanık olmayanların bu fitnelere kapılmak yüzünden geleceklerini yitirecekleri **Kur'ân-ı Kerîm**'in pek çok yerinde açık-seçik vurgulanmıştır…

Pek çok zengin, **eline geçen serveti** Allâh yolunda değerlendirmek yerine, **binaya, toprağa, mala yatırır; o paranın "mekr" yollu kendisine verilmesi yüzünden "fiysebilillâh"** yani **"Allâh için, Allâh yolunda"** değerlendiremediğini fark edemez!

Dışarıdan görenler, ona verilen paranın bir lütuf olduğunu, mükâfat olduğunu sanırlar; oysa o para, yapılan yanlış bir işin sonucu olarak **"mekr"** yollu o kişiye ulaşmıştır!

Neticede o kişi, parasıyla, dünyalık zevkleriyle günlerini tüketip **"ALLÂH"a vuslatı** elden kaçırdığı gibi; gelecekte asla elde edemeyeceği pek çok şeyleri dahi yitirir de bunun farkında bile olmaz!..

Hz. **Rasûlullâh**, dev ticaret kervanına sahip iken, varlığını **Allâh yolunda** değerlendirdiği için, ölüm ötesi yaşama geçerken, geride miras bırakmadı!

Hz. **Ebu Bekir**, bütün varlığını kişisel zevki için değil, **Allâh yolunda** değerlendirdiği için, ölümü yoksullukla karşıladı!..

Ama **"mekr"** yollu verilen servet, asla **"Allâh yolunda"** değerlenmez!..

İşte bu sebepledir ki, insanların pek çoğu, servet sahiplerinin büyük dünya zevkleri içinde yaşadıklarını görürler de, **"yaptıklarının karşılığını almıyorlar"** sanırlar!

Bilmezler ki…

Allâh onların yaptıklarının karşılığını **şimdiden,** "**mekr**" yollu vermektedir; ve onlar da ellerindeki dünyalıkları sebebiyle **Allâh'tan** ve ilgili konulardan günbegün daha fazla uzaklaşmakta ve "**perdelenmekte**"dirler!..

Gerçekte ise, "**Allâh'tan perdeli olmak**"tan daha büyük bir ceza da düşünülemez!

İşte eğer, bu gerçeği idrak edersek, görürüz ki, gerçekte, yaşadığımız her gün, her an **"DİN GÜNÜ"**dür!

Bize göre olan her **"gün"** içinde, daima, mutlak olarak **ALLÂH**'a boyun eğilmekte; her **"gün"**, ama "**lütuf**" ama "**mekr**" yollu, yapılanların neticesine kesinlikle erilmekte; ve netice itibarıyla da herkes yaptığının karşılığına ulaşmaktadır!

İşte bu mutlak gerçek açısından konuya bakarsak;

"MÂLİK'İDİR DİN GÜNÜNÜN"!

Uyarısının, **"Her an tüm varlıkta hükmü geçerli olan O'dur; ve sadece O'na boyun eğilmektedir; âlemlerde ortaya konulan her fiilin karşılığını O her an oluşturmaktadır"** anlamına geldiğini fark ederiz...

Zira, uygun ve geçerli olan, **ALLÂH'a ait mânâların**; yalnızca **"belli bir zamanla"** kayıtlı olarak anlaşılması değil; "**sonsuz zamanı kapsayacak şekilde**" kavranılmasıdır...

10

“KULLUK” NEDİR?

Şimdi sıra geldi…

“İYYAKE NA’BUDU ve İYYAKE NESTA’İYN” âyetinin anlamına...

Yani... **“Mâlik-el Mülk”** olman dolayısıyla başkası söz konusu olmaksızın;

“SADECE SANA KULLUK EDER ve SADECE SENDEN YARDIM BEKLERİZ”... cümlesiyle işaret edilen mânâya...

Bu işaretin genelde anlaşılan ve kabullenilen yönüyle fark ettirmek istediği mânâ hepimizce bilinmektedir...

İster namaz içinde, ister namaz dışında olsun, bu âyet umumiyetle şu mânâda söylenir:

“Biz, başka birine; ya da seninle beraber başka birine değil, sadece sana ibadet ederiz; ve başka birinden değil, sadece senden yardım bekleriz...”

Bu âyetin, genel düşünce düzeyi içindekilere hitap eden yüzü böyledir...

Ancak, baştan beri anlatmakta olduğumuz, âyetlerin derinliğindeki **“Vahdet”** müşahedesi ve zevki açısından bu âyeti de anlamaya çalışırsak...

Bu defa şöyle bir anlam ile karşı karşıya kalırız:

“Âlemlerin Rabbi, dolayısıyla **bizim “Rabbimiz”** ve de **“Mâlik-Melik’i yevmid diyn”** olman sebebiyle, her şeyin olduğu gibi **bizim de senin isimlerinin özellikleriyle var olmamız hasebiyle, doğal olarak, her an, hepimiz, farkında olmadan da olsa kulluk hâlindeyiz...**

Mutlak ve gerçek kulluğumuzu, senin her biri ayrı hikmete dayalı, türlü mânâlarının kuvveden fiile çıkışına aracılık etmek suretiyle yapmaktayız...

Ve gene hepimiz, (ins ve cin ve melek) **kulluğumuzun devamı için her an senden yardım bekleriz... Eğer sen, varlığımızı oluşturan isimlerinin mânâlarını ortaya koymayı kesersen, biz yok oluruz!**

Varlığımızın ve kulluğumuzun devamı için de senden yardım dileriz..."

Bu âyeti tefsir eden yorumcuların neredeyse hemen hepsi, sanki bu âyet sırf namaz içinde okunmak için gelmiş şekliyle olaya bakmışlar ve hep namaz içindeki toplu ifade şekli olarak değerlendirmişlerdir…

Oysa, dikkat edilirse eğer, bu âyet **"<u>ALLÂH Sistem ve Düzeni</u>"ni anlatan ilk sûrededir; ve <u>anlamı ezelden ebede, her an, dembedem geçerlidir!..</u>**

Namaz içinde ya da dışında!.. Ne zaman ve nerede okunursa okunsun, o anki bütün hâlleri ve varlıkları kapsamaktadır!..

"…HİÇBİR ŞEY YOK Kİ, O'NUN HAMDI OLARAK, TESPİH ETMESİN! FAKAT SİZ ONLARIN İŞLEVİNİ ANLAMIYORSUNUZ!.." (17.İsra': 44)

Âyeti, yukarıda geçen âyetin mânâsını apaçık bir şekilde; hiçbir yoruma yer bırakmayacak şekilde izah etmektedir.

Bize göre var olan, tüm zamanlarda ve zamanüstü bir biçimde, **"ALLÂH"** İsmiyle İşaret Olunan'ın, **"Âlemlerin Rabbi"** olduğunu vurgulayan ön âyetlerden sonra gelen bu âyet de, gene aynı şekilde; tüm var olanların **"O'na kulluk etmekte olduklarını; ve bu kulluklarının devam edebilmesi için de gene O'na muhtaç olduklarını"** vurgulamaktadır!

Zaten daha dar kapsamlı olarak, insan ve cinlerin dahi kulluk etmek için yaratılmış olduklarına da şu âyet işaret etmektedir:

"<u>BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA</u> (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **<u>KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!</u>"** (51.Zâriyat: 56)

Kulluğu yerine getirmeleri için yaratılmış olanların; o gayeye yönelik olarak yaratılmış olanların, bu kulluğu ifa etmemeleri acaba mümkün olabilir mi?.

Hele bir de **"FÂTIR"**ı hatırlarsak!..

"ALLÂH"ın, kendisini **"FÂTIR'es semâvâti vel arz"** diye tanımlayışını hatırlarsak...

Yani, **“neyi gerçekleştirmek istiyorsa, o gayeye uygun yapısal özellik vererek, yarattıklarını forme eden”** anlamına **“FÂTIR”** oluşunu; ve böylece göktekileri ve yerdekileri yaratmış olduğunu kavrayabilirsek...

Üstüne üstlük...

“RABBİN, SADECE O’NA KULLUK ETMENİZİ HÜKMETTİ…” (17.İsra’: 23)

“HÜKMÜ” mevcut iken!..

Peki bu takdirde, buradaki olayı nasıl değerlendireceğiz?.. Ne anlayacağız?.. Nasıl anlayacağız?…

Elimizden geldiğince, dilimiz döndüğünce açıklamaya çalışalım...

“ALLÂH”, “âlemlerin Rabbi” olduğu için; isimlerinin işaret ettiği özelliklerin seyrini murat etmiş ve bu isimlerin mânâlarına dayanan yaratışını **“Esmâ terkipleri”** hâlinde ortaya çıkartmıştır...

Yaratılmışların varlıklarını bu isimlerin mânâları oluşturduğu için, onların bunun dışında kendilerine özgün vücudları ve varlıkları yoktur!.. İş bu sebeple de, bu mânâlara dayalı varlıklarıyla, her an bu mânâların gereğini ortaya koymak suretiyle **“GERÇEK anlamda ve MUTLAK yönden KULLUKLARINI”** ifa etmektedirler...

Şayet **basîretle** dikkat edilirse, yukarıdaki âyetler tümüyle bir araya gelince, bu mânâ apaçık bir şekilde ortaya çıkmaktadır...

Böylesine geniş kapsamlı ve tüm var olmuşları içine alan mânâları ihtiva eden âyetlerin anlamının; son derece dar sahada, **“namaz kılan kişinin Rabbine kulluk itirafında bulunması ve ondan yardım istemesi”** şeklinde anlaşılması, **Kur’ân-ı Kerîm’in, “evrensel sistemi açıklayan KİTAP”** oluşuna uygun düşmemektedir, müşahedemize göre...

Peki bu âyette, diğerlerinin anladığı gibi, **“bizim kulluk itirafımız ve yardım dilememiz”** anlamı da yok mudur? Böyle anlayanlar yanlış mı anlamışlar?

Yanlış değil, yetersiz ve derinliksiz olarak; dolayısıyla da çok kısıtlı bir ölçüde anlamışlardır!

Açıklamaya çalıştığımız kapsamlı ana mânâ içinde, çok dar kapsamlı bir anlayışla, o mânâ da mevcuttur elbette!..

Evet, **"kulluk eder ve bunun devamı için de senden inayet isteriz"** mânâsı da vardır bu âyette… Ancak, her an ve her nefeste gibi anlaşılmak zorunluluğu ile beraber!..

Bu arada şu soru akla gelebilir...

Bütün varlıklar yaratılış gayelerine hizmet eder bir biçimde yaşam sürerek **"kulluk"** ediyorlarsa; bu durumda bizim **"ibadet"**lerimizin anlamı ne?.. Neden ibadet edelim?.. Biz **Allâh**'a tapmak için namaz kılmıyor muyuz?.. **Allâh**'a tapınılmaz mı?.. İbadet ederek cennete hak kazanmıyor muyuz?.. İbadet etmedikleri için cehenneme gitmiyorlar mı?..

Önce **"kulluk"** kavramının iki anlamına işaret edelim…

Birinci mânâda **"kulluk"**, geniş kapsamlı ve **"mutlakiyet"** ifade eder şekliyledir... Bu gerçek anlama, yukarıda işaret ettiğimiz âyetler toplu olarak değerlendirildiğinde kavuşmaktayız...

Bu mânâda **"kulluk"**, evrensel sistem içindeki tüm yaratılmışların, **"mutlak kulluk"** için var edilmiş oldukları; ve her an da buna devam ettiklerini açıklama sadedindedir...

"BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!"** (51.Zâriyat: 56)

Şeklindeki **Kur'ân** hükmü buna işaret eder. Buna **"fıtrî kulluk"** da denir!

İkinci mânâda izafî-göresel **"kulluk"** ise, bireyin **"Rabbi olan ALLÂH**'ı fark etmesi, **O**'na kulluk için var olduğunu ve bu görevi yaptığını kavraması ve nihayet bu hâlinin devamı için de her an gene **ALLÂH**'a muhtaç olduğunu hissetmesidir"... Ki bu da **"göresel"** anlamda, **"bireysel kulluktur"...**

Burada ayrıca, **çok önemli bir sırra** da, işaret yollu değinmek istiyorum. Ehli elbette bu işareti değerlendirip hedefteki kapıdan içeri girecektir!

Rasûlullâh (aleyhisselâm) buyurmuştur ki:

"Namaz, müminin mi'râcıdır"!

"Fâtiha'sız namaz olmaz"!

Âyette de şöyle bir uyarı vardır:

“VAY HÂLİNE O (âdet diye) **NAMAZ KILANLARA Kİ; ONLAR,** (iman edenin mi’râcı olan) **SALÂTLARINDAN** (okunanların mânâsını yaşamaktan) **KOZALIDIRLAR** (gâfildirler)**!”** (107.Mâûn: 4-5)

Yani, **“namaz”**ın ne olduğunu anlamadan, hissetmeden **“namaz”**ı **“kılan”**ların hâli perişan olur!

Önce bu konuda bazı önemli noktalara dikkati çekelim…

Namazdan amaç, **“mi’râc”**tır!..

Bunu gerçekleştirememesi, kişinin varlığını da oluşturan **Allâh**’tan **“perdelenmesini”**, yani gafleti meydana getireceği için, çok büyük bir kayıp olur!

“Mi’râc”ın oluşması ise, Fâtiha’nın okunmasına; yani, Fâtiha’daki kelimelerin anlamlarının idrak edilmesine bağlıdır!

Öyle ise burada şöyle düşünmek lazım gelir…

“Fâtiha” Sûresi’nde, Kurân’ın diğer sûrelerinde olmayan hangi anlam vardır ki; o anlamı fark edilmeyen, idrak edilmeyen ve tasdik edilerek itiraf edilmeyen namaz, büyük sorumluluk getirmekte; buna karşılık o anlamın hissedilip yaşanması suretiyle onun okunuşu, kişiyi “Mi’râc”a çıkartmaktadır?

Besmele ve **hamd**, diğer bölümlerinde de geçmektedir **Kurân**’ın… **Hidâyet** dilenmesi de!

Öyle ise…

Burada düğüm noktası gelip **“Mâliki-Meliki yevmid diyn; iyyake na’budu ve iyyake nesta’iyn”** cümlesine dayanmaktadır... **Fenâfillâh sırrı** da burada gizlidir!

“İyyake na’budu” cümleciği, **“fenâfillâh”**ın **Kurân**’daki ifadesidir!

Bu arada **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın şu açıklamasını da düşünelim:

“Her vakit namazı, kendisiyle bir önceki vakit arasındaki günahları siler”!

Peki bu âyetlerde ne gibi bir mânâ ve sır mevcut ki, bu sırrın fark edilip, idrak edilmesi; ve dahi yaşama geçirilmesi, kişiyi hem bir önceki namazdan beri kendisinde oluşan günahlardan arındırıyor; hem de “mi’râc”ı yaşamanın yolunu açıyor?..

Şimdi bu âyetin anlamını bir daha düşünün! Burası **çok ama çok önemli bir sırdır!** Niyaz edelim ki açıla!

Zira, **"Namaz"**ın **"ikamesi"** ve **"daimî"**ye dönüşme yolunun açılması ancak bu sırrın keşfedilmesine bağlıdır; bize göre!

"ALLÂH"a **"tapınma"** konusuna gelince...

"TAPINMA"; asırlardır, çeşitli toplumların şuursuz bir biçimde putlarına, tanrılarına yaptıkları saygı, yakarış gibi davranışları tarif için kullanılan bir kelimedir... Asla "kulluk" diye çevirdiğimiz "ibadet" kelimesinin mânâsını ifade etmez; ve "ibadet" kelimesini Türkçeleştiriyorum diye **"tapınma"** kelimesini kullanmak, oldukça önemli bir hatadır!.. Kullanan kişinin Türkçe bilgisinin yetesizliğine verilir!

Diğer taraftan;

"BEN CİNİ VE İNSİ YALNIZCA (Esmâ özelliklerimi açığa çıkarmak suretiyle) **KULLUK ETMELERİ İÇİN YARATTIM!"** (51.Zâriyat: 56)

Âyetinde geçen **"ibadet"** yani **"KULLUK"** kelimesinin İbni Abbas (radıyallâhu anh) tarafından **"liya'rifun"** diye yorumlandığı ve âyetin böyle anlaşılması gerektiği yaygın olarak bilinen bir husustur...

Şayet, **"liya'budun"** kelimesini bu mânâda anlayacak olursak ve **"iyyake na'budu"** ifadesindeki **"kulluğun"** da **"irfan"** mânâsına işaret ettiğini düşünürsek; o takdirde şöyle bir anlam ile karşılaşırız:

"Âlemlerin Rabbi olan ALLÂH'ın bizim Rabbimiz olduğunun bilinciyle her an O'nun varlıkta tasarrufunu seyretmekte olduğumuzu itiraf eder; ve bu bilinçli kulluğumuzun devamı için de O'ndan yardım bekleriz"…

Peki biz ibadetlerimizle cennete gitmeyecek miyiz, bunun için ibadet etmiyor muyuz?

İşte tamamıyla asılsız bir kabulleniş daha! Hiç kimse ibadet ettiği için cennete girmez!

Çok bilinen bir hadîs-î şerîf'inde Hz. **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem Efendimiz şöyle buyurmuştur:

– Hiç kimse ameliyle cennete gidemez!..

Sormuşlar:

– Sende mi yâ Rasûlullâh?..

– Evet, ben de!.. Ne var ki Rabbim bana rahmet etmiştir!.. (de, amelimle değil; o rahmet sebebiyle cennete giderim)

Bu husus tamamıyla **“KADER”** konusu ile ilgilidir!.. “Kader” konusundaki çok önemli âyetleri ve Rasûlullâh (aleyhisselâm)’ın açıklamalarını **“İNSAN ve SIRLARI”** ile **“AKIL ve İMAN”** isimli kitaplarımızın **“Kadere iman”** bölümlerinde açıkladık...

Anlatılagelen ve gerçeğe uymayan **“kader”** görüşlerinin ötesinde; gerçek kaynak bilgileri edinmek isteyenler, bu kitaplarımızdaki ilgili bölümleri inceleyebilirler...

Burada kısaca şunu ifade edeyim ki, hiçbir ibadet cennete girmek gayesiyle yapılmaz; ve “ibadet eden cennete girer” diye de bir hüküm mevcut değildir!.. Kişinin cennete girmesi, ibadetine bağlı değildir... Ancak, muhtemelen **“Allâh”**, cennete girecek olanlara ibadeti kolaylaştırmıştır, diyebiliriz...

İbadetler, insanın, bilinçlenmesi ve güç kazanması içindir! İnsanlar bu ibadetleriyle, bilinçlenebilir ve güç kazanabilirler...

Ancak ne var ki tüm bunların ötesinde, **“ALLÂH”**ın o bireyin cennete gitmesini takdir etmiş olması işin en önemli ve ana faktörüdür!.. Şayet hakkında böyle bir takdir yoksa, birey ne kadar ibadet ederse etsin, bilinçlenirse bilinçlensin ve dahi güç kazansın; gene de cennete giremez!

Yani kısacası, **“cennete girmek”**, ibadete değil, **“ALLÂH”** takdirine dayalı olarak **“İMAN NÛRU”** esasına bağlıdır!

Niçin cehennemden çıkmak **“iman”**a bağlıdır?

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamıyla psikolojik kökenlidir! Bedende patolojik hiçbir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kabiliyetlerini kullanamaz; ve böylelikle de hayatlarını ıstıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

“AKIL ve İMAN” isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi insan, hayatını cehenneme çeviren **vehim** gücünün üstesinden akılla gelemez! **Vehim kuvveti** yani **“yoku varsanıp, varı yok sayma”** özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç, akıl değil, imandır! Vehim; akıl ve

ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer! İşte bu yüzdendir ki **dini** anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın, gerek Dünya yaşamındaki cehennemî süreç ve gerekse de ölüm ötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda galip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!** Bunun sona erdirilmesi ise yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fiziki bir arıza olmadığı hâlde kendini felçli sanan kişi inanacağı kişiyi buldu mu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırsa ıstırabı sona erer...

En dar kapsamlı anlamıyla **"Allâh'a iman"** da, kişiye karşılaştığı zorlukları, **"Allâh'a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman"** sonucunu getirir!

Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun!

Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **"Allâh"ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh'a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için**, ebediyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da, kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Aklı vehim gücünün etkisi altında olduğu için kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtarıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadırlar!

"İBADET", esas itibarıyla **"tâat"** mânâsınadır... Gerekçe sormaksızın, mükemmel bir şekilde görevi yerine getirme, anlamını ifade eder... Esasen herkes, varoluşunun gereğini otomatik olarak ve mükemmel bir şekilde yerine getirmektedir... Yani kulluğunu ifa etmektedir...

Ne var ki bunu hakkıyla edâ etmek ancak, **O**'nu içinde hissetmek ve bunun neticesinde **"haşyet"** duymakla hâsıl olur...

Aksi hâlde, ibadetin sadece fiilinde, şeklinde kalınmış olur…

Neticesi de yapılanın bilincinde olmanın oluşturacağı hazdan mahrumiyettir!

11

"HİDÂYET" NEDİR, NASIL OLUŞUR?

Bundan sonra sıra geldi şu âyetten anladıklarımıza:

"İhdinas Sıratal'müstakıym..."

"Hakkımızda hayr olana erdir..."

Esasen herkes hidâyet üzeredir.

"İhda"nın mânâsı **"hidâyet et"** demektir...

"Hidâyet" ise, **"hayır olan gayeyi oluşturacak hedefe, lütfu letâfetle, varlığın yapısından, bünyesinden gelen bir yoldan erdirmek"**, demektir...

"Hidâyet", en kapsamlı anlamıyla, yaratılmış her **"şey"**i, o şey hakkında **"hayr"** olan hedefine, **"LATİYF"** isminin sırrıyla, yönlendirip, o yolda yürümeyi ve hedefine ermeyi kolaylaştırmaktır...

Muhakkak ki, herkese bir hedef takdir edilmiştir; ve birim, o hedefine kendisine gelen **"hidâyet"** üzere ulaşacaktır! Çünkü ona, o hedefe ulaşmak **"hidâyet"** edilmiş, **"kolaylaştırılmıştır"!..**

Misali kendimizden verelim...

Biz, takdir gereği, bu kitapları yazıyoruz... Ancak, bu kitapları okuyanların belki de çok azı içindekileri değerlendirip, yararlanabilecektir!..

Ve nihayet birazı da, kendisine bu yolda verilmiş olan **"hidâyet"** sonucu olarak; **"Demek olaya böyle de bakılabiliyormuş, işin bu yönü de varmış"** deyip, **Kur'ân-ı Kerîm'i** bu gözle değerlendirmeye başlayacak… Böylece, **"Kurân'ın, evrensel SİSTEMİ ve bu sistem içindeki insanın yerini ve yapısını; ve dahi, insanın, yaşamını geleceğe dönük bir biçimde nasıl değerlendirmesi gerektiği yolundaki uyarılarını farklı bir gözle değerlendirip"**, sürekli yeni ufuklara kanat çırpacaktır...

Bir kısım insanlar vardır ki, onlar dar çevreden gelmişler, o dar çevrenin görüşleriyle daha yetişme çağında sınırlanmışlar; ve daha sonra da şartlanmalarının ördüğü **"KOZA"**nın içine yerleşmişlerdir...

Hatta daha sonraki devrelerde yaptıkları çalışmalar dahi, beyinlerindeki **"KOZA"**yı kıramamış; **"her şeyi çok dar bir perspektif içinden"** görerek yaşamışlardır!

Uzakdoğu'yu, Amerika'yı görmüşler, doğuda-batıda okumuşlar, okutmuşlar, ama, hâlâ, o yetiştikleri dar çevrenin saf, iyi niyetli, iyi yürekli, fakat dar ve sınırlı görüşlü kişiliğini aşamamışlardır...

Bu **"KOZA"**sını delip çıkamamış zevâtı kirâma göre;

"*Kur'ân, yukarıdan Mekke'deki Hazreti Muhammed'e inmiş, önce Arap'ları sonra da insanları iyi ahlâklı yapmak için gelmiş, Allâh'tan başkasına tapınılmasını istemeyen, iyi ahlâk derneği kurallarının daha bir gelişmişidir...*

Kur'ân-ı Kerîm'de SİSTEM yoktur!..

Kurân'da bilimsel gerçeklere işaretler aramak abestir!

Kurân'dan, ne tıp, ne astronomi, ne fizik, ne kimya ne de başka dalda hiçbir şey öğrenilemez!..

Kur'ân sadece yukarıdaki tanrıya nasıl ve neden tapınılması gerektiğini, toplumların hangi kurallara göre yaşayacağını anlatan bir kitaptır..."

"Allâh", "hidâyet" etmedikçe, kişinin küçük yaşta, dar çevrede ördüğü **"kozasını"** ilerideki yaşlarda delip çıkabilmesi fevkalâde zordur!

Çağdaş veriler eşliğinde düşünebilen, özgür ve objektif düşünce sistemine sahip olmak, hele hele geleceğe dönük ve de **"KOZASIZ"** yaşayabilmek bütün bunların üstündedir!

Bizim kitaplar bir yana, **Kur'ân-ı Kerîm**'i okuyanların içinde, **"okur"**ların sayısı sayılacak kadar azdır!

"*Okuma ücretini cennette almak üzere anlaşmalı olduğu için*" ya da "*ölmüşlerini rahatlatmak için sevap olsun diye okutanlar ve okuyanlar*" ötesinde; gerçek **"Kur'ân okur"**larının sayısı ne kadardır dersiniz?..

Kur'ân-ı Kerîm'in anlatmak istediği o muhteşem sistemi; ve o sistem içindekilerin yapısını; özelliklerini; **Allâh**'ın eşsiz ilminin ve kudretinin eserlerini anlayıp değerlendirmek için anlama gayesiyle ve üzerinde derin

derin düşünerek okuyanlar ve bundan dolayı **"huşû"** duyanlar ne kadardır, dersiniz?..

Evet, o çok bildiğini sanan; ancak hiçbir fikir tartışmasını sonuna kadar götürme birikimi de bulunmayan, **"monolog"**cular, **"vâiz"**ler, **"koza"**larının içinden seslenirler, diğer **"kozalı"**lara...

"*Zinhar, sizi düşünmeye, geniş açılı bakışa, kozanızı delip uçuşa davet eden kitaplara kulak vermeyin, okumayın!.. Allâh'ın çağdaş nimetlerini değerlendirmeyip, bin sene evvelkiler gibi, kâinatın merkezi Dünya'dır, her şey Dünya'nın çevresinde dönüyor diye düşünmekte devam edin!*

Kur'ân ilim kitabı değildir! O'nun ilimle yorumlanması câiz değildir! Bırakın yeni düşünceleri! Böyle yaparsanız dinden çıkarsınız."(!)

Neden bu böyledir?..

Önde gelen gerçek ve kesin neden, onlara gelen **"hidâyet"**in bu yolda olmasıdır! Muradı ilâhî, **"meşiyyet-i ilâhî"** böyledir!..

Öte yandan bu durumun görünüşteki vesilesi de, bedenlerinin yurtdışına ulaşmasına karşın, düşünce sınırlarının **"koza"** ile sembolleştirdiğimiz **"dar çevre düşünü sınırlarını"** aşamamalarıdır!

Bunun dindeki izah şekli ise, o bireye **"KOZA"** dışı düşünce ve bakış açısının **"KOLAYLAŞTIRILMAMIŞ"** olmasıdır!..

"Özgür düşünce" tabanında yetişmemiş; verileri, şartlanmalarıyla değerlendirme zorunluluğu içinde kalanlar, apaçık gerçekleri göremezler ve kavrayamazlar.

Bu sebepledir ki, biz onları suçlamayız, hatta hoş görürüz; ve deriz ki, onlar da **Allâh'ın takdiri üzere "hidâyette"**dirler...

Evet, **"İHDA"**nın getirdiği **"kolaylaştırma"** kavramı, bilelim ki konunun anlaşılmasında anahtardır!

Burada, hemen şu işareti **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'a kulak verelim;

Hazreti **Âli** anlatıyor:

"Biz bir defasında Baki'ül Garkad mezarlığında bir cenazede bulunduk...

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem yanımıza gelip oturdu... Biz de etrafını sardık...

Rasûlullâh'ın beraberinde bir asa vardı...

Rasûlullâh başını eğdi ve düşünceli bir hâlde elindeki asa ile yere vurup dürtüştürmeye, çizgiler ve izler meydana getirmeye başladı... Sonra şöyle buyurdu:

– Sizden hiçbir kişi ve yaratılmış hiçbir nefs istisna olmaksızın, hepinizin cehennem ve cennetteki yerini ALLÂH yazmıştır!.. Ve herkesin saîd veya şakî olduğu kesinlikle yazılmıştır!..

Bunun üzerine oradakilerden biri sordu:

– Yâ Rasûlullâh öyle ise bizler yaptığımız çalışmaları terk edip, bu yazımız üzere mi kalalım?..

Rasûlullâh şöyle buyurdu:

– Saîd olan kimse, saadet ehlinin fiillerine ulaşacaktır... Şakî olan kimse de, şekavet ehlinin ameline ulaşacaktır...

Sizler, amel edip çalışın... Çünkü, herkese KOLAYLAŞTIRILMIŞTIR!

Saîd olan saadet ehlinin ameline KOLAYLAŞTIRILIR; şakî olan da şekavet ehlinin FİİLLERİNE KOLAYLAŞTIRILIR!.."

Şu da aynı hususa işaret eden başka bir olay…

Hz. **Ömer**'in **oğlu Abdullah** naklediyor babasından...

Soruyor Hazreti **Ömer** (radıyallâhu anh):

– Yâ Rasûlullâh... Yapmakta olduğumuz işin, oluşmakta olan bir iş, bir başlangıç mı olduğu kanaatindesin; yoksa önceden tamamlanmış (olup-bitmiş) **bir iş mi?**

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle cevap verdi:

– Ey Hattaboğlu, önceden takdir edilmiş olan işlerdir!..

HERKES ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ OLAN İŞLERE HAZIRLANMIŞTIR...

Saadet ehlinden olan, saadet için çalışır; şekavet ehlinden olan da şekavet için çalışır!..

Son olarak **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın şu açıklamasını da nakledip, **"kolaylaştırılma"** işleminin sistemine, tekniğine geçelim:

Süraka bin Cü'şum şöyle soruyor **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'a:

– **Yâ Rasûlullâh… Fiillerimiz, kaderleri çizen kalemin yazdığı takdirler cümlesinden mi; ki artık kalem onun işini tamamlamış ve kurumuştur?.. Yoksa AMEL** (fiil için geçmişte bir takdir söz konusu olmayıp) **gelecekte mi oluşacaktır?**

Buyurdu ki **Rasûlullâh:**

– FİİLİN, kader ile tespit edilmiş olan takdirler sonucu olup, kalemin yazıp kuruduğu hususlar içindedir!..

Herkes, ne için yaratıldı ise, ona KOLAYLAŞTIRILIR!..

Evet, bu takdir nasıl yürürlüğe giriyor; **KOLAYLAŞTIRILIYOR; HİDÂYET EDİLİYOR?..**

Yukarıda izah etmiştik ki, **“hidâyet”, “LATİYF”** ismi yönünden oluşur!..

Şimdi **“LATİYF”** ismi sırrıyla, **“hidâyetin”** oluşmasını müşahedemiz ölçüsünde izah edelim...

Önce, **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem’in şu açıklamasına kulak verelim:

– **Muhakkak yüce ALLÂH, yarattıklarını bir karanlık içinde yarattı... Sonra onlara “nûr”undan saçtı!.. Bu “nûr”dan nasibini alan hidâyete erdi!.. Nasibini alamayan da, dalâlete saptı!..**

Bunun için, ALLÂH’ın ilmine göre kalem kurudu!..

Şimdi de şu âyetleri dikkate alalım:

“…Muhakkak ki Allâh kimi dilerse onu hakikate yönlendirir, hidâyet eder.” (22.Hac: 16)

“Necm (yıldız - hakikat ehli {ashabım gökteki yıldıza benzer; hangisine uyarsanız hakikate erdirir... hadisi}) **olarak hakikate erdirir!”** (16.Nahl: 16)

“Yıldızlar da (yaydıkları dalgalarla) **O’nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir...”** (16.Nahl: 12)

“Emri (hükmü) **semâdan** (dışsal olarak; burçlar diye tanımlanan Esmâ özelliklerinin açığa çıkmasından ibaret olan yapılardan yayılan kozmik elektromanyetik dalgalarla ağırlıklı olarak karındaki ikinci beyni ve dolayısıyla bilinci etkileyerek; ya da, içsel olarak, holografik gerçeklik gereği

beyindeki datadan açığa çıkan Esmâ mertebesinden. A.Hulûsi) **arzı** (yeryüzü veya beyni) **tedbir eder...**" (32.Secde: 5)

"O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur** (Allâh'ın Esmâ'sındaki özelliklerin açığa çıkışı olan Astrolojik {melekî} tesirlerin varlık üzerindeki etkileri)**!"** (65.Talâk: 12)

"O ki seni yarattı (izhar etti)**, seni tesviye etti** (beynini, bilincini ve ruhunu oluşturacak şekilde meydana getirdi)**, seni tam dengeli yaptı! Hangi sûrette olmanı diledi ise öylece terkibini - bileşimini oluşturdu!"** (82.İnfitâr: 7-8)

İmam GAZÂLİ merhum, meşhur eseri **"İHYA-U ULÛMİD'DİN"**de, ashabın âlimlerinden olan **İbni Abbas** (radıyallâhu anh)'ın şöyle dediğini yazar:

"'O ALLÂH ki yedi semâ yaratmış, arzdan da onların bir mislini; ARALARINDAN emir inip duruyor!..' (65.Talâk: 12) **âyeti celilesinin tefsirini yapacak olsam, beni taşa tutardınız... Bana kâfir derdiniz!.."**

Şimdi de;

"EMRİ SEMÂDAN ARZI TEDBİR EDER…"

Âyetindeki, **"TEDBİR"**in mânâsına gelelim...

Bakın **Hamdi Yazır** merhum **"TEDBİR"**i nasıl açıklıyor:

"*TEDBİR, bir işin arkasını görerek ona göre gereğini tayin etmektir... Allâh Teâlâ'nın tedbiri ise, HİKMETİNE göre İRADE buyurmasıdır…*

Şu hâlde burada "EMİR", umurun tekili olarak "şein" mânâsınadır…

Yani, DÜNYANIN İŞİNİ MELÂİKE GİBİ SEMÂVÎ ESBAB VE KUVA İLE YUKARIDAN AŞAĞIYA İNDİRMEK SURETİYLE TEDBİR ve İDARE EDER..." (Cilt: 6; Sayfa: 3859)

Sanırım artık iş iyice şekillenmeye başladı...

Bakın, **"Yıldızlar da** (yaydıkları dalgalarla) **O'nun hükmünü yansıtarak hizmet verenlerdir..."**

Peki ne iş yapıyorlar, görevleri ne?..

Boş yere, kuru kuruya gökte dönsünler, sadece süs olsunlar diye mi yaratılmış bu yıldızlar?..

"O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm - iş) **onların ARALARINDAN sürekli - kesintisiz inzâl olur."**

Âyetinin yorumunda bakın **Hamdi YAZIR** merhum ne diyor, **"HAK DİNİ KUR'ÂN DİLİ"** isimli en kapsamlı ve değerli tefsirinde:

"*Bizim anlayabileceğimize göre, bunun zâhirde seyyarelerden her biri kendi semâsı dâhilinde bir arz (yeryüzü) gibidirler; ve ONLARDA DA ALLÂH'IN BİRTAKIM MAHLÛKATI VARDIR; demek oluyor!..*" (Cilt: 7; Sayfa: 5078)

"*Esahhı akval olan bu ihtimale göre, Arzımızın seyyarelerle, seyyarelerin arzımızla bir mücaneseti, ve semâlarla da bir mümaseleti bulunduğu neticesi alınır...*

***Bundan da, arzımızın dahi bir seyyare ve seyyarelerin az çok arzımız gibi kendi âlemlerinde birer merkezi sıklet ve bazı mahlûkata mesken ve bazı eserlere menzil olan maddi ve laekalmeadin ve nebatı hâvi birer cirm oldukları sezilebilir...*"** (Cilt: 7; Sayfa: 5081)

Evet, artık baklayı dilimizin altından çıkarmanın sırası geldi herhâlde...

Lütfen gerçekçi olalım ve meseleyi, görmek istediğimiz gibi görme noktasından, gerçekçi ve objektif bir biçimde, olduğu gibi görme noktasına oturtalım...

"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen", "SINIRSIZ vücud" sahibi olduğu içindir ki; kendi varlığı, vücudu dışında başka bir varlık ve vücud sahibi yoktur...

Tüm isimlerle andığımız bütün varlıklar ve birimler, hep **O**'nun varlığı, vücudu ve isimlerinin mânâlarıyla kaîm ve daim ve harekette ve bilinçte varlıklardır!..

Her birinin diğer birinden farkını, yapısını, terkibini oluşturan **Allâh** isimlerinin özelliklerinin farklı oranlarla ortaya çıkışı oluşturmaktadır...

İşte bu yüzdendir ki; her birimde tasarruf eden, ve o birimle diğerlerini etkileyen; yönlendiren; biçimlendiren; yürüten, varediş gayesine göre hedefine ve hayrına erdiren **hep ALLÂH'tır...**

O'ndan gayrı **"YARATAN"; O**'ndan gayrı **"RAB"; O**'ndan gayrı **"HÂDİY"** (hidâyet eden); **O**'ndan gayrı **"MEHDİ"; O**'ndan gayrı **"MUHYİ"; O**'ndan gayrı **"MUMİT"** (ölümle dönüştüren) asla ve kesinlikle mevcut değildir!

Ancak ne var ki, biz bu gerçeği bir türlü fark edemiyor, anlayamıyor ve dolayısıyla inkâr etme anlamına gelen bir tarzda olayları yorumluyoruz...

Ya, **O**'nu yüceltme tahayyülü ile, **O**'nu her şeyin ötesine, ötelerin ötesine, **Arş**'ın ötesine, kısacası hayalimizdeki en uzak öteye, noktaya oturtuyoruz!..

Ya da, gördüğümüz her pireyi-deveyi **"O"** yapıp; **"O"**nu orada ortaya konulan mânâ ile kayıt altına alıp; **her şeyi "ALLÂH"** kabulleniyor; ve böylece geri planda **"birimselliğimizi ALLÂHLAŞTIRIYORUZ"!..**

Ve yahut da, her birimizin varlığını, vücudunu ispat eder bir düşünce ile; **sen, ben, o varız, varlıkta her şey mevcut, artı, bir de "O" var!..** deyip; **"O"**na **"SINIR"** getiriyoruz! Sonra da bu görüşe dayalı bir biçimde, **"O"**nun bizlere, makro ya da mikro birimlere yaptırttıklarından dem vuruyoruz!

Oysa, nasıl bir yazarın kafasında türlü senaryolar olur da, hepsi onun kafasından, onun özellikleri **istikametinde** oluşursa; ve buna rağmen de yazarın kişiliğinden, "oluşturduğu" kişiliktir diye söz edilemezse; benzer şekilde, her birimi ve tüm varlığı kendisinden ve kendisiyle meydana getiren **"ALLÂH" da, o yarattıklarıyla sınırlanmaktan ve kayıt altına girmekten; ve onlar olmaktan berî ve ötedir!**

Tüm varlık isimleri altında ortaya çıkan kudret ve mânâ hep **O**'na aittir...

Tüm varlıklar ve oluşturdukları tasarruflar hep **O**'na aittir; ve **onların her biriyle bir diğerini** etkilemektedir!..

Ancak bütün bunlara rağmen de, ne mikro ne de makro plandaki hiçbir **"şey"** için **"ALLÂH"**tır denemez!..

Fakat, oradaki **"vücudu"** da inkâr edilemez!

Bu yüzdendir ki **Rasûlullâh** (aleyhisselâm), şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara şükretmeyen, ALLÂH'a şükretmiş olmaz!.."

Ayrıca;

"Kesinlikle Allâh korunanlar ve muhsinlerle (Allâh için yaşamakta olduğunun farkındalığında olanlarla) **beraberdir."** (16.Nahl: 128)

âyetinde işaret edilen bir biçimde, **"ihsan edende veren Hakk'tır"!..**

Tasavvuftaki **"mâiyet sırrı"** da budur işte!

Ve sen, o ihsan edeni görüp de şükretmezsen; artık sadece, hayalinde **"tasavvurun olan tanrına”** şükretmiş olursun; ki bu da gerçek ihsan ediciye şükretmemiş olman sonucunu doğurur...

İşte eğer bunu anladıysak, şimdi yukarıdaki âyetlerde işaret edilen mânâyı kolaylıkla kavrayıp, sistemi de çözmüş, yani **“OKU”**muş olacağız...

Her biri canlı ve bilinçli bir yapı olan, çeşitli **“ALLÂH”** isimlerinin mânâlarını hâvî **“BURÇLAR”**ın, yani günümüz deyimiyle **“takımyıldızların”**, yaymış oldukları bir kısım kozmik ışınlar, sürekli olarak birbirlerini ve bu arada Dünya’mızı da etkilemektedir!

Semâdan, yıldızlardan gelen ve **“ALLÂH”** isimlerinin çeşitli mânâlarını ihtiva eden kozmik ışınlar, hiç farkında olmadığımız bir biçimde, bütün canlıların beyin hücre genetiğindeki **“DNA”** ve **“RNA”** dizinlerini etkileyerek, onlardaki çeşitli yönelişlere ve genetik programlamalara yol açmaktadır...

İşte bu sebepledir ki, büyük keşif sahibi evliyaullâhtan ve o devrin **“OKU”**muşlarından olan **Muhyiddini Arabî, “Fütûhat-ı Mekkiye”** isimli eserinde;

“*Dünya’da, berzahta ve cennetlerde tekevvün etmekte olan ve edecek (oluşacak) her şey BURÇLARDAN İNEN TESİRLERLE meydana gelir…*” demiştir!

Ve işte bu sebepledir ki, **“EMİR”** yani **“HÜKÜM”** yani, o hükmü oluşturacak tesirler, semâdan yıldızlardan inmektedir, denmiştir...

Esasen **“EVRENSEL SIRLAR”** isimli 70’li yıllarda yazmış olduğumuz kitapta, bu gezegenlerden bazılarındaki canlı türleri hakkında söz etmiştik...

“Din”de **“melek”** diye tanımlanan ve bizden ayrı bir boyutta yaşadıkları için de bizim tarafımızdan algılanmaları asla mümkün olamayan bu varlıklar dahi bizi çeşitli şekillerde etkilemektedir; ve bunların aramızda yaşamakta olan **“CİN”**lerle hiç ilgileri yoktur!

Ancak bu arada çok büyük bir aldatmaca da söz konusudur...

Günümüzde **“UZAYLI”** olarak lanse edilen ve kabul ettirilmeye çalışılan **“CİN”**lerin, ilişkide oldukları kimselere, kendilerini zaman zaman da **“melek”** olarak empoze ettiklerini duyuyoruz...

İster kendilerinin **“uzaylı”** olduklarını söylesinler, ister **“Mevlâna”** ya da başka birinin **“RUHU”** olduklarını iddia etsinler; ve hatta kendilerinin

"melek" olduklarını kabul ettirmeye çalışsınlar, kesinlikle bilelim ki, bunlar hep **"CİN"**lerdir!..

Bunlardan, müşahedemize göre yegâne korunma yolu da şu aşağıda yazacağımız **Kur'ân** âyetlerini ezberleyip okumaktır...

"Rabbi inniy messeniyeş şeytanu Bi nusbin ve azâb; Rabbi eûzü BiKE min hemezâtiş şeyâtıyn ve eûzü BiKE Rabbi en yahdurûn. Ve hıfzan min külli şeytanin mârid." (38.Sâd: 41 – 23.Mu'minûn: 97-98 – 37.Sâffât: 7)

Bu okumanın nasıl ve hangi sistemle fayda sağlayacağını ise en tafsilâtlı bir biçimde **"DUA ve ZİKİR"** isimli kitabımızda anlatmıştık...

Bu tür ilişkilerde olanlar, sabah-akşam 150 veya 200'er defa okumaya devam ederlerse, ayrıca gene aynı kitapta **"Çok Faydalı Bazı Dualar"** bölümünde verdiğimiz "**Eûzü BiVechillâhil Keriym…"** diye başlayan duaya günde 41 veya 100 defa devam ederlerse kısa sürede bu kandırmacanın sona erdiğini görürler...

Tabii, okumamaları için üzerlerine yapılan baskıya karşı koyup; içlerinde, okumamaları için oluşturulacak sıkıntıya direnebilirlerse...

Evet, hüküm, takdir işte böylece, yıldızlar adı ardındaki, **Mutlak İrade**'den her an evrene yayılmakta; ve bu arada bizlere de ulaşarak, hükmünü icra etmektedir!..

Ve bu etkileme **"hidâyet"** kelimesinin ihtiva ettiği **"lütfu letâfetle"**, yani biz hiç farkında olmadan, bünyemizde en gizli **"lâtif"** bir biçimde cereyan etmektedir...

İşte günümüzde **"astroloji"** diye tanımlanan **"Burçlar ilminin"** temelinde böyle bir sistem mevcuttur... Bu konunun detaylarını öğrenmek isteyenler Sayın **Nuran Tuncel**'in hazırladığı **"A'dan Z'ye ASTROLOJİ"** isimli kitabı okuyabilirler...

Evet, **"ihdına"**nın nasıl olduğunu, **"hidâyet"**in hangi sistemle meydana geldiğini izah sadedinde mecburen buralara kadar geldik...

Nitekim az önce görmüş olduğumuz şu âyette **"hidâyetin oluşması"** apaçık ve kesin bir şekilde vurgulanmıştır:

"Necm olarak hakikate erdirir!" (16.Nahl: 16)

Bu âyet görüldüğü gibi, **"hidâyet"**in yıldız kanalıyla oluştuğunu vurgulamaktadır...

Özellikle **“B”** sırrının anahtarını bu âyeti deşifre etmek için kullanırsak, şu çok orijinal mânâ ile karşı karşıya kalırız...

“HÂDİY olan ALLÂH, isimlerinin mânâsıyla, var ettiği yıldız adı takılmış nesneden yolladığı tesirle-melekle-ışınlarla hidâyetini onlara ulaştırır...”

Yani tesir **bize göre** her ne kadar yıldızdan ise de, **özü ve varlığı itibarıyla Allâh'tandır!..**

Tıpkı, “yemek yedim, Allâh kuvvet verdi”deki gibi... “İlaç aldım, Allâh şifa verdi”deki gibi!

Eğer bunu da anladıysak, konu iyice açıklık kazandı demektir...

Artık hidâyet **“emr”**inin yani **“hükmü”**nün semâdan arza nasıl **“nâzil olduğunu”** fark ediyoruz, demektir...

“Hidâyet” mekanizmasının nasıl çalıştığını kavradığımıza göre; kaç türlü **“hidâyet”** söz konusu, bir de onu görelim…

Bu arada bilelim ki, **Allâh**'ın hidâyet ölçüsünden bahsetmek, onu sınırlamak olur ki elbette bu mümkün değildir...

Öyle ise **“hidâyeti”** en geniş kapsamlı olarak, tüm varlıkların, varoluş gayelerine göre yönlendirilmesi, yapacakları işlerin onlara kolaylaştırılması, onların işlere kolaylaştırılması olarak anlayabileceğimiz gibi...

Daha sınırlı anlamıyla, **“gerçek doğru”** ile **“göresel doğru”** arasındaki farkı görebilme anlamına da değerlendirebileceğiz...

Ayrıca, varlığı çok daha geniş kapasitede, kapsamlı özelliklerle değerlendirebilecek olan Nebilere, Rasûllere ve evliyaya bu yolda yeni yeni açılımlar sağlayan **“hidâyet”** dahi gene **“ihdına”** derken düşünülebilir...

“SIRAT”a gelince...

“SIRAT”; genelde yol, cadde anlamına kullanılmasına karşın, **“sırat-ı müstakim”** deyimi dinsel mânâda, **“Allâh yolu üzere olmak”** şeklinde anlaşılır...

“Müstakim” ise öyle bir doğruluktur ki, o gidiş üzerinde ne sağa-sola kıvrılma vardır; ne de iniş-çıkış, iki nokta arasında seyreden ışın hattı gibi!..

Esas itibarıyla her yaratılmış kendi yolundan, **“ALLÂH yolu üzerindedir”...**

"ALLÂH'a giden yolun sayısı nefslerin adedincedir" sözüyle işaret edilen mânâda; **"herkes kendi Rabbinin hükmü altında ve doğrultusunda"** ise de...

Ve bu duruma;

"HERKES YARATILIŞ PROGRAMI (fıtratı - şâkılesi) **DOĞRULTUSUNDA FİİLLER ORTAYA KOYAR!.."** (17.İsra': 84)

Âyetiyle de işaret edilmişse de...

Bu mânâya ve **"İhdinas Sıratal'müstakıym"**in mânâsını **"Fâtiha"**nın **"ruhuna"** uygun olarak…

"Bize takdir etmiş olduğun hedefe ulaşmayı KOLAYLAŞTIR" diye anlarsak da...

"Herkesin, **yaratılış amacına göre doğru** olan **sıratı var"** ise de…

Özel anlamı ile, **"İHDA"**yı, kişinin **"in'am"** yolundan ebedî huzur ve saadete ermesini sağlayacak bir **"sırat"**ı istemesi gerektiğini; **"Hazreti Muhammed (aleyhisselâm)'ın bildirdiği gerçeklere uygun bir yaşam sürmeyi kolaylaştır"** anlamında bunu değerlendirmemiz gerektiğini, bundan sonraki âyetler göstermektedir...

Öyle ise geldik şimdi, bir sonraki son âyete…

12

İSTENMESİ ZORUNLU "SIRAT"

"Sıratalleziyne en'amte aleyhim; Ğayril'mağdûbi aleyhim; ve laddaalliyn"

"O yola ki senin in'amını hâvîdir, bağışladın onlara; gazaplandırdıklarının ve sapmışların yoluna değil!.."

"İn'am" yani nimetleri hâvî **"sırat"** neleri ihtiva eder:

"*Bunda dikkat çeken üç nokta mevcuttur:*

Evvela, bizzat yol ve sırat en önemli nimet olan azametli bir nimettir...

Sâniyen, in'amı sırat, çok önemli bir yardım olarak anlaşılır...

Sâlisen, onlara izafe kılınan bu sırat, kendi vazıları olmayıp; vazı ve in'amı ilâhî olduğu ve onların sıratı olması mazhariyet ve sülukları itibarıyla bulunduğu, anlaşılır..." (Cilt: 1; Sayfa: 130)

Esasen, **"Rahmân"**ın **"rahmet"**i sonucu oluşan bu **"in'am olan yol"**, elbette ki kişiyi, **Rabbine kulluğunun bilincine** kavuşturacaktır, ki bundan da daha büyük mutluluk olamaz!

Allâh'ın bu genel **"in'am"**ı dışında bir de özel **"İn'am"**ı vardır... Buna erenler kimlerdir?..

Bunlar gene **Kur'ân** açıklamasına göre, derece derece **"sâlihler, şehîdler, velîler ve Nebilerdir"...** Bu nimetler ile derece derece **Allâh'a yakîn ve kurbet** eylemişlerdir. Ki, **"İHDA"**yı **"yakîne ve kurbete götüren yol"** anlamında da anlayabiliriz.

İçlerinde olunmaması uyarılan **"mağdûbi"** ve **"daalliyn"** kimlerdir?..

"Mağdûbi", "gazaba uğramışlar" anlamına kullanılmıştır...

"Zulmedenin fiilinin neticesini oluşturma düşüncesi", "gazap" olarak tanımlanır...

En büyük zulüm de, kişinin, **"nefsine olan zulmüdür"**; ki buna **"şirk"** denir!..

"ŞİRK", "özellikleri ve sıfatlarıyla sonsuz-SINIRSIZ" ve **"Vâhid-ül AHAD"** olup "**ALLÂH** İsmiyle İşaret Edilen'in yanı sıra bir tanrı kabullenme" anlamını meydana getirecek şekilde, gerçeği örten fikir ve kabulleniştir!

Ki bu hâl netice itibarıyla **"gazap"**ı doğurur...

Bu durumda **"mağdûbi"** diye işaret edilenlerin **"şirk"** ehli olan **"müşrik"**ler yani **"tanrı kavramına inananlar"** olduğu mânâsı anlaşılır...

"Daalliyn"e gelince…

"Dalâl ve dalâlet", doğru olan yoldan hataen veya kasden **"sapmak"**tır...

Yani, doğru yol üzere iken, hata yapmak suretiyle veya kastı mahsusa ile, yürüdüğü istikametten başka bir yöne yönelmektir **"dalâl"...**

Şayet bir kişi gerçeği bulmuşken, o gerçek üzere iken, gerçekten ayrılmasına yol açan fikri kabullenir ve o görüşe yönelirse, buna **"dalâlete sapma"** denir...

Doğrusu **Allâh** indîndedir elbet; ancak, bizim anladığımız kadarıyla, âyette geçen **"MAĞDÛBİ"** denilenler, **"şirk"** yollu, baştan beri **"tanrı kavramını kabul edenler"**dir ki bunun da din terminolojisinde karşılığı **"müşrikler"**dir...

"DAALLİYN" ise, **"ehli kitap"** denilen; kendilerine işin doğrusu bildirilmiş, **ALLÂH** indîndeki tek **DİN**'den yani **İSLÂM**'dan, yani Hz. **Musa** veya Hz. **İsa** öğretisinden **"SAPANLAR"**dır!

Evet, **"FÂTİHA"** Sûresi'nin derinliklerine olan müşahedemizden şimdilik anlatabileceklerimiz bu kadar...

13

RÜKÛ

Evet namazda böylece **Fâtiha**'yı okuduktan sonra biraz daha ilave âyet yahut sûre okuyup, sonra **rükûya** gidiyorsun

Ondan sonra rükûya giderken de, **"Allâhuekber"** diyorsun.

Belden yukarısı yere paralel, bele kadar dik bir biçimde...

Deminki âyetleri okurken, kıyam hâlinde ayakta dik duruyordun... Varlıkta hükmünü icra eden **"HAYY"** ve **"KAYYUM" Hakk**'ın kelâmı senden **"kıyam"**da açığa çıkıyordu!.. Varlıkta dimdik duran, her an geçerli sistem ve düzen olan **"ALLÂH"** hükmü senden açığa çıkıyordu... Bunun için dimdik ayakta idin...

Ondan sonra Esmâ özelliklerine dayanan bileşik yapın nedeniyle; terkipsel yapıların Rabb-ül âlemîn önünde boynu eğik olması sebebiyle; bu varlıkta ilâhî hükümlerin gereğinin senden çıkmasına işaret eden bir biçimde **rükû**ya eğildin...

Belden aşağın dik, belden yukarın yere paralel; varlığının bir kısmı ile kulluğunu yerine getirmedesin, varlığının belden yukarısı yani, idrak yanıyla, şuur yanıyla bu evreni vareden mutlak varlık önünde eğilme durumundasın. O'nun varlığını, tekliğini tasdik etme durumundasın...

Ayrıca...

Belden yukarısının eğik, yere paralel durması, **"fıtrî kulluğu"** ifade ediyor! Belden yukarının yere paralel olması, senin, varlıkta **Hakiym** olan mutlak varlığı idrak etmek suretiyle; **"O"**nun ilmi, kuvvet ve kudreti önünde eğik, teslim olmuş bir durumda olduğunu ifade ediyor... Bu idrakın sende var olduğunu gösteriyor.

Buna karşın yere dik bele kadar olan bölümünle de mutlak vücudun varlığıyla, varlığının idâmesine işaret etmektesin!

Esmâ terkibi sonucu var olan vücudun varlığını oluşturan **"Hakkaniyet"** yönünden bele kadar dik; Esmâ özelliklerinden meydana gelmesi sebebiyle

de Rabb-ül âlemîn'e tâbi olması yönünden **"O"**nun önünde belden yukarısı bükülü!

"RÜKÛ"; Ulûhiyet önünde, Rubûbiyet hükümleriyle var olan varlığın sembolizesidir!

Bu durumda tespih yapıyorsun.

"Subhane Rabbiyel aziym"

"Aziym olan, azamet sahibi olan Rabbim Subhandır."

Her bir zerrede **"O"**nun hükmü yerine gelmektedir. Her bir zerre **"O"**nun varediş gayesine uygun davranışlar ortaya koymak suretiyle; kulluğunu ifa edip **fıtrî tespihini** yapmaktadır!

Ondan sonra:

"Semi Allâhu limen hamideh"...

"Semi Allâhu": "Allâh algılamadadır"...

"Limen hamideh": "Hamd edenin hamdı, Allâh'ındır!"

Yani, benim yaptığım her hareket, ilâhî kudretin tasarrufu neticesinde meydana çıkmaktadır ki, **"ALLÂH" fiilimin gerçek fâili olarak ne yaptığımı bilmektedir**; çünkü ilminde takdir eden **"O"**dur; anlamı var orada...

Doğrulduktan sonra tam dik vaziyete geliyorsun! Tam doğrulmadan, dik vaziyette bir lâhza durmadan secdeye gitmiyor, dimdik duruyorsun!

Dik dururken, **"Rabbena lekel hamd"** diyorsun veya daha uzun şekli ile;

"Rabbena lekel hamdu kemâ yenbagıy licelâli vechike ve liaziymi sultanik" diyorsun...

Ki **Allâh Rasûlü çoklukla** böyle söylerdi.

Daha tam anlamıyla dik durmadan, secdeye gitmek yok!

Bu tespih de tam dik dururken söyleniyor! Hemen rükûdan kalkarken ve dik hâlde iken... Anlamı ise yaklaşık şöyle:

"Kendi kemâlini, azametini, hikmetini, idrak, değerlendirebilme Rabbime mahsustur; ki O'nun kadrini ve kıymetini, sonsuzluğunu ve sınırsızlığını idrak etmek, ihâta etmek mümkün değildir"!

Ondan sonra **"Allâhuekber"** deyip **"secde"**ye gidiyorsun...

14

SECDE

“Secde hâli, kulun ALLÂH’a en yakın olduğu hâldir” buyuruluyor...

“Secde” nedir ki **“ALLÂH”**a en yakın hâl oluyor?

“Secdede kul ile Allâh arasında perde yoktur!” deniyor…

Nerede deniyor?

“Secde”de!

Kimde? **Secde** edende!

Kıyamet günü, mahşer yerinde **“Allâh’a secde edin”** denecek...

Bir kısmı secde edecek, birçokları da secde etmek isteyecek fakat başaramayıp tahta gibi öne, ya da yana devrilecek! Beli dümdüz olup âdeta betonlaşacak! Bir türlü secdeye gidemeyecek!

Dünya’da, istemedikleri için **secde** etmeyenler var...

Secde etmek istedikleri hâlde, **secde** edemeyenler var!

Bir de şu anda **namaz kılan**, ama **secde etmeyenler**(!) var!

“Secde” etmek ne demektir?

“Allâh”a secde etmek, O mutlak varlık yanı sıra, ne senin ne de bir başka varlığın, vücudunun **“var”** olmadığını idrak etmek, müşahede etmektir!

“Ben yokum, sadece ALLÂH var!” demektir.

Veya bir diğer anlamıyla, **“Var olan yegâne varlık Vâhid-ül Ahad olan Allâh”**, demektir, **“secde”**nin mânâsı...

“Sadece bedenimle değil, şuurum, ruhum ve varlığımla sana secde ediyorum” demek için **secde**ye erdiğin anda, **secde** hâlindeyken, “Var olan

yegâne varlık, **Vâhid-ül Ahad olan Allâh**'tır! **"O"**nun dışında **"biz"** yokuz"... diye düşünebilmek lazım.

"Biz" derken burada neye atıf yaptık?

"İyyake na'budu"ya!..

Bu **"secde"**yi yapabildiysen, ondan sonra kalkar oturursun, oturduğun zaman Hz. **Rasûlullâh** gibi:

"Va'fuanna, vağfirlena, verhamna" dersin; ve ayrıca istersen **"vehdina"**yı da ilave edersin... Secdeden kalkıp oturduğun zaman!

Bunu söyledikten sonra, bu **"secde"**den hâsıl olan mânâyı fark etmeyi takdir ettiği için, şükür olarak ikinci defa secdeye gider; üç defa daha **"Subhane Rabbiyel âlâ"** veya **"SubhanAllâhi ve Bihamdihi"** dersin.

Böylece **namazın** o rekâtı, bu **şükür secdesi** ile tamamlanmış olur!

Birinci **"secde", yokluk**; ikinci **"secde"**, yokluğun müşahedesini ihsan eden **"Allâh"**a **şükür secdesi**dir.

Kıyamın, yani ayakta **Kur'ân** okuma sürecinin; ve rükûnun sonrasında **"secde"**nin iki olmasının sebebi, birinci secde ile rekâtı tamamladıktan sonra, bunu tamamlamayı ihsan eden **"Allâh"**a şükürdür.

Anlayabileceğimiz kadarıyla işte bu **"havâss"**ın namazıdır.

Bu **havâss**'ın **"ikame"** ettiği namazın ötesinde, bir de **"hassül havâss", "mukarreb"** denen, **"Allâh"**a **kurbiyet** kazanmış, **evliyanın** ileri derecelilerinde yaşanan **"daimî namaz"** hâli söz konusudur.

1- "Kılınan" namaz...

2- "İkame" olunan namaz...

3- "Daimî" namaz...

"Daimî" namaz nedir?

Namaz, ana yapısı itibarıyla, **"ikame"** olunan namazdır dedik.

"İkame" namaz sonucunda **"secde"** ile namazın kemâline ulaşırsan; bu **"ikame"** olunan namaz kişiye **"urûc"** sağlar ve **"mi'râc"** hâsıl olur!

"Mi'râc"; kişinin **"Kab-ı kavseyn"** veya **"ev ednâ"** makâmında, **"Allâh"**ı müşahede etmesi!

Ya da, daha açık ifadesiyle, kendi varsayım benliğinin, hiç varsayılmamışcasına ortadan kalkıp, **"BÂKÎ ALLÂH"**tır hükmünce bütün Esmâ ve sıfatlarıyla **BÂKÎ** olması hâlidir.

"Urûc"un neticesinde hâsıl olan **"Mi'rac"** ile o kişi, **İlâhî bakâ** ile **"BÂKÎ"** olur!.. Sen, Onu kendin gibi sanırsın; ama O, **"Allâh'la Bâkî"** durumdadır! Ve bu hâl ile hayatını sürdürür.

Hz. **Rasûlullâh**'a baktıkları zaman; **O** da bizim gibi yiyip içiyor, aramızda dolaşıyor, çarşı pazar geziyor, ne ayrıcalığı var dediler... Ama **O**, ilâhî hakikati hissedip yaşayan, **"Mi'rac"** sahibi olan; ve bunu bize bildiren **"Allâh Rasûlü"** idi!

Dışarıdan bakanlar, O **"daimî namaz" ehlini** kendileri gibi görürler; ama bilmezler ki **O**, varlıkta **"Bâkî olan Allâh"**ın yalnızca bir Esmâ zuhurudur!

İşte bu hâl, **"ölmeden evvel ölerek", şuur boyutunda** kişisel kıyametin kopup; **"Sümme ileyna turceûn", "ve dahi bize döneceksiniz"** âyetinin mânâsı ortaya çıkıp; basit tâbiriyle **"kişinin Allâh'a rücu etmesi"**dir.

Allâh'tan gelenin **Allâh**'a rücu etmesidir!..

İşte bu da **"mukarreb"**lerin **"daimî namazı"!**

Bunu başka nasıl anlatmak lazım bilemiyorum! Ancak yaşayan bilir! Daha fazlasıyla anlatılması bizce mümkün değil!

İşte, **İslâm**'ın ikinci şartı olan namaz!

15

ORUÇ

“Ramazan” ayı diye bildiğimiz ayda **“oruç”**lu olmak, sağlığı yerinde olan her müslümana; yani **“İslâm”**ı fark etmiş, idrak etmiş, kabul etmiş her kişiye zorunlu! İdrak etmemiş, anlamamış, kabul etmemiş kişiye zorunlu değil!

Ermeni, Yahudi, Hristiyana **“oruç”** zorunlu değil... Onlar **“oruç”**lu olmayabilir!.. Çünkü **“Allâh”**ı anlayıp, **İslâm**’ı anlayıp, gereğini idrak edene zorunlu hâle geliyor **“oruç”!**

Peki **“oruç”** nedir?

Kaç türlü **“oruç”** vardır?

Orucun da **“avam”**a dönük yönü var…

“Havâss”a dönük yönü var...

“Mukarreb”lere yani **“hassül havâss”**a dönük yönü var!

“Avam”a dönük olan yanını **“İNSAN ve SIRLARI”** isimli kitabımızın ilgili bölümünde açıkladığımız üzere, **“oruç”**lu olunan sürede, beyin, dışarıdan alınan hammaddenin tüketilmesi, sindirilmesi ve çeşitli organlarda değerlendirilmesi yönünde enerji harcamasını çok alt düzeye indiriyor.

Daha evvel de söylediğimiz gibi insan bedenine iki tür enerji giriyor…

Birinci tür; yeyip içtiklerimiz. Dünya’nın ağırlıklı elektrik potansiyeli negatiftir. Gıdalarla vücuda giren, yenilen ve içilen nesnelerde de çoğunlukla hâkim olan enerji yükü negatiftir! Buna karşılık solunum yoluyla aldığımız havadaki oksijen vasıtasıyla vücuda giren enerji yükü de pozitiftir.

Bu pozitif ve negatif enerji yükleri beyinde değerlendirilerek eskilerin ruh adını verdikleri dalga (wave) bedene yüklenir. Böylece ölüm ötesi bedenimiz, şekillenir ve güçlenir!

Bizim tespitlerimize göre...

Beynin ruha yüklediği pozitif ağırlıklı enerjiyi mümkün olabildiğince arttırabilmek; ruhtaki negatif yüklü Dünya’nın yapısı türünden olan enerjiyi de asgariye indirmek amacıyla, asgari sınır, limit olan, senede bir aylık **“oruç”** zorunlu kılınmıştır!

Orucun başlama saati, gecenin alaca aydınlığa dönüşü vaktidir! Bu saate kadar, sahur denilen **“oruç”** öncesi yemeği yenebilir! İftar vakti ise, Güneş’in gözden kaybolması ve kızıl ışığının görülmez olmasıdır!

Rasûlullâh döneminde saat olmadığı gibi; daha sonra da uzunca bir müddet saat bulunmamıştır! Şu saat şu dakikada sahur kesilecek; şu saat şu dakikada iftar açılacak tarzındaki **dakik komutlar** tamamıyla **uydurmadır!**

Keza namazlar için dahi bu böyledir!

Diyelim ki öğle namazı... Bakarsınız, Güneş’in bulunduğunuz yere en dik hâle gelmesine, sonra da namaza durursunuz! Ya da akşam namazı; bakarsınız Güneş gözden kaybolmuştur, namaza durursunuz; veya orucunuzu açarsınız!

Akşam namazı ya da iftar saati “18:32”dir gibi bir tanımlama tamamıyla şekilcilik ve uydurmadır! Burada iki-üç ya da beş dakikanın evvel ya da sonra olmasının hiçbir önemi yoktur!

Bu, dini tamamıyla şekilcilik ve maddecilik noktasına sürükleyen ve bâtınî değerlere yönelmeyi kesen derinliksiz bir uygulamadır!

Evet, şimdi gelelim orucun hikmetlerinden bazılarına... Şimdiye kadar üzerinde pek durulmamış yanlarına...

“Oruç” niçin Güneş batımından, ertesi gün Güneş doğumuna kadar olan bir süre içinde konmamış? Sen, günde üç öğün yiyorsun ve beynin bunları değerlendirmeye dönük enerji tüketiyor.

Beynin, bu yoldan enerji tüketimine, sindirimine az enerji harcayarak; enerjisini kendisinde muhafaza etmesi ve bunu olduğu gibi ruhuna yükleyebilmesi gerekmektedir. Ruhun, gelecekte, Güneş’in parazit yayınından daha az zarar görecek bir biçimde daha kuvvetli olmasını temin etmek gayesine matuf...

“Oruç”ta üzerinde öncelikle durulan kısıtlamalar, yeme-içme, sekstir!

Yeme içmede vücuda giren hammadde söz konusu!.. Sekste ise bünyenin elektrik boşalımı söz konusu..! Yani, her iki hâlde de bedenin ve beynin enerji yitirimi söz konusu!

İşte birinci gaye, bunu olabildiğince önlemek! Bunu önleyebildiğimiz zaman, beyinde mevcut olan güçlü potansiyeli, bu **"oruç"**luluk denen zaman içinde daha da güçlendirerek ruha yüklemek mümkün olacaktır.

"Oruç"lu birinin yaptığı zikir ve çalışmalarla, yani beyin çalışmalarıyla; "oruç"suz birinin yaptığı çalışma arasında muazzam fark vardır! Biri yüzde elli kapasite ile yükleme yaparken, öteki yüzde yüz kapasite ile yükleme yapıyor.

"Oruç"la ilgili bir Kudsî hadiste şöyle buyuruluyor:

"Orucun ecrini ve sevabını vermek bana düşer"!

Kişinin yaptığı bütün hayırlı amellerin karşılığı bire ondur!

Ama hadîs-î kudsîye göre, **orucun ecri ve sevabı belli bir miktar değildir...** Yani, herhangi bir kıyasa girmeyecek şekilde orucun insanlara kazandırdıkları var.

Orucun en zor süresi ilk iki gündür... Bünye düzenli sürelerle belirli gıdaları almaya programlandığı için, özellikle şeker düşmesi sonucunda, birinci gün genellikle baş ağrısı olur... Migreni olanlarda, migren tutar; migreni olmayanlarda akşam saatlerinde, baş ağrısı tutar. Fakat, en fazla iki gün sonra, bünye adapte olur ve baş ağrıları geçer; ve orucunu gayet istikrarlı bir biçimde devam ettirebilir kişi! Orucun zâhirdeki faydası bu!

"Oruç", Hz. **Muhammed Mustafa** (aleyhisselâm)'dan önce gelmiş olan Nebilerin zamanlarında da değişik şartlarla vardı.

"Oruç" esası itibarıyla, sadece yemek-içmek ve seksten kesilmek değildir! **"Oruç"**lu iken özellikle dikkat edilecek bir husus var…

Bunun en başında **Allâh** için **"oruç"** tutmayı idrak ederek, gıybeti, dedikoduyu, insanları kandırmayı, insanları kandırarak menfaat temin etmeyi kesmek! Orucun bedensel yanının ötesinde, düşünsel yanındaki en önemli unsurlar bunlar!

Gıybet eden bir kimseye:

"Oruçlusun, et yiyorsun! Bu nasıl iştir?" denmiştir...

Çünkü **Kurân**'da **"gıybet etmek"; "ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek"** diye tarif edilmiştir... Bu yüzdendir ki **"oruç"lu** bir insan, falanca şöyle yaptı, filanca şöyle yaptı dediği zaman; bu ister arkadaşın olsun, ister politikacı olsun, kim olursa olsun; yanında olmayan, arkasından konuştuğun kişi hakkındaki o davranışın, **senin "oruç"lu iken, ölmüş kardeşinin çiğ etini yemendir!**

Hakkında konuştuğun kişi, duyduğu zaman, senin söylediğinden memnun kalmayacaksa; sen o sözlerinle onun çiğ etini yiyorsun! İstediğin kadar, ben "oruç"luyum, de!.. Hem de, pirzola değil, çiğ ölü eti yiyorsun! Orucun ne hâle geldi bir düşün!

Bu orucun **"avam"**a hitap eden yönü...

Bunun ötesinde bir de **"havâss"**ın orucu var.

"Havâss"ın orucu ise, varlıkta mutlak tasarruf sahibi olan **Hakk**'ı fark etmek ve kavramak suretiyle; **"Allâh"** dışında bir varlık, **"Allâh"**ın **tasarrufu dışında tasarruf görmekten "imsak"**tır.

"Oruç"lu kişi, senden bir fiil gördüğünde bu fiili senden bilirse, onun orucu bozulmuştur! Ama bu havâss için geçerli, bizim için değil. Bizimle alâkası yok bu olayın...

Ebrâr denilen ve Havâss durumunda olan; **Allâh**'a ermeyi dileyen, **nefsi Mülhime, nefsi Mutmainne** durumunda olanlarla ilgili bir olay... Ne zaman ki sen herhangi bir fiilden, herhangi bir davranıştan dolayı o fiili meydana getiren o varlığı hor görürsen; eksik, kusurlu, hatalı görürsen, ona hor gözle bakarsan; sen eğer **havâss** isen işte o anda senin orucun sakatlanmıştır! Veya düşünceye, fikre göre orucun bozulmuştur... Kazası gerekir!

Saydıklarımıza ilaveten, **"havâss"** durumunda olan kişinin orucunda, kimden ne fiil görürse görsün, **"Bu fiilin fâili Hakk'tır! Hakk'ın her fiili yerli yerindedir. Bir hikmete dayalı olarak meydana gelmektedir"** görüşü sürecek; kızmayı, üzülmeyi ve sinirlenmeyi yaşamayacaktır!

Kızıp üzülüyorsa, sinirleniyorsa, birtakım oluşları yersiz görüyorsa o kişi orucunu kaza etmek zorundadır! Elbette bizler için söylemiyorum bunu, **havâss** düzeyindekiler için söylüyorum. Havâssın orucunda bu böyledir. Falanca, filanca böyle yaptı demek yok! Her an müşahede hâlinde değilsen **ebrâr** sınıfından olarak, bu böyle!

"Fâili hakiki Allâh'tır. Allâh dilediğini yapandır. Yaptığından sual olmaz!" müşahedesi "havâss"ın orucunda esastır! Bu müşahedeyi kaybettiği anda **bulunduğu mertebenin orucunu** bozmuş olur!

"Hassül havâss" orucuna gelince... Beşerî değerlendirmelerden **"oruç"**tur! Mahlûku görmeden **"oruç"**tur! **"Samediyet"** sıfatının **"oruç"**luda açığa çıkışıdır!

Bunu ancak yaşayan bilir! Açıklanması, kavrayamayacaklar arasında sorun oluşturur...

16

HAC

“Hac”cın iki hedefi vardır ki, bunlardan birisine ulaşmak zorunludur;

1. Yaşamının **“Arafat”**ta bulunduğun o anına kadar, ruhuna yüklenmiş tüm günahlarından arınarak, **“sıfırlanmak”!..**

2. “Maarifi Billâh” ile hâllenmek suretiyle, **ALLÂH** İsmiyle İşaret Edilenin ilmiyle âlemlerini ve düzenini seyretmek...

HAC konusunda öncelikle şunu belirtelim:

Hac günü belirli bir süre Arafat’ta bulunup geçmiş günahlarına tövbe eden kişi, kul hakkı da dâhil olmak üzere o an’a kadarki bütün günahlarından kurtulur!

HAC, İslâm Dini şartları arasında herkese son derece yararlı olan bir çalışmadır! Zira...

Yaşamı boyunca kişinin bilerek veya bilmeyerek yaptığı yanlışlardan dolayı beyninde oluşan ve **“günah”** adı verilen tüm negatif yük, eksiksiz olarak onun dalga (wave) bedenine yani ruhuna yüklenmiştir!

Ruhundaki bu negatif yükün getirdiği ağırlık yüzünden de cehennem denilen ortamda battıkça batacaktır!

İşte başına gelecek olan bu felaketten kişinin kendini tümüyle kurtarabilmesi; ruhuna yüklenen negatif yükün tamamıyla **“sıfırlanması-silinmesi” HAC**da mümkün olur!..

O an’a kadar ruhuna yüklenmiş olan tüm **günah** adı verilen negatif yükleri silinir ve **“anasından doğduğu günkü kadar günahsız olarak”** geri döner!

Ve gene **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın açıklamasına göre;

"Acaba benim günahlarım affoldu mu; diye şüpheye düşerse, yeryüzündeki en büyük günahkâr olur."

Kâbe niçin Mekke'dedir?.. Arafat'ta ne sır vardır ki orada toplanılmaktadır?

17

“HAC”DAKİ İKİ BÜYÜK SIR

HAC olayının altında yatan sır gerçekten hafsalaların kolay kolay alabileceği bir şey değildir. Haccın bir kişi için ne kadar önemli ve değerli bir ibadet, bir eylem olduğuna geçmeden önce bu konuda **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)’ın üç ana noktaya işaret eden buyruklarından söz edelim:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu, diyor Hazreti **Âli** kerremallâhu veche:

“Beytullâh”a ulaştıracak azık ve binek hayvanına mâlik olup da, hac etmeyen kişinin Yahudi veya Hristiyan olarak ölmesinin kendisince ne önemi vardır. İşte Allâh kitabında şöyle diyor:

“…Gitmeye imkânı olan herkese Beyt’i hac etmek, insanlar üzerindeki Allâh hakkıdır.” (3.Âl-u İmran: 97)

***

İbn Ömer (radıyallâhu anh)’dan rivayet edilmiştir:

Bir adam **Rasûlullâh**’a gelerek sordu:

– Haccı farz kılan nedir yâ Rasûlullâh?..

Rasûlü Ekrem sallâllâhu aleyhi vesellem cevap verdi:

– **Azık ve binektir!** (yani hac yolculuğunu yapacağın bineğin ve yolculukta yiyeceğin kadar azığın) (Tırmızî)

***

“Umre, kendisi ile öbür umre arasındaki zaman içinde işlenen günahlara kefarettir. Haccı Mebrurun cennetten başka karşılığı yoktur!” (Müslim)

***

Ebu Hureyre (radıyallâhu anh)’dan...

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurdu:

− Her kim şu beyte gelir, kadına yaklaşmaz, fısk işlemezse, o kimse anasından doğduğu gibi döner! (Müslim)

***

Abdurrahman bin Yâ'mar ed Dîlî (radıyallâhu anh) şöyle demiştir:

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem Arafat'ta vakfe hâlinde iken, ben **O**'nun yanında hazır bulundum. O esnada Necid halkından birkaç kişi **O**'nun yanına gelerek:

− Yâ Rasûlullâh, hac nasıldır? (Haccın hâli nedir?)

Rasûlullâh buyurdu:

− HAC ARAFAT'TIR! Kim cem gecesi sabah namazından önce gelirse haccı tamamlar. Mina günleri üçtür. Artık kim iki günde acele ederse onun üzerinde bir günah yoktur. Kim de gecikir ise ona da günah yoktur.

Sonra bunun arkasından bir adam yolladı ve bu hükümleri yüksek sesle halka duyurdu. (İbni Mâce, Tırmızî, Ebu Davud, Nesâi)

***

Abbas bin Mirdâs es-selemî (radıyallâhu anh) şöyle buyurmuştur:

Hz. Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem, ümmeti için Arefe günü akşamı (Arafat'ta) mağfiret duasında bulundu. O'na şöyle cevap verildi:

− Zâlim müstesna, onları bağışlarım!.. Çünkü ben mazlumun hakkını zâlimden şüphesiz alırım!

Hz. Rasûlullâh (aleyhisselâm):

− Ey Rabbim, eğer dilersen mazluma (hakkını) cennetten verir ve zâlimi bağışlarsın… diye dua etti.

Fakat o akşam bu duası kabul olunmadı. Sonra Rasûlü Ekrem (ertesi sabah) Müzdelife'de sabahlayınca anılan duayı tekrarladı ve duası kabul olundu.

Abbas bin Mirdâs:

Sonra Rasûlullâh güldü. Bunun üzerine Ebu Bekir ve Ömer:

− Babam anam sana feda olsun! Bu saatte gülmezdin! Seni güldüren şey nedir?.. Allâh seni sevindirsin.

Rasûlü Ekrem:

− Allâh düşmanı İblis, Allâh Azze ve Celle’nin benim duamı kabul edip ümmetimi bağışladığını bilince toprağı alıp başına dökmeye ve “Mahvoldum, helâk oldum” diye bağırmaya başladı. Gördüğüm onun bu sabırsızlığı ve üzüntüsü beni güldürdü… buyurdu. (İbni Mâce)

***

Evet **Hac** konusundaki bazı hadîs-î şerîfler de bunlar...

Şimdi olayın bilimsel izah yönüne geçelim…

“HAC ARAFAT’TIR” işareti meselenin ana kilit noktasıdır.

Zira, **Beytullâh** yani **Kâbe-i Muazzama** yılın her vaktinde ziyaret edilebilir ki buna **“Umre”** denilir. Bundan elde edilen ecir, sevap çok büyüktür ancak **“Hac”** gibi olmaz.

Niçin?..

“HAC”da ne gibi bir sır yatmaktadır ki, **Rasûlullâh, “Gidecek binek ve azığı olup da, gitmeyen Yahudi veya Hristiyan gibi ölür”** mânâsına gelen son derece ağır uyarıyı yapmak mecburiyetinde kalmıştır.

“Ev bark, araba al, çocuğunu, torununu büyüt, kızını gelin et, yaşlan, dünyadan elini eteğini çek de ondan sonra hacıya gidersin…” şeklindeki halkın son derece cahilane şartlanmasının yanlışlığını vurgulanıp; çok büyük bir gerçeği fark ettirmeye çalışıyor!

Hacca gidecek bir bineği ve azığı temin ettiğin anda senin üzerine HAC farz olmuştur; bu yeterli imkândır; buna rağmen gitmezsen ve gitmeden ölürsen, Yahudi ya da Hristiyan gibi ölmüş olursun anlamına gelen son derece ağır ve önemli bir uyarıda bulunuyor.

18

KÂBE VE ARAFAT'TAKİ SIRLAR

Bizim müşahedemize, Cenâb-ı **Hakk**'ın bizde izhar etmiş olduğu ilme göre...

İnsan bedenini saran sinir sisteminde akmakta olan biyoelektrik gibi, Dünya'nın yüzeyi altında da akan **"negatif"** ve **"pozitif"** radyasyon akımları, kanalları mevcuttur.

Şayet sizin kurmuş olduğunuz ev ya da iş yeri veya çiftlik, negatif radyasyon akım kanallarından birisi üzerine isâbet ederse, o evde başınız hastalık ve sıkıntıdan kurtulmaz. İş yerinizde daima işler ters gider. Çiftliğinizde kaza-belâ eksik olmaz, hayvanlarınız barınmaz vesaire...

Aynı şekilde şayet eviniz, iş yeriniz ya da çiftliğiniz pozitif radyasyon akım kanallarından biri üzerine isâbet ederse... Bu defa da eviniz son derece huzurlu olur. Dışardan çoğu zaman evinize kaçarsınız. İş yeriniz son derece verimli, bereketli olur. Çiftliğiniz, hayvanlarınız keza öyle.

İşte bu anlattığımız akım kanallarına batıda, özellikle İngiltere'de **"ley"** hatları deniliyor. **"Negatif"** olanlarına da **"kara akım hatları"** tâbiri kullanılıyor.

Burada bir önemli noktaya da dikkatinizi çekmek istiyorum…

Bu dalgalara "pozitif" veya "negatif" tâbirlerini kullanmamız, **bize *GÖRE*dir!..** Bize yarar sağlaması itibarıyla "pozitif", bize yarar sağlamaması itibarıyla da "negatif" deyimini kullanmaktayız… Oysa bu dalgaların kendi yönünden bir "negatif"lik ya da "pozitif"lik gibi bir ayrıcalıkları yoktur! Yalnızca pek çok yüksek frekanslı dalgalardan daha düşük frekanslı dalgalara kadar uzanan dalga türleridirler...

Biz **Kudüs, Medine** ve **Mekke**'deki alanların yaydıkları yüksek frekanslı dalgalara "pozitif" demişiz... Esasen bu dalgalara Din-tasavvuf lisanında da **"Cemâl"** veya **"Celâl nûrları"** ismi verilmiştir!

Bize göre "pozitif" olarak nitelenen ışınımın nispeten daha düşük frekanslı olanlarına **"Cemâl nûru"**; daha yüksek frekanslı olanlarına da **"Celâl nûru"** denilir…

Ancak dikkat edile ki… Burada anlatılan, bize çok yararlı olan bu **"Cemâl ve Celâl nûrları"** ile **"mutlak Cemâl ve Celâl nûrları"** arasındaki fark, sanki kibrit ateşi ile Güneş arasındaki fark gibidir!.. Gözden kaçmaya!

İnsanların dahi **"celâlli"** ya da **"cemâlî"** diye tanımlanması, beyinlerinin yaydığı bu dalgalar dolayısıyladır... Yani, kiminin beyninin yaydığı dalgaların frekansı, kimine göre çok daha yüksektir, ki biz onlara **"celâlli bir kişiliği var"** deriz!

İşte Dünya'nın bedeni içindeki, **"pozitif"** enerji hatlarının kesişip sanki bir enerji santralı gibi yayın yaptığı en önemli merkez, **Mekke**'de bulunan **Kâbe-i Muazzama**'nın altıdır ve bunun uzantısı da **Arafat Dağı**'nın altıdır!

Keşif sahiplerinin keşif yoluyla gördüğü bu gerçeğe Seyyid **Abdülaziz Ed Debbağ** da **"El İbrîz"** isimli eserinde değinmiş ve **Kâbe**'den göğe yükselmekte olan bir **"nûr"** sütunundan, adı geçen eserinde bahsetmiştir!

Bu noktadaki çok güçlü pozitif enerji dolayısıyla **Harem-i Şerîf**'teki tüm insanların beyinleri öylesine etkilenip, öylesine güçlü bir faaliyet içine girmektedirler ki bunu anlatabilmemiz mümkün değildir.

Nitekim bu gerçek dolayısıyla **Kâbe** çevresinde kılınan namaz için **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem şöyle buyurmuştur:

"Kâbe'de kılınan iki rekât namaz, Dünya'nın başka mescitlerinde kılınan namazdan 100 bin defa daha sevaplıdır!"

Zira **Kâbe** çevresinde yapılan her ibadet sırasında, yeraltından yayılan **"celâl nûrları"** yani çok yüksek frekanslı dalgalar dolayısıyla, beyin katbekat güçlü dalga üretimi yapmakta; hem bunu ruha güçlü olarak yüklemekte; hem de dışa dönük bir biçimde yayınlamaktadır.

Gene bir başka hadîs-î şerîf'te **Rasûlullâh** sallâllâhu aleyhi vesellem:

"Başka yerlerde sadece fiillerinizden mesûlsünüz, Kâbe'de ise düşüncelerinizden de mesûl olursunuz" buyurmuştur.

Bunun da gene sebebi, beynin aldığı güçlü enerji dolayısıyla düşünceleri dahi "fiil" düzeyindeki bir güçle ruha yüklemesindedir.

Ancak burada bize göre bir başka gerçeğe dikkatinizi çekmek isterim:

Beytullâh altında olup çevresini de etkileyen bu alan en fazla yaklaşık 30-40 metrelik bir yarıçaptır! Onun dışı **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın yaşadığı devirde evlerle kaplıydı! ***Bugün ise Ebu Cehil'in tuvalet yapılmış olan evinin çevresinde bile, "Kâbe'de namaz kılıyoruz" zannıyla namaz kılan sayısız insan görüyoruz!***

Yine bizim tespitlerimize göre, Kâbe çevresinin dışa yani çevreye yaygınlaştırılması yerine; 30-40 metrelik çevresinde dönerek yükselen ve inen bir yürüyen yol yapılıp; insanların burada yürürken yedi dönüşü yani bir tavafı tamamlamaları sağlanabilirdi… Bunun için de Kâbe'nin duvarları yükseltilebilirdi!

"Beytullâh"taki bu **"nûrâniyet"**ten istifâde için, tavafların özellikle bu mesafe içinde yapılması, açıkladığımız gerekçe yönünden çok önemlidir; bize göre!

"Beytullâh" altındaki bu enerji merkezinin, yani **"nûrâniyetin"** bir başka tezahürü de şudur…

Mekke'ye gelip **Kâbe** ziyaretinde bulunanların önemli bir kısmında, birkaç gün içinde değişiklikler görülmeye başlanır beraber oldukları arkadaşlar tarafından…

Bu insanların kimi son derece hırçın, haşin, bencil, hükmedici bir kişilik ortaya koymaya başlar; kimi de son derece munis, hoşgörülü, sevecen, yardımsever bir hâl alır! Kimi çarşı-pazara saldırır; kimi de **Beytullâh**'tan dışarıya adım atmak istemez!

Kişilerdeki bu değişikliğin sebebi bizim tespitlerimize göre şudur…

Kâbe'nin altındaki enerji merkezinden, oldukça yüksek frekanslı bir dalga yayılmaktadır… **"Celâl nûrları"** diye isimlenen bu nûrlar, hem **insanlarda şiddet ve celâl hâli** oluşturmakta; hem de **insanlardaki o an'a kadar açığa çıkmamış özelliklerin beyinden dışa vurmasına** yol açmaktadır!

Oraya gitmeden önce, normal kendi hâlinde yaşayan bir kısım insanların, oradan döndükten sonra, hiç de o güzelliklere uymayan bir yaşam biçimi içine girmesi; hatta **dinî** değerleri bir yana bırakarak beşeriyetin doğal gereklerine ve sonuçlarına göre yaşam sürdürmeye başlaması, işte beyni etkileyen bu yüksek radyasyon dolayısıyladır. Bu yüksek frekanslı dalgalar, onun ikincil kişiliğini oluşturan merkezleri güçlendirerek, günlük yaşamının bu doğrultuda açığa çıkmasına sebep olur!

Nasıl ki, bir balon sönükken üzerindeki defolar belli olmaz, fakat şişirilince ortaya çıkarsa…

Aynı şekilde, oradaki yüksek frekanslı dalgaların beyin faaliyetini arttırması dolayısıyla, herkesin ikincil özellikleri orada ortaya çıkmaktadır! Ve böylece çok iyi tanıdığınızı sandığınız yakınınızın orada içyüzünü görmeye başlarsınız!

Bu çok yüksek enerji dolayısıyladır ki, **Mekke**'de insanlar çok **"celâl"**li saatler yaşarlar ve olaylarla karşılaşırlar!

Oraya gidenlerin de bildiği üzere, **Mekke** halkı genelde sert, hırçın ve **celâlli** insanlardır! Bunun sebebi bizim tespitlerimize göre **Kâbe** altındaki çok yüksek frekanslı dalgalardan, yani radyasyondan, ya da mecazî anlatımla **"Celâl nûrlarının"** tesirlerinden ileri gelir!

Misal vermek gerekirse, Anadolu'nun herhangi bir yerine göre, **Kâbe**'de yayılan dalgalar yüz bin defa daha yüksek frekanslı yani kuvvetli dalgalardır! İşte bu yüzden **"Kâbe'de kılınan namaz başka yerlerde kılınan namazdan yüz bin defa daha sevaplıdır"** ve de **"Kâbe'de düşündüklerinizden mesûl olursunuz"!**

İşte bu yüksek frekanslı ışınım, yani **"Celâl nûrları"**, o dalgalarla haşır-neşir olarak büyüyen insanların bahsi geçen özelliklere sahip olması sonucunu getirir!

Gene bizim müşahedemize göre…

Hz. **Rasûlullâh** (aleyhisselâm)'ın, Nübüvvet görevinin başlamasından hicretine kadar geçen yaklaşık on üç yıllık evresinde, Mekke'de kendisine inananların sayısının 40-50'ye ulaşabilmesinin önde gelen sebeplerinden biri de bu husustur.

Mekke'deki bu yüksek frekanslı dalgalar, genel istidat ve kabiliyet ile programlanmış insanlarda, konuya karşı bir direnç oluşturmuş, bu yüzden de **O**'nun getirdiklerini inkâr etmişlerdir...

Medine'de ise **Kâbe**'dekine göre bir hayli düşük frekanslı dalgalar yani **"Cemâl nûrları"** mevcut olduğu için; orada insanlar genellikle **"cemâlî"** bir yaşam geçirirler, **"lâtif"** ilişkiler içinde olurlar… **Medine**'deki faaliyet sonucu müminlerin sayısı on sene sonunda yüz binlere ulaşmıştır!

Medine ziyaretinin, **Mekke**'den sonraya bırakılması, kişilerin dönecekleri ortama uyum sağlamaları açısından da bir kolaylık sağlar!

Mekke'den döndükten sonra 20 gün ila bir ay arasında bulunulan yere uyum sağlanabilmesinin sebebi de gene bu yüksek radyasyonun beyinde tesirinin azalmasıyla söz konusu olur.

Gene **Kâbe-i şerîf** altındaki bu radyasyonun beyinlere yüklediği güç dolayısı ile, tavaf sırasında, kabiliyetli beyin sahiplerinde çeşitli olağanüstü yaşamlar gerçekleşmektedir.

Peki **Kâbe** böylesine muazzam enerji merkezi, ya da bir diğer ifade ile **"nûr kaynağı"**dır da; **Hac niçin Arafat'ta** olmaktadır?.. **Hac niçin Arafat'tır?..** Arafat'taki olay nedir?..

Kâbe-i Muazzama'nın altında bulunan son derece güçlü müspet radyasyon kanalının bir uzantısı da Arafat tepesinin altında ikinci bir düğüm meydana getirmektedir, demiştik az evvel.

İşte **Arafat tepesi** ve civarında toplanan yüz binlerle, milyonlarca insan, yerden aldıkları son derece güçlü radyasyon ile beyinlerinden tek bir mânâda yayın yapmaktadırlar.

"Vakfe" denen olay, insanların bu tek mânâ üzere toplu **"yönlendirilmiş dalga"** yayınına yönelişleridir.

"ALLÂHIM BİZİ AFFET!.."

Yüz binlerle, milyonlarca insan beyni; sanki laser ışını gibi, tek bir anlamdaki dalga boyundan yayın yapmakta; ve bu dalga boyundan oluşan dev bir manyetik bulut tüm **Arafat** bölgesini kaplamaktadır!

Şimdi hemen hatırlamaya çalışın…

Üzerine herhangi bir görüntü çekilmiş video bandını, çalışırken video cihazının üzerinde unutursanız ne olur?.. Video cihazının yaydığı manyetik alan, bandın üzerindeki kaydı siler! İsterseniz siz buna, görünmeyen eller bandı siler de diyebilirsiniz!

Evet… İşte misal yollu anlatmaya çalıştığım gibi…

Siz orada **"ALLÂHIM GEÇMİŞ GÜNAHLARIMDAN DOLAYI BENİ AFFET"** dediğiniz anda hem bu tür bir dalga oluşturmuşsunuzdur; hem de beyninizi bu mânâdaki dalgalara açmışsınızdır! Ve açılan bu kanaldan, o güçlü manyetik alan bir anda beyninizi etkiler ve o an'a kadar ruhunuza negatif yükle beyniniz tarafından kaydedilmiş tüm yazımlar siliniverir!

Ve siz anadan doğmuşcasına günahsız olarak o an'a kadar ruhunuza yüklenmiş olan tüm negatif yüklerden arınmış olarak **Arafat**'tan dönersiniz.

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi vesellem buyuruyor ki;

"Arafat'tan dönüp de, acaba benim günahlarım affoldu mu, diyen kişi en büyük günahkârdır!"

Çünkü olay böylesine kesin bir olaydır!

Allâh, günahlarından arındırmayı murat ettiği kuluna nasip eder oraya gitmeyi; ve orada da böyle bir sistem içinde arınmayı bahşeder!

19

HACCIN İKİNCİ YÖNÜ

Evet, Hac olayında birinci önemli husus tüm geçmiş günahlarından arınma… Peki, bu kadar mı **HAC**da olup bitenler?..

“HACCI MEBRUR’UN KARŞILIĞI ANCAK CENNETTİR.”

Günahlarınız affoldu! Tüm negatif yükünüz sıfırlandı! Ama yeniden kazanmanız çok kolay!.. Hem de eskisinden bile daha fazlasını!..

Ve yaptığınız bazı fiiller üzere dünyanızı değişmek suretiyle, ebedî olarak cehennemde kalanlardan bile olabilmeniz, **“hacca gitmenize”** rağmen mümkün.

Ama birinci yön olan **“affolma işlemi”** ile birlikte bir de **“ikinci yönü”** gerçekleştirebilmiş iseniz... **“HACCI MEBRUR”**a ulaşmış iseniz… Yani orada yapmış olduğunuz çalışmalar ile; beyninizde, orada elde edilen yüksek değerdeki enerji potansiyeli ile, bazı yeni bölümler devreye girmiş ise... Bu takdirde, sizde öyle bir idrak açılması oluşur ki... Siz artık yaşam doğrultunuzu, rotanızı tamamıyla bildirilmiş bulunan ölüm ötesi değerler ve gerçekler istikametine düzeltirsiniz!

Böylece artık sizde, dünyevî değerlere tamah etmek yüzünden, ölüm ötesi yaşam değerlerini terk etmek hâli oluşmaz! Tamamıyla **“uhrevî”** yani ölüm ötesi gerçeklerin gerektirdiği bir biçimde hayat sürmeye başlarsınız… Hırs, tamah, haset, kin, dedikodu, aldatma, dünyevî menfaatler için insanları istismar etme gibi sayısız negatif yük getirici, sizi günaha sokucu hâllerden kaçınırsınız.

Ve... **“HACCI MEBRUR”** karşılığı olarak cennet ile mükâfatlanırsınız! Bu arada çokça sorulan bir sorunun cevabını da verelim.

Hacca gidip geldikten sonra birçok insanın çok olumlu çalışmalar içinde olmasına karşılık, önemsenmeyecek bir çoğunlukta da maalesef yanlış davranışlar; hatta gitmeden öncekinden çok daha beter fiiller görülebiliyor! Bunun sebebi nedir?..

Az önce de değindiğimiz gibi, **Kâbe**'nin altında bulunan yüksek güçteki pozitif radyasyon, beyinlerde çok yüksek ölçüde bir çalışma temposu meydana getirmektedir.

Kişi, **hac** sırasında tüm negatif yüklerinden tümüyle arınmasına karşılık, beynin genel açılım düzeyi istikametinde ise neredeyse bire yüz bin oranında güç yüklenimi alır. Bu alınan güç ise beyni, genel açılımı istikametinde çok daha güçlü bir çalışma ortamına iter.

İşte, işin püf noktası buraya dayanmaktadır. Kişinin beyni şayet, tamamıyla dünyevî değerler, bedenî istekler yönünde güçlü bir açılımla programlanmışsa, orada almış olduğu güçlü tesirler de bu istekleri büsbütün arttıracak ve neticede bu kişi hacdan geldikten sonra yapısının doğrultusunda çok daha cüretkârane davranışlarda bulunacaktır.

Bunun aksi ise **"haccı mebrur"**u oluşturacaktır.

Demek ki Hacda belli şartlara riayet eden her kişi bütün günahlarından arınmış, sıfırlanmış olarak dönüyor.

Bazı kişiler de ayrıca "HACCI MEBRUR"a yani ana gayesine ulaşmış olarak geri dönüyor. Ki bu gaye de, az yukarıda açıkladığımız bir biçimde; beyni ölüm ötesi yaşamın gerçeklerini idrak edecek şekilde, yüksek enerji potansiyeli ile açılıma kavuşturmak... Böylece **Allâh** haccını kabul etmiş oluyor...

Unutmayalım ki Cenâb-ı Hak her şeyi bir sebebe bağlamıştır. Her şey bir sistem içinde, kendine has sistem, kanun, nizam içinde oluşmaktadır.

Esasen varlık çarkı öylesine bir sisteme bağlanmıştır ki, bu yüzden akıllar bir noktada büyük şaşkınlığa düşmede ve "*kâinat mükemmel bir cihaz gibi çalışmaktadır, idare edeni yoktur*" gibi yanlış fikirlere saplanmaktadır.

İnsan bedeninden kozmosa kadar her şey kendi sistemiyle ana sistem içindedir.

İşte Din, tamamıyla bu fizik, tabiat ya da **"ilâhî kanunlar"** diye bildiğimiz kanunlara dayanan sistemdir.

Ne yaparsan mutlaka karşılığını alacaksın!

Dilediğini yap neticesine katlanacaksın…

“CEZA” kelimesi Arapça’da, Türkçe’de anladığımız mânâya gelmez. **Kur’ân-ı Kerîm**’de **“karşılık”** anlamına gelen bu kelime **“iyiliğin cezası, iyiliktir”** tarzında kullanılmaktadır.

Yani “yapılan fiilin sonucu” anlamına gelir.

Dinî kurallar ve teklifler; tamamıyla bilimsel gerçekler ve yaşamın esası üzerine bina edilmiş, yapılması insanın geleceği yönünden gerekli fiiller bütünüdür. Asla havadan gelmiş rastgele hükümler bütünü değildir! Bu sebeple de hangi çalışmayı ihmâl ederseniz, bu ihmâlinizin karşılığını mutlaka ve kesinlikle ödersiniz.

İş böyle olunca...

Ölüm ötesi yaşamda, dünyaya bağlı kalmanıza yol açacak ruhunuza yüklenmiş günahlar yani negatif yükler ile yaşayıp, bunlardan arınmamak ve de ebedî hayatınızı azaplı bir zindanda geçirmek akıl kârı mıdır?..

Ne zaman bu bedeni terk edeceğiniz belli değil iken… Ve de **“HAC”** görevini yerine getirip, geçmiş tüm negatif yüklerinizden yani günahlarınızdan kurtulmak imkânı mevcutken…

Allâh insana böylesine büyük bir kolaylık yolu açmış iken...

Rasûlullâh (aleyhisselâm) size;

“Böyle bir imkâna sahip olduğun hâlde değerlendirmezsen, ister Yahudi gibi ister Hristiyan gibi ölürsün!”

Diyerek uyandırıp, gerçeğin gereğini tatbik ettirmek isterken...

Kişi gene de kendi bildiğinde ısrar edip, bu imkândan istifâde etmek istemezse ne denir?..

Dilediğin gibi yaşa, neticesi gelir başa!

Unutmayalım ki sahip olduğumuz her şeyi bırakıp, tek başımıza gideceğimiz bir ebedî yaşam söz konusu! Orada değerli olan tek şey de, oranın şartlarına göre şu dünya hayatında hazırlanmak!

Bizim birtakım gerçekleri idrak ettikten sonra, onların gereğini yapmamanın kendimize vereceği zararı, hiç kimse veremez!

Rasûlullâh (aleyhisselâm), ölüm ötesi yaşamda bizim zarar görmememiz için ne kadar alınması gerekli tedbir varsa hepsini anlatmıştır. Ama biz anlamaya çalışmazsak, bu ikazlara kulak vermezsek zararını kim çeker?

DİNDE ZORLAMA YOKTUR!.. Kişilere gerçekler anlatılır, idrak ettirilmeye gayret edilir. Artık ondan sonrası kişiye kalmıştır.

Diler kabul eder tatbik eder. Dilerse etmez!.. Ama neticede, her hâlükârda yaptıklarının neticesine kendisi katlanır!

Bunun benzeri daha nice sorunun cevabını tafsilâtlı bir şekilde **"İSLÂM"** isimli kitabımızda elden geldiğince verdiğim için, burada tekrar aynı konuya girmiyorum. Arzu edenler orada ilgili bölümde bulabilirler...

Ancak kesin olarak şunu vurgulayayım ki…

Hiçbir hayır ve ibadet, haccın insana getirisini kazandıramaz! Kim aksini söylüyorsa, o henüz haccın ne olduğunu, değerini idrak etmemiş, hatta fark etmemiştir...

"HACCA gidecek kadar imkânı olan, buna rağmen gitmez de o sene içinde ölürse, ister Yahudi olarak ölsün ister Hristiyan!" anlamındaki **Rasûlullâh** uyarısı, konunun bütün önemini vurgulamaktadır!

"Hacca gidip de elin Arab'ına para mı kazandıracağım; onun yerine burada bir hayır yaparım" **tarzından yaklaşımlar; son derece düşüncesiz ve bilgisiz yaklaşımlardır... Çünkü bu kişilerin haccın ne olduğu hakkında hiçbir bilgisi yoktur!**

"*Kızımı evereyim; torunumu sünnet ettireyim; yaşlanıp ticaretten el-etek çekeyim****"*** tarzındaki yaklaşımlar kadar saçması olamaz!

HAC esasen ilk fırsatta ve olabildiğince gençken yapılmasında fayda ve hatta zaruret olan bir çalışmadır... Nasibinde varsa oradan aldıkların bir ömür boyu sana fayda sağlar!

Gidenlerin görmüş olduğu gibi, Dünya'nın her yerinden gidenler yarı yarıya **gençler**ken; sadece Türkiye'den gidenler, neredeyse ayağını zor sürüyenlerdir... Endonezya'dan gelenler arasında evlenmeden önce eş olarak **hac** vazifesini ifa etmek için gelenlerin haddi hesabı yoktur!

Bir de **hanımların şu çok önemli problemi** vardır **Hac konusunda:**

"Hacca gidip geldikten sonra başımı örtmem, tam tesettüre girmem gerek; oysa ben bunu yapamam! Bu yüzden hacca gidemem!"

ÇOK BÜYÜK BİR YANLIŞ!

Şu anda başınızı örtüp, bir veya birkaç vakit **namaz** kılıp, sonra da günlük normal kıyafetle dolaşıyor musunuz?.. Evet! **Namazda, ibadet sırasında başınızı örtüp**, daha sonra da açıyor musunuz?.. Evet!

Öyle ise, **hacca da gider, örtünür; farzınızı yerine getirir**; döndükten sonra da elinizden ne kadarı geliyorsa, o kadarını yaparsınız!

İslâm Dini'nin en büyük düşmanları, Din'den görünüp, Dinî teklifleri zorlaştıran; insanları Din'den, Allâh ve Rasûlullâh emirlerinden uzaklaştıran; dinden soğutup, nefret ettirenlerdir!

Biliniz ki...

Hac da en az namaz kadar zorunlu ve yararlı bir çalışmadır! Böylesine önemli bir olaydan **"*gelince başımı örtemem*"** gerekçesiyle geri kalmak, aklın alamayacağı kadar **büyük bir yanılgı ve kayıptır!**

Baş örtmek Kurân'da belirtilen farzlardan biridir! Bunu yapmayan; **Allâh**'ın bu konudaki teklifine uymamaktadır! **Kur'ân** bu konuda bir ceza bildirmemiştir!

Başını örten, elbette ki **ALLÂH**'ın bu teklifine uymasının karşılığını fazlasıyla alacaktır… Başını örtmeyen ise, **Allâh**'a karşı sorumlu olur! **Allâh**, bu davranışının karşılığını dilediği gibi verir!

Ancak, **Kurân'da, *"Hacca giden her hanım dönüşte başını örtecektir; örtmeyenin haccı kabul değildir"*** gibisinden bir hüküm **kesinlikle mevcut değildir!**

GIYBET etmemek de kesin, hem de çok ağır hükümlerden biridir! **"Ölü kardeşininin çiğ etini yemektir gıybet"** diye tanımlanmıştır **Kurân'da!** "*Ben bu suçu işlemekten kendimi alamıyorum; öyle ise örtülü başımı açayım"*, diyor musunuz?..

Elbette hayır!

Bir emri yerine getirememek, nasıl bir başka yerine getirebildiğin emirden de vazgeçmeyi getirmezse; **hacca gitme imkânın olduğu hâlde, baş örtememek yüzünden hacca gitmemek de o derece büyük yanlıştır!**

Bu vesileyle şunu bir kere daha vurgulayayım;

"İslâm Dini"ndeki teklifler "PAKET PROGRAM" DEĞİLDİR! Yani, "*ya hepsini tam olarak yaparsın, ya da hiçbirini yapma*" türünden, değildir!

Senden, istenilenler bellidir!.. Yani yapman ve yapmaman gerekenler...

Sen bunlardan elinden geldiği kadarını yaparsın; yapamadıkların da eksiğindir... Hüküm ALLÂH'a aittir!

"*Ben bunlardan falanca ve filanca emirleri yerine getiremiyorum; öyle ise hiçbirini yapmayayım*" **düşüncesi kesinlikle yanlış ve düşüncesizce kabuldür!**

Yap da, ne kadarı elinden geliyorsa, o kadarını yap!

Hacca gitme imkânına sahipsen, elinden geliyorsa, hemen git!.. Geldiğinde başını örtemeyeceksen; o da eksiğin kalsın!.. İnşallâh o da nasip olur!

Özetle diyeyim ki...

Tek başınıza, canlı ve bilinçli bir hâlde ölüm ötesine yapacağınız sonsuz yolculuğu idrak ediyorsanız, imkânlarınız içinde elinize geçen ilk fırsatta **hacca** gidiniz! Aksi hâlde bu konuda öylesine pişmanlık duyacaksınız ki; bunun haddi hesabı yoktur!

Devrinin **"İnsân-ı Kâmil"**i **Abdülkerîm el Ciylî**'nin **haccın bâtın mânâlarıyla** ilgili bazı değerlendirmelerini size nakletmek istiyorum... Kendisinden büyük feyz aldığım bu son derece değerli **Zât**'ı böylece saygıyla anıyorum...

"*Hac niyeti:* *Allâh talebi yolunda devamdır…*

İhram: *Yaratılmışları görmeyi terktir!*

Başı traş: *Beşer içinde önder olma düşüncesinden arınmaktır!*

Tırnak kesmeyi terk: *Kendinden oluşan fiillerin hakiki fâilinin ALLÂH olduğunu fark etmektir!*

Güzel koku sürmeyi terk: *ZÂT hakikatini hissedince, Esmâ özellikleriyle kayıtlanmaktan kurtulmaktır!*

Cinsî münasebeti terk: *Bedende tasarrufu bırakmaktır.*

Sürme çekmeyi terk: *KEŞF arzusundan kurtularak ZÂT hüviyetinde yok olmaktır!*

Mîkat: *Kalp'ten ibarettir…*

Kâbe: *ZÂT'tan ibarettir!*

Hacerül esved: *İnsanî lâtifeden ibarettir.*

Hacerül esved'in siyah oluşu: *Tabiat özelliğinin kalbi renklendirmesi...*

Tavaf: Allâh*'a yakışır şekilde, insanın hüviyeti, aslı, menşei, müşahede yerinin idrak olunmasıdır.*

Tavafın 7 olması: *ALLÂH'ın yedi sıfatından ibarettir... Onlar; Hayat, İlim, İrade, Kudret, Semi', Basar, Kelâm...*

Tavaftan sonra mutlak namaz: *Anlatılan vazifeleri yapan için Ahadiyet'in zuhuru ile, ona ait hükmün yaşamıdır.*

Bu namazın İbrahim makâmında kılınması: *Hullet makâmına işarettir.*

Zemzem: *Hakikat ilimlerine işaret eder...*

Zemzemi içmek: *Hakikat ilimlerinde dallanmaktır.*

Safa: *Halka nispet edilen sıfatlardan soyunmaktır.*

Merve: *İlâhî isim ve sıfat kadehlerinden doya doya içmektir.*

Traş: *İlâhî riyasetle tahakkuka işarettir.*

Bıyıkları kısaltmak: *Kurbet ehlinin makâmı olan tahakkuk derecesinden inmektir.*

İhramdan çıkış: *Halka açılmak; sıddîk derecesinde halk arasına inmektir.*

Arafat: Maarifi Billâh *makâmıdır.*

Arafat'ta iki bayrak dikilmesi: *Celâl ve Cemâl sıfatlarına işarettir; ki Allâh'a marifet yolu onlara göredir.*

Müzdelife: *Makâmın şuyuu ve yükselmesinden ibarettir.*

Meş'ari haram: *Şerr'i emirlerde durup, Allâh'ın haramlarına saygıdan ibarettir.*

Mina: Kurbet *makâmı ehli zevât için, murada nail olmaktır.*

Üç şeytanı taşlamak: *Benlik, tabiat ve âdettir.*

Yedi taş atmak: *Yedi ilâhî sıfatla bunu başarmaktır.*

İfaza tavafı: *Allâh feyzinin devamında sürekli terakki etmektir.*

Veda tavafı: *Allâh sırrını hak edene emanettir.***"**

Bâtın yani iç, sır mânâsından biraz daha söz etmek gerekirse **haccın**, şunları da söyleyebiliriz;

Bâtın **haccın niyeti, "ALLÂH"**a ulaşmaktır!

İhram giymek, ALLÂH'a ulaşmak üzere tümüyle dünyadan arınmak için sanki ölen biriymişçesine kefen giymektir!

Hac öncesindeki yedi tavaf, yedi nefs mertebesinde **urûc** yaparak **Allâh Zât**'ının zuhur mahalli olan **Kâbe**'nin hakikatiyle özdeşleşmeye gayrettir!..

Arafat, mukaddes vadi'dir...

Arafat'ta tüm beşerî kavramlardan arınılır!

Bu arınış sonrasında üç şeytan olan **benlik, tabiat ve âdetler taşlanarak** bunlara geri dönmemek üzere uzaklaşılır!

Buradan **Kâbe**'ye gelip yapılan **tavaf ve namaz, yedi sıfatta yapılacak seyr** ile **Zât**'a ulaşmaktır...

Tavaftan sonra kılınan namaz, bunu nasip edenin huzurunda **beşeriyetinin hiçliğini itiraf ve şükürdür…**

Veda tavafıyla birlikte geldiğin yere dönmek, "Bakâ Billâh" içinde **"seyri anillâh"**tır! **Hizmet için halkın arasına geri dönmektir!**

Biz, **hacda Kâbe'nin kişiliği, ruhaniyetiyle görüşenleri, sohbet edenleri** biliriz!

Hacda daha öylesine sırlar vardır ki, bunları yazmak şimdilik mümkün değildir!

Şu kadarını iyi bilelim ki, **HAC** aklınızın alamayacağı kadar muazzam ve çok yönlü bir çalışmadır...

Bundan, yanlış şartlanmalar yüzünden geri kalmak, bir kişi için hayatının en büyük kayıplarının arasında olacaktır!

20

"ZEMZEM"İN SIRRI

Bu arada hemen **ZEMZEM SUYU**'ndaki sırra işaret edelim.

Zemzem suyu **Kâbe**'nin altında bulunan, bir tür jeneratör gibi yayın yapan bu pozitif radyasyon kaynağından geçerek kuyuda toplanmaktadır.

Hemen hatırlayın yakın tarihteki **"Çernobil nükleer santralındaki"** kaza dolayısı ile yayılan menfi radyasyonu ve bunun suları nasıl zehirlediğini… Siz bu sulardaki zehirlenmeyi asla fark edemezsiniz, ama bu sular sizi öyle bir zehirler ki hiç de anlayamazsınız! Ve sular yıllar yılı da radyasyonunu kaybetmez! Olayın önemini bilen batıdaki paniğin sebebi de budur.

İşte bunun tam zıddı bir biçimde, **ZEMZEM** suyu da **Kâbe**'nin altındaki pozitif radyasyon kaynağının içinden geçmekte ve bu suyu içenlerde sayısız faydalar oluşturmaktadır.

21

ZEKÂT

Kur'ân-ı Kerîm'de pek çok yerde geçen; **"ekıymus Salâte ve atuz zekât" = "namazı ikame ediniz; zekâtı veriniz"** tanımlamasından soruldu bana;

"Niçin bu iki ifade birbiriyle yan yana? Birisi manevî, **Allâh**'a borcumuz; öteki dünyalık, kula borcumuz…", "Ne bağlantısı var ki bu iki ayrı fiilin, daima ikisi bir arada ifade ediliyor?"…

Allâh'ın bahşetmiş olduğu ilim kadarıyla anlatayım efendim…

"Hakk'tan alıp halka vermek" diye anlatılan ve Mevlevîliğe mâl edilen bir görüş vardır... Bunun, Mevlevîlikte sembolü de **"semâ"** denilen kendi etrafında dönme hareketidir...

Mevlevîlerin bazılarının **Mevlâna Celâleddin**'i taklit ederek yaptıkları bu dönüşte en önemli nokta ellerin durumudur... Sağ kol yukarı kalkık vaziyette; sağ avuç da göğe bakar bir hâldedir… Sol kol ise sol yana iyice açılmıştır yaklaşık 75 derecelik bir açıyla… Sol avuç içi ise yere bakar, el parmakları aralıklı olarak…

İşte bu görünüş, **"sağ elle Hakk'tan alıp, sol elle halka dağıtmanın"** sembolüdür… Hızlı bir dönüş, gözün gördüklerinin kaybolmasını, fâni dünya değerlerinin ortadan kalkıp, **"Allâh"** isminin mânâsına **"urûc"** etmeyi ifade eder...

"Namaz", Hakk'a urûctur boyutsal anlamda!

"Zekât" da Hakk'tan aldığını halka dağıtmaktır!

Böylece görürüz ki aslında bu iki fiil bir bütündür!

"Allâh", "Rahm" sahibidir!.. **"Rahmân"**dır! **"RAHIYM"**dir!.. **"Üretir"** ve ürettiğini korur, muhafaza eder; aşikâre çıkma zamanı gelinceye kadar; sonra da açığa çıkartır! İşte bu, **O**'nun rahmetidir!

Her şey, bu yoldan **"Allâh"**ın **"Rahm"**inden yaratılmış, üretilmiştir!

Âlemler ve âlemlerden biri olan kâinat, **"Allâh"**ın **"rahmet"** sıfatından yaratılmıştır! Karşılıksız olarak **"üretir"**, var eder!

Kâinat, Allâh'ın zekâtıdır!

"Ürettiğinin" bir kısmı **"Rahmân"**dan gelendir… Acıyla karışık nimettir üretilen... Bir kısmı **"Rahıym"**den gelen üretimdir, sırf nimet olarak!

Besmelenin bir anlamı da anlayabildiğimiz kadarıyla şudur…

"Bismillâh'ir Rahmân'ir Rahıym"

"Varlığımın hakikati olup 'Allâh İsmiyle İşaret Edilen'in Rahmetiyle üretiyorum; ki bu rahmet bir yönüyle acıyla karışık olsa dahi neticede sırf nimettir, mutluluk getirir."

"Allâh İsmiyle İşaret Edilen" mutlak varlığın yeryüzündeki sembolü, **"anne"**dir!

"Anne" üretir ve karşılıksız olarak verir!

"Anne" de **"rahim"** sahibidir; yavrusunu orada üretir! Ürettiği yavrusunu kâh **"Rahmân"**iyet yönünden nimetlendirir, terbiye için azarlar, cezalandırır, onun hoşuna gitmeyecek kurallar koyar… Hep onun iyiliği için! Kâh da en güzel şeyleri yedirir, giydirir, gezdirir; **"RAHIYM"**iyeti yönünden!

"Allâh" İsmiyle İşaret Edilen, "Rahm"den yaratıp ürettiklerini koruyup onlara karşılıksız vermektedir her an; **"anne", "rahiminde"** ürettiklerine karşılıksız vermektedir ömür boyu!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa (aleyhisselâm) şöyle uyarmıştır bizi:

"ALLÂH AHLÂKIYLA AHLÂKLANIN"!

Allâh ahlâkıyla ahlâklanıp, karşılıksız verebilmektir, zekât!

Zekât vermek, **Allâh ahlâkıyla ahlâklanmanın** bir yoludur!

Zekât, tasarrufunda olanı karşılıksız vermektir!.. En alt sınırı da kırkta bir veya yüzde ikibuçuktur!

Sonsuz olan, sonsuz **zekât** vermededir!..

Sonlu olandan da sınırlı zekât vermesini istemektedir **"zekât"** adı altında!

İnsanda zekât, **"Hakk'tan alıp, halka vermedir!"**

Hakk'tan aldıklarından neyi verirsen, zekât olarak, karşılıksız olarak; Allâh'ın kurmuş olduğu düzen ve sistem gereği, o gelir sana, misli misli!

Bir yerde şu soruldu bana:

– Pek çok zengin, çok büyük rakamlarda zekât veriyorlar; para veriyorlar, giysi veriyorlar, yiyecek-içecek veriyorlar, binalar yaptırıyorlar… Fakat hiçbirisinde manevî ilimler gelişmiyor, irfan sahibi olmuyorlar, maneviyata geçemiyorlar! Bunun sebebi nedir?

– **"Allâh" İsmiyle İşaret Edilen'in Anayasasındaki "Sistem ve Düzen", ne verirsen misli misli o gelir sana!..** şeklindedir…

Para dağıtırsan, misli misli para gelir; bina dağıtırsan, bina gelir; ilim dağıtırsan, ilim gelir; bâtın ilmi, maneviyat dağıtırsan o yoldan sana açılım olur!

Zenginler zekâtlarını neyle ve nereye veriyorlarsa o yoldan da karşılığını alıyorlar! Patlıcan tohumu ekip, gül yetişmesini bekleyemezsin!

Maddiyat verip, maneviyatta yer almak istiyorsan, en azından insanlara manevî bilgileri -sohbet, kitap ya da kaset olarak**- zekât vermelisin ve o konuları onlara ulaştırmalısın ki, sana da maneviyatın kapısı açılsın!**

– Yani zekâtımızı para olarak vermeyip; ilim olarak sohbet olarak mı verelim?

– **Hayır bunu demedim!.. Zekâtının paraya düşen miktarını, insanlara ebedî hayatı kazandıracak olan ilimleri oluşturacak kitap ve kasetler olarak dağıtıp, onların en kısa zamanda gerçekleri anlamasına vesile olurken; öte yandan da maneviyat ilmini öğrenip bunu onlara anlatmak suretiyle, zekâtın yani karşılıksız vermenin <u>manevî tarafını</u> edâ edesin!**

Bu niçin böyle..?

Kısaca bunu da açıklamaya çalışayım;

Allâh'ın kurmuş olduğu sistem ve düzen gereği, insanda meydana gelen her şey beyin aracılığıyla ortaya çıkar, fark edilir hâle gelir!

Beyinde hangi konu ağırlık kazanırsa, o konu üzerinde beyindeki açılımlar genişler ve alışları artar!

Verme fiili, beyinde ilgili alandaki kapasitede genişleme oluşturur!.. Hangi fiiller kişiden açığa çıkarsa, o fiillerin kökeni olan hücre bloğunda büyüme, gelişme olur; o alanda faaliyet gösteren hücrelerin sayısı artar!

"Anlamasan da ibadet et" önerisinin ardındaki gerçek budur!

Fiiller, açılımları zorlar ve yeni kapasiteler meydana getirir…

Netice; zekâtını hangi yoldan neye dönük olarak verirsen, karşılığını da aynı yoldan, misli misli alırsın! Maddiyata dönükse, o yoldan; maneviyata dönükse, o yoldan!

"ALLÂH" bağışı olan varlığının en azıyla kırkta birini, ihtiyaç duyanlarla paylaşmak; işin bâtın yönüdür...

Zekât...

Hak için halktan, mülkten geçmektir!

Allâh'tan geleni halkla **Hak** için paylaşmaktır!

Varlıksızlıkta daim olmak için, varlığından geçmektir!

"ALLÂH" âlemlerden Ğaniyy'dir; esası üzere **"Gınâ"**dan hisse almaktır!

HALK'ta "HAKK"ı görüp, ondan esirgememektir!

Şeytan vasıflı cinin, Âdem'de Hakk'ı göremeyip; secde etmemesi ve bu yüzden lânetlenmesi benzeri olarak...

Zekât ve sadakadan kaçanlar, "İnsan"da "Hakk"ın varlığını göremeyip, onunla varlığını paylaşamayanlardır... Ki, gelecekleri ne olur, neye benzer bunu kavrayışınıza bırakırım!..

AHMED HULÛSİ
15.3.1997
LONDRA

AHMED HULÛSİ KİMDİR? AMACI NEDİR?

Değerli okurum;

Ahmed Hulûsi kimdir, amacı nedir diye çok merak ediliyor...

Çok özetle anlatalım...

21 Ocak 1945 tarihinde İstanbul, Cerrahpaşa'da dünyaya gelmiş bulunan çocuğa annesi **Ahmed**, babası da **Hulûsi** adlarını koymuşlar.

18 yaşına kadar Hz. **Muhammed**'i dahi tanımayan bir zihniyetle yalnızca bir yaratıcıya inanmış ve **Din** konusundaki her sorusuna karşılık olarak **"sen bunları sorma, sadece denileni yap"** cevabını aldığı için de, hep din dışı yaşamıştır çevresindekilere göre!

Babasının vefatından üç gün sonra 10 Eylül 1963 günü annesinin ısrarıyla gittiği Cuma namazında, içine gelen bir ilhamla Din konusunu tüm derinlikleriyle araştırma kararı almış, o günden sonra beş vakit namaza başlamış ve abdestsiz dolaşmamaya karar vermiştir.

Din konusuna önce Diyanet'in yayınladığı on bir ciltlik **Sahihi Buhari** tercümesini, sonra tüm **Kütübi Sitte**'yi ve Rahmetli Elmalılı'nın **"Hak Dini"** isimli tefsirini okuyarak girmiştir. İki yıla yakın bir süre zâhir ilimleri itibarıyla olabildiğince geniş kaynakları incelemiş, yoğun riyâzatlar ve çalışmalarla kendini tasavvufa vermiş; ilk kitaplarını 1965 yılında yazdıktan sonra **kendindeki açılım ve hissedişleri** 1966 yılında yazdığı **TECELLİYÂT** isimli kitabında yayınlamıştır. Bu kitap onun 21 yaşındaki bakış açısını ve değerlendirmelerini ihtiva etmesi itibarıyla geçmiş yaşamı hakkında önemli bir değerlendirme kaynağıdır. 1965 yılında tek başına hacca gitmiş ve hayatı boyunca kendi yolunda hep tek başına yürümüştür!

Prensibi, **"Kimseye tâbi olmayın, kendi yolunuzu kendiniz çizin, Rasûlullâh öğretisi ışığıyla"** olmuştur.

1970 yılında AKŞAM Gazetesi'nde çalışırken RUH ve ruh çağırmalar konusunu incelemeye almış ve bu konuda Türkiye'de konusunda ilk ve tek kitap olan **"RUH İNSAN CİN"**'i yayınlamıştır.

Kurân'daki **"dumansız ateş"** ve **"gözeneklere nüfuz eden ateş"** uyarılarının **"ışınsal enerjiye"** işaret ettiğini keşfetmesinden sonra, **Kurân**'ın işaret yollu açıklamalarını değerlendiren, bundan sonra dinsel anlatımdaki işaretlerin bilimsel karşılıklarını deşifre etmeye çalışan **Ahmed Hulûsi**, bu alanda ilk çalışmasını 1985 yılında **"İNSAN ve SIRLARI"** isimli kitabında açıklamıştır.

Daha sonraki süreçte **Kurân**'da kelimeler bazında yaptığı çalışmalarla keşfettiği gerçekleri hep çağdaş bilgilerle bütünleştirmiş; kendisini, **"DİN"** olayını, **ALLÂH** adıyla işaret edilenin tamamen entegre bir Sistem ve Düzen'i temeline oturtarak, Hz. Muhammed (AleyhisSelâm)'ın neyi anlatmak istediğini **"OKU"**maya vermiştir. Bu yolda edindiği bilgilerin bir kısmını kitapları ve internet aracılığıyla da toplumla paylaşmıştır.

<u>**İslâm Dini'ni, Kur'ân-ı Kerîm, Kütübi Sitte** (altı önde gelen kitap) **hadisleri temelinde**</u> kabul ederek inceleyen, geçmişteki ünlü tasavvuf sîmalarının çalışmalarını değerlendirerek **gereklerini yaşadıktan sonra**, bunları <u>**günümüz ilmiyle de birleştirerek değerlendiren ve mantıksal bütünlük içinde BİR SİSTEM olarak açıklayan**</u> **Ahmed Hulûsi**, insanların, kişiliğiyle değil, düşünceleriyle ilgilenmesini istemektedir.

Çünkü, bu alanda tek örnek Hz. Muhammed'dir!

Basit beyinler yaşamlarını, kişiliklerle ve doğal sonucu olarak dedikodu ve gıybetle tüketirlerken; gelişmiş beyinler, fikirlerle ve düşünce dünyasının verileriyle ömürlerini değerlendirirler!

Bu nedenledir ki, **Ahmed Hulûsi** kendisini ön plana çıkartmamakta, kitaplarına 40 yıla yakın zamandır **"soyadını"** koymamaktadır; insanların şu veya bu şekilde çevresinde bir halka oluşturmaması için... Bugün dahi, görüştüğü çok az sayıda insan vardır. Bu yüzden aşırı boyutlarda tepki almasına rağmen bu konudaki tutumunu ısrarla sürdürmektedir.

Anadolu'nun beş-altı yerinde bazı kişilerin kendilerini "Ahmed Hulûsi benim" şeklinde tanıtıp, çevrelerine insanlar toplayıp, onlardan maddi menfaat toplama girişimlerini duyunca da, kitaplarına resim koymak zorunda kalmış, bu suretle söz konusu sahtekârlığı önlemiştir.

Sürekli Sarı Basın Kartı sahibi gazeteci **Ahmed Hulûsi**, bu alan dışında profesyonel olarak hiçbir işle uğraşmamış, **hiçbir teşkilat, dernek, parti, cemaat üyesi olmamıştır.** Bütün yaşamı, **çağdaş bilimler-İslâm-Tasavvuf** araştırmalarıyla devam etmiş, **kitap ve yazılarıyla, sesli ve görüntülü sohbetlerinin tamamını internet üzerinden okuyucularına ücretsiz ve tam metin olarak indirilebilir şekilde yayınlamış İLK yazardır.** Tüm düşünce ve bakış açılarıyla beklentisiz olarak apaçık ortadadır!

28 Şubat öncesi şartlar dolayısıyla, eşi **Cemile** ile önce Londra'da bir yıl yaşayan **Ahmed Hulûsi**, 1997 yılında Amerika'ya yerleşmiş ve hâlen orada yaşamını sürdürmektedir.

Mevcut bilgileri ışığında, tamamen insanlardan uzak kendi **"köy"**ünde yaşamayı tercih edip, herkese, orijinal kaynaklara göre **Rasûlullâh'ı ve Kurân'ı aracısız olarak yeniden değerlendirmeyi** tavsiye etmektedir!

Zira, Hz. **Muhammed**'in açıkladığı **SİSTEM**'e göre, **"DİN ADAMI"** diye bir sınıf asla söz konusu değildir! Her fert direkt olarak **Allâh Rasûlü**'nü muhatap alıp **O**'na göre yaşamına yön vermek zorundadır! Tâbi olunması zorunlu tek kişi, **ALLÂH Rasûlü MUHAMMED MUSTAFA** AleyhisSelâm'dır. O'nun dışındaki tüm kişiler istişari mahiyetteki kişilerdir ve yorumları kimseyi bağlamaz!

Herkes yalnızca **Allâh Rasûlü** ve **KUR'ÂN** bildirilerinden mesûldür! Bunun dışında kalan tüm veriler kişilerin göresel yorumlarıdır ve kimseyi **BAĞLAMAZ!**

İşte bu bakışı dolayısıyla da **Ahmed Hulûsi** insanların kendi çevresinde toplanmasını veya kendisine tâbi olmasını kesinlikle istememektedir. Anlattıklarının sorgulanmasını, araştırılmasını tavsiye etmektedir. Bana inanmayın, yazdıklarımın doğruluğunu araştırın, demektedir!.. Bu yüzden de insanlardan uzak yaşamayı tercih etmektedir.

Bu bakışı dolayısıyladır ki, Ahmed Hulûsi'nin ne bir tarikatı vardır, ne bir cemiyeti ve ne de herhangi bir isimle anılan topluluğu!

Ahmed Hulûsi, çeşitli çevrelerce **kendisine yakıştırılan her türlü pâye, ünvan ve etiketlerden berîdir! O, sadece Allâh kuludur!**

Kimseden **maddi veya siyasî, ya da manevî** bir beklentisi olmayıp, yalnızca **kulluk ve bir insanlık borcu** olarak **bilgilerinin bir kısmını okuyucularıyla paylaşmaktadır.**

Ahmed Hulûsi, yalnızca...

Düşünebilen beyinlerle düşüncelerini paylaşmaya çalışan bir düşünürdür!

Hepsi, bundan ibaret!

Hiçbir yazılı, sesli veya görüntülü eserinin TELİF HAKKI OLMAYAN yazarın eserleri, pek çok değerlendiren tarafından orijinaline uygun olarak bastırılıp, karşılıksız olarak çevrelerine dağıtılmaktadır... Bugün milyonlarca ailenin evinde **Ahmed Hulûsi** imzalı eserlerin var olması, onun için yeterli şereftir.

Bu konulardaki detaylı çalışmaları aşağıdaki bazı internet sitelerinden inceleyebilir, dilediklerinizi tümüyle kendi bilgisayarınıza indirebilirsiniz.

www.ahmedhulusi.org

Sonuç olarak şunu vurgulayayım...

Herkesin görüşü kendi bilgi tabanının sonucu kadardır! **Bu eserleri kendiniz değerlendirmeye çalışın! Yazarla değil, yazılanla ilgilenin.** Sizlere karşılıksız olarak verilen bu **Allâh hibesi ilmi** hakkıyla inceleyin.

Ebedî yaşamınıza yön verebilecek düzeyde Allâh ve Sistemi'ni (Sünnetullâh'ı) **anlatan** bu eserler umarım sizlere yeni ufuklar açar.

Saygılarımla,

AHMED HULÛSİ

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ OLARAK HEDİYE EDİLEN ESERLERİ

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
2. DUA VE ZİKİR, 1991
3. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
4. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997

Hayırseverler tarafından basılan bu eserlerden, https://www.ahmedhulusi.org/tr/kuran/kuran-talep linkindeki formu dolduran kişilere, yalnızca nakliye ücreti karşılığında ve her adrese birer tane olmak üzere yollanacaktır.

Bu eserlerin temin edilebileceği adres aşağıdaki gibidir:

DAĞITIM MERKEZİ: GYOO Mahmutbey Mah. Taşocağı Yolu Cad. N:25 B Blok K:20 N:173 Bağcılar - İstanbul

Tel: 0553 810 8200

www.kuraniste.org

KİTSAN Adres: Ticarethane Sok. Tevfikkuşoğlu İşhanı No:41/3-4 Sultanahmet/İSTANBUL

Tel: 0212 513 67 69

* Ahmed Hulûsi'nin tüm eserlerini www.ahmedhulusi.org adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN DİĞER KİTAPLARI

1. MANEVÎ İBADETLER REHBERİ, 1965
2. EBU BEKİR ES SIDDÎK, 1965
3. TECELLİYÂT, 1967
4. RUH İNSAN CİN, 1972
5. İNSAN VE SIRLARI (1-2), 1986
6. DOST'TAN DOSTA, 1987
7. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH, 1989
8. EVRENSEL SIRLAR, 1990
9. Gavs-ı Â'zâm ABDULKÂDİR GEYLÂNÎ "GAVSİYE" AÇIKLAMASI, 1991
10. DUA VE ZİKİR, 1991
11. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?, 1992
12. AKIL VE İMAN, 1993
13. MUHAMMED MUSTAFA (a.s.) (1-2), 1994
14. KENDİNİ TANI, 1994
15. TEK'İN SEYRİ, 1995
16. İSLÂM, 1996
17. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI, 1997
18. OKYANUS ÖTESİNDEN (1-2-3), 1998
19. SİSTEMİN SESLENİŞİ (1-2), 1999
20. "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ, 1999
21. CUMA SOHBETLERİ, 2000
22. MESAJLAR, 2000
23. YAŞAMIN GERÇEĞİ, 2000
24. BİLİNCİN ARINIŞI, 2005
25. "B" SIRRIYLA İNSAN VE DİN, 2005
26. YENİLEN, 2007
27. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ, 2009
(*Semih Sergen'in sesinden "KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ" CD'si ile birlikte*)

Ahmed Hulûsi'nin resmi web sitesi: www.ahmedhulusi.org

Twitter hesabı: @AhmedHulusi

Facebook hesabı: AhmedHulusi

Instagram hesabı: ahmedhulusi adresleridir.

Bu adresler dışındaki sosyal iletişim siteleri veya herhangi bir internet sitesinde, www.ahmedhulusi.org adresinden orijinaline sadık kalınarak yapılmış alıntıların dışındaki, Ahmed Hulûsi adı altında yazılan, konuşulan, söylenenlerin hiçbiri Ahmed Hulûsi'ye ait değildir.

Ahmed Hulûsi'nin tüm videolarına www.ahmedhulusi.org adresi dışında ayrıca www.youtube.com/AhmedHulusiOfficial adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN YABANCI DİLLERE ÇEVRİLMİŞ KİTAPLARI

1. ALLÂH İLMİNDEN YANSIMALARLA KUR'ÂN-I KERÎM ÇÖZÜMÜ

İngilizce (Yeni), Endonezyaca

2. İNSAN VE DİN

İngilizce (Yeni), Endonezyaca

3. TEK'İN SEYRİ

İngilizce (Yeni), Endonezyaca

4. EVRENSEL SIRLAR

İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

5. HAZRETİ MUHAMMED'İN AÇIKLADIĞI ALLÂH

İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca (Yeni Çeviri), Fransızca, İspanyolca, Rusça, Azerice, Arnavutça, Endonezyaca

6. İSLÂM

Almanca, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arnavutça

7. SİSTEMİN SESLENİŞİ 1-2

İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca

8. DİN'İN TEMEL GERÇEKLERİ

Almanca, Fransızca

9. YAŞAMIN GERÇEĞİ

İngilizce (Yeni Çeviri), Almanca, Fransızca, Flemenkçe, Boşnakça. Endonezyaca

10. DOST'TAN DOSTA

İngilizce (Yeni), Fransızca, Almanca

11. MESAJLAR

Fransızca

12. TECELLİYÂT

İngilizce (Yeni Çeviri), Fransızca

13. DUA VE ZİKİR

İngilizce (Yeni), Almanca (Yeni Çeviri), Azerice, Endonezyaca

14. İSLÂM'IN TEMEL ESASLARI

Azerice

15. HAZRETİ MUHAMMED NEYİ "OKU"DU?

İngilizce (Yeni)

16. YENİLEN

İngilizce (Yeni)

17. KURÂN'IN SIRRI

İngilizce (Yeni)

*Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş tüm eserlerini <u>www.ahmedhulusi.org</u> adresinden indirebilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN TV SOHBETLERİ

A. ASTROLOJİ SOHBETLERİ (15 Bölüm) – TRT2 (1992)

B. EVRENSEL GERÇEKLER (36 Bölüm) – FLASH TV (1993)

C. KIRMIZI KOLTUK SÖYLEŞİ – STAR TV (2003)

D. EXPO TV (2005)

1. Selâm
2. Sünnet
3. Kurân'ın Ruhu
4. "B" Sırrı
5. Bismillâh
6. Allâh'a İman
7. Kilitlenmişlik
8. İsimler
9. Neyi "Oku"du?
10. Sünnetullâh
11. Din Adına
12. Muhammed Farkı
13. Ölüm
14. İbadet
15. Namaz
16. İlim - İrade - Kudret
17. Tanrı Merkezli
18. Ruhlar
19. Reenkarnasyon
20. Sistem
21. Oruç ve Zekât
22. Beyin ve Dua
23. Hac
24. Kadir
25. Akıl - İman
26. Kanmayın
27. Faytoncu
28. Muhammedî
29. Hazine
30. Veda

* Ahmed Hulûsi'nin yabancı dillere çevrilmiş kitap ve videolarına www.ahmedhulusi.org adresinden ulaşabilirsiniz.

AHMED HULÛSİ'NİN ÜCRETSİZ IOS, ANDROID VE PODCAST UYGULAMALARI

A. IOS UYGULAMALARI
1. Ahmed Hulusi
2. Kur'ân Çözümü
3. Dua ve Zikir

B. ANDROID UYGULAMALARI
1. Ahmed Hulusi
2. Kurânı Kerim Çözümü
3. Dua ve Zikir
4. Esmâ ül Hüsnâ

C. PODCAST UYGULAMALARI
1. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Türkçe
2. Ahmed Hulusi – Kur'ân-ı Kerîm Çözümü – Arapça
3. Ahmed Hulusi – Son Sohbetler
4. Ahmed Hulusi – İnsan ve Din Sohbetleri
5. Ahmed Hulusi – Yenilen Sohbetleri
6. Ahmed Hulusi – İslâm ve Bilim 1990-1997
7. Ahmed Hulusi – Evrensel Gerçekler – Flash TV 1993
8. Ahmed Hulusi – Astroloji Sohbetleri – TRT2 1992
9. Ahmed Hulusi – Konferanslar
10. Ahmed Hulusi – Expo TV Sohbetleri 2005
11. Ahmed Hulusi – Star TV Kırmızı Koltuk

* Ahmed Hulûsi'nin eserlerinin yeni uygulamaları ile ilgili duyuruları www.ahmedhulusi.org adresinden takip edebilirsiniz.